

Nr 95.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag till tullverket för budgetåret 1936/1937; given Stockholms slott den 21 februari 1936.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 21 februari 1936.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför:

För tullverket äro i gällande riksstat uppförda fyra anslag å tillhoppa 16,383,800 kronor, nämligen ett förslagsanslag till avlöningar till befattningshavare hos generaltullstyrelsen å 698,500 kronor, ett förslagsanslag till avlöningar till befattningshavare å tullstaten å 12,975,000 kronor, ett förslagsanslag till omkostnader å 1,735,300 kronor samt ett reservationsanslag till särskilda åtgärder för bekämpande av olovlig införsel av spritdrycker m. m. å 975,000 kronor.

I årets statsverksproposition hava nämnda anslag upptagits med allenast beräknade belopp. Anslaget till avlöningar till befattningshavare hos generaltullstyrelsen har därvid beräknats till 730,000 kronor, anslaget till avlöningar till befattningshavare å tullstaten till 13,400.000 kronor, anslaget till omkostnader till 1,735,000 kronor samt anslaget till särskilda åtgärder för bekämpande av olovlig införsel av spritdrycker m. m. till 1,100,000 kronor. För ifrågavarande fyra anslag hava alltså i riksstatsförslaget beräknats belopp å sammanlagt 16,965,000 kronor.

Jag anhåller att nu få förelägga Kungl. Maj:t slutligt förslag angående äskande av anslag till tullverket för budgetåret 1936/1937.

Utredningar.

I 1935 års statsverksproposition (sjunde huvudtiteln sid. 54) omnämndes vissa utredningar rörande organisations- och arbetsförhållandena inom tullverket, vilka då pågingo eller nyligen avslutats. De äsyftade utredningarna voro *dels* den undersökning i fråga om minskad användning av överkvalificerad arbetskraft, vilken utförts av vissa av generaltullstyrelsen enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 16 september 1932 tillkallade sakkunniga (överkvalifikationssakkunniga), *dels* en å styrelsens kanslibyrå verkställd utredning rörande vissa förändringar med avseende å kustbevakningens organisation m. m., *dels* en å styrelsens personalbyrå igångsatt utredning angående arbetsförhållandena vid kustbevakningen, *dels* ock den åt särskilda inom finansdepartementet tillkallade sakkunniga anförtrödda utredningen rörande organisationen av den statliga verksamheten för bekämpande av olovlig införsel av spritdrycker m. m.

Den åt överkvalifikationssakkunniga anförtrödda undersökningen har slutförts genom att de sakkunniga avlämnat ett den 19 oktober 1934 dagtecknat betänkande angående arbetsfördelning m. m. för tulltaxerings- och kontorsgöromål vid tullverket (stat. offentl. utredn. 1934: 38). Med skrivelse den 8 juni 1935 har generaltullstyrelsen till Kungl. Maj:t överlämnat nämnda betänkande jämte vissa därvid fogade handlingar ävensom över betänkandet avgivna yttranden, varefter allmänna civilförvaltningens lönenämnd den 19 december 1935 avgivit infordrat utlåtande i ämnet.

Beträffande den å generaltullstyrelsens kanslibyrå verkställda utredningen om vissa förändringar med avseende å kustbevakningens organisation föreligger en den 12 juni 1934 dagtecknad promemoria i ämnet. Denna promemoria jämte ett däröver av kustbevakningsinspektören avgivet yttrande har av generaltullstyrelsen med dess i det följande omförmälda skrivelse den 9 oktober 1935 överlämnats till Kungl. Maj:t.

För resultatet av verkställd utredning angående arbetsförhållandena vid kustbevakningen har generaltullstyrelsen redogjort i skrivelse till Kungl. Maj:t den 6 april 1935. Styrelsen har därvid anmält, att det enligt styrelsens mening icke vore möjligt att enbart på grundval av de dittills framkomna

utredningsresultaten intaga någon bestämd ståndpunkt till frågan angående arbetstidsförhållandena vid kustbevakningen utan att en ytterligare utredning av denna fråga syntes böra vidtagas, innan densamma kunde upptagas till avgörande. Då emellertid frågans lösning på det närmaste vore beroende av det sätt, på vilket tullverkets kustbevakning organiserades och förarbeten då påginge för omorganisation av denna gren av tullverket, hade styrelsen för avsikt att återupptaga och slutföra utredningen först sedan omorganisation av kustbevakningen blivit genomförd och någon tid prövad.

Vidkommande slutligen den åt särskilda sakkunniga anförtrödda utredningen rörande organisationen av den statliga verksamheten för bekämpande av olovlig införsel av spritdrycker m. m. har denna avslutats genom att de sakkunniga avlämnat ett den 14 juni 1935 dagtecknat betänkande (stat. offentl. utredn. 1935: 24). I betänkandet hava förslag framlagts bland annat angående inrättande av tullpolis och omorganisation av tullverkets kustbevakning.

Över sistnämnda betänkande hava yttranden avgivits av ett stort antal myndigheter och sammanslutningar, däribland av generaltullstyrelsen den 31 augusti 1935.

Anslagsaskanden.

Såsom i statsverkspropositionen till innevarande års riksdag omförmäls, har generaltullstyrelsen i skrivelse den 9 oktober 1935 framlagt förslag till reglering av tullverkets utgiftsstaten för budgetåret 1936/1937. Anslagsbeloppet hava därvid av styrelsen beräknats på följande sätt, nämligen till avlöningar till befattningshavare hos generaltullstyrelsen 794,000 kronor, till avlöningar till befattningshavare å tullstaten 13,558,000 kronor, till tullverkets omkostnader 1,735,000 kronor samt till särskilda åtgärder för bekämpande av olovlig införsel av spritdrycker m. m. 2,150,000 kronor eller sammanlagt till 18,237,000 kronor.

Över vissa av generaltullstyrelsen i nyssnämnda skrivelse framlagda förslag har allmänna civilförvaltningens lönenämnd yttrat sig i förenämnda utlåtande den 19 december 1935. Dessutom hava utlåtanden beträffande vissa i skrivelsen berörda särskilda frågor avgivits av kommerskollegium den 31 oktober 1935 samt av justitiekanslersämbetet den 14 november 1935. Vidare hava skrifter inkommit från Sveriges kvinnliga tulltjänstemannaförening och styrelsen för svenska tullmannaförbundet, varjämte styrelsen för Sveriges allmänna tulltjänstemannaförening överlämnat en promemoria. Den av Sveriges kvinnliga tulltjänstemannaförening ingivna skriften har av allmänna civilförvaltningens lönenämnd tagits i övervägande vid avgivande av utlåtandet den 19 december 1935.

Det av särskilda sakkunniga i betänkande den 14 juni 1935 framlagda förslaget angående inrättande av tullpolis innebär i huvudsak, att den för närvarande från anslag under femte huvudtiteln bekostade spritpolisorganisationen skulle avvecklas samt att i stället skulle inrättas en tullpolisorganisation

*Departements-
chefen.*

under tullverkets ledning, uppbyggd efter mönster av statspolisorganisationen. Sålunda skulle kriminalpolismän i erforderligt antal av vissa städer ställas till tullverkets förfogande för spanings- och annan undersökningsverksamhet, i första hand för uppdagande av brott mot smugglingslagstiftningen.

Mot de sakkunnigas förslag i denna del hava erinringar framförts i ett betydande antal av de över betänkandet avgivna yttrandena. För min del har jag med hänsyn till de meningsskiljaktigheter, som sålunda yppats rörande den lämpligaste lösningen av detta organisationsspörsmål, funnit erforderligt att, innan slutlig ståndpunkt fattas i frågan, densamma underkastas viss ytterligare utredning. Denna utredning bör bedrivas så, att förslag i ämnet kan föreläggas nästkommande års riksdag. I överensstämmelse med den ståndpunkt, jag sålunda intagit, har chefen för socialdepartementet i årets statsverksproposition (femte huvudtiteln sid. 309) ansett sig böra räkna med att den nuvarande spritpolisorganisationen komme att kvarstå oförändrad under nästa budgetår samt förordat, att det för närvarande under femte huvudtiteln för ändamålet uppförda anslaget måtte i riksstatsförslaget upptagas med oförändrat belopp.

Då frågan angående omorganisation av tullverkets kustbevakning lämpligen synes böra lösas i samband med nyssberörda spørsmål, bör enligt min mening ändring för nästkommande budgetår icke vidtagas i fråga om den nuvarande personalorganisationen vid kustbevakningen.

På frågan om användningen av överkvalificerad arbetskraft inom tullverket får jag tillfälle att ingå vid behandling i det följande av generaltullstyrelsens förslag beträffande anslagsmedel till lokaltullförvaltningen.

Avlöningsstaten för generaltullstyrelsen.

Kungl. Maj:t har den 31 maj 1935 fastställt följande personalförteckning för generaltullstyrelsen, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1935/1936:

Personalförteckning.		Lönegrad
Befattning	Tjänstemän å ordinarie stat:	
1 generaltulldirektör, arvode enligt 5 § i avlöningsreglementet		—
5 byråchefer		B 30
1 kustbevakningsinspektör, arvode enligt 5 § i avlöningsreglementet		—
1 byråinspektör och föreståndare för tullverkets huvudlaboratorium		B 26
1 förste aktuarie och chef för statistiska avdelningen		B 26
2 sekreterare		B 26
5 byråinspektörer		B 24
2 förste revisorer		B 24
1 kamrerare		B 24
3 aktuarier		B 21

Befattning	Lönegrad
3 notaries	B 21
10 revisorer	B 21
3 tullkontrollörer	B 21
11 kammarskrivare	B 16
1 materialförvaltare	B 15
1 registrator	B 14
1 kansliskrivare	B 11
1 förste expeditionsvakt	B 7
14 kanslibiträden	B 7
7 expeditionsvakter	B 5
19 kontorsbiträden	B 4
7 skrivbiträden	B 2

Tjänsteman å extra stat:

1 byråinspektör	B 24.
-----------------------	-------

Enligt anmärkning till personalförteckningen skall en av de å ordinarie stat uppförda tullkontrollörstjänsterna hållas vakant, så länge en byråinspektör finnes uppförd å extra stat.

Samtidigt med personalförteckningens fastställande har Kungl. Maj:t fastställt följande avlöningsstat för generaltullstyrelsen, att lända till efterrättelse tills vidare från och med budgetåret 1935/1936:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, <i>förslagsvis</i> ..	kronor	548,800
2. Avlöning till tjänsteman å extra stat, <i>förslagsvis</i>	»	8,300
3. Arvode, bestämt av Kungl. Maj:t	»	2,000
4. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:		
a. Grundavlöningar m. m.	kronor	117,000
b. Avlöningsförhöjningar m. m., <i>förslagsvis</i>	»	2,000
		» 119,000
5. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	»	20,400
Summa kronor		698,500.

Kungl. Maj:t har tillika förklarat, att den å avlöningsstaten upptagna anslagsposten till arvode skall tills vidare från och med budgetåret 1935/1936 disponeras till arvode åt tullverkets ombudsman.

Generaltullstyrelsen har i sin skrivelse den 9 oktober 1935 med förslag till reglering av tullverkets utgiftsstater för budgetåret 1936/1937, under åberopande av en i skrivelsen framlagd sammanställning av antalet å styrelsens byråer slutligt handlagda ärenden under åren 1927—1934, framhållit att under berörda tidsperiod en fortgående stegring av arbetet hos styrelsen ägt rum. Under samma tid har — enligt vad styrelsen samtidigt påpekat — antalet ordinarie befattningar hos styrelsen endast undergått obetydlig föränd-

ring, medan antalet icke-ordinarie befattningshavare minskats på grund av en år 1933 företagen omläggning av det handelsstatistiska arbetet. I samband härmed har styrelsen anfört, att för undvikande av större arbetsbalans *dels* övertidsarbete måst även inom de lägre tjänstegraderna förekomma i stor utsträckning, *dels* arbete, som bort utföras av ordinarie personal, i stället måst överlämnas till icke-ordinarie personal, *dels* ock åt vissa ordinarie tjänstemän i jämförelsevis låga tjänsteställningar måst anförtros göromål, som rätteligen bort utföras av tjänstemän i högre lönegrad. Härefter har generaltullstyrelsen framlagt förslag om vissa förändringar i fråga om personalorganisationen. Jag övergår nu till dessa förslag i den ordning de av styrelsen berörts, dock att jag kommer att för sig i ett sammanhang behandla vissa av de i styrelsens skrivelse ifrågasatta ändringarna beträffande antalet tjänstemän i biträdesgraderna.

Kanslibyrån.

Den ordinarie personalen å kanslibyrån utgöres jämte byråchefen av 1 sekreterare (B 26), 1 notarie (B 21), 1 registrator (B 14), 1 kanslibitråde (B 7) och 2 kontorsbiträden (B 4). Å byrån äro vidare placerade tullverkets ombudsman, 2 amanuenser med heltidstjänstgöring, 1 amanuens med halvtidstjänstgöring samt 1 extra ordinarie skrivbiträde.

Generaltullstyrelsen hemställer, att sekreterartjänsten utbytes mot en byrådirektörs- och ombudsmanstjänst (B 28), att den nuvarande ombudsmansbefattningen indrages samt att en av kontorsbiträdestjänsterna (B 4) utbytes mot en kanslibiträdestjänst (B 7).

För bedömande av förslagen om utbyte av sekreterartjänsten mot en byrådirektörs- och ombudsmanstjänst samt om indragning av den nuvarande ombudsmanstjänsten må till en början lämnas följande upplysningar.

Tullverkets ombudsman har till åliggande, förutom bestyret med fullföljande av talan i tullrättegångsmål, jämväl att företräda styrelsen i civila rättegångar, brottmål, där styrelsen är målsägande, samt konkurser m. m. Vidare förekommer det, att styrelsen uppdrager åt ombudsmannen att vid domstol utföra åtal mot tulltjänsteman för tjänstefel. Slutligen inhämtas före föredragningen av vissa ärenden ombudsmannens yttrande.

Sedan åtskilliga år har ombudsmansbefattningen varit förenad med tullfiskalstjänsten i Stockholm, vars innehavare har till huvudsaklig uppgift att tjänstgöra såsom åklagare i tullmål vid Stockholms rådhusrätt. Nämda tullfiskalstjänst har från och med år 1923 varit uppförd å indragningsstat. Sedan den å indragningsstat uppförde tullfiskalen efter uppnådd pensionsålder erhållit avsked med utgången av augusti månad 1935 och i sammanhang därmed entledigats från ombudsmansbefattningen, har generaltullstyrelsen bestämt, att den nye innehavaren av tullfiskalstjänsten skall uppbära arvode med 5,000 kronor om året. Denne uppehåller för närvarande även befattningen såsom tullverkets ombudsman mot åtnjutande av det för denna befattning beräknade arvodet.

Generaltullstyrelsen har framhållit, att med styrelsens nu ifrågavarande

förslag skulle vinnas icke blott, att den tjänsteman, som finge sig ålagt att förrätta ombudsmansgöromålen, under hela dagen vore tillgänglig å tjänsterummet, utan även att åtskilliga tullmålsutslag, vilka vederbörande tullåklagare ansett sig icke böra överklaga men som vid prövning inom styrelsen ansåges böra göras till föremål för besvär, kunde direkt överklagas av byrådirektören och ombudsmannen i stället för att, såsom för närvarande skedde, överklagas av ombudsmannen efter prövning och uppdrag av sekreteraren å kanslibyrån. Härigenom skulle dubbelarbete undvikas. Då sekreteraren å kanslibyrån hade att granska alla till styrelsen inkomna utslag i tullrättegångsmål, erhöle han kännedom om samtliga domstolars praxis i dylika mål, vilken erfarenhet givetvis vore av betydelse vid anförande av besvär över utslagen. Enligt generaltullstyrelsens förslag skulle någon av de amanuenser, vilka redan nu biträda sekreteraren med vissa göromål, eller annan tjänsteman å kanslibyrån kunna i vissa fall befullmäktigas att föra styrelsens talan vid underdomstolar, där handläggningen av målen kräver, att tullverkets ombud under en stor del av dagen är närvarande. Någon olägenhet för fullgörandet av övriga med den nuvarande sekreterartjänsten förenade göromål behövde således ej föränledas av ombudsmansgöromålens överflyttande till den omorganiserade sekreterartjänsten.

Beträffande tullfiskalstjänsten i Stockholm, vilken tillhör tullstaten, har generaltullstyrelsen på anförda skäl föreslagit, att innehavaren av nämnda tjänst skulle såsom extra ordinarie tjänsteman äga åtnjuta avlöning enligt 24:e lönegraden.

Allmänna civilförvaltningens lönenämnd har i denna fråga anfört huvudsakligen följande:

Det synes visserligen vara en framkomlig väg att, på sätt generaltullstyrelsens föreslagit, överflytta ombudsmansgöromålen på sekreteraren. Emellertid vill det förefalla lönenämnden vara förenat med vissa olägenheter att ålägga sekreteraren att — förutom de löpande göromålen — handlägga även till ombudsmansgöromål hänförliga ärenden och därav föranledda utredningar samt fullgöra tjänsteresor och inställelser vid domstol. Med hänsyn härtill har lönenämnden ansett sig böra taga under övervägande, huruvida icke även annan utväg till frågans lösande står till buds.

Lönenämnden får därvid erinra, att generaltullstyrelsen föreslagit, att befattningen som tullfiskal i Stockholm måtte ombildas till en extra ordinarie tjänst i 24:e lönegraden. Därest tullfiskalstjänsten i enlighet med detta förslag omändras till heltidstjänst, synes det ligga närmast till hands, att befattningen som tullverkets ombudsman sammanslås med den föreslagna, förändrade tullfiskalstjänsten. Även om innehavaren av sistnämnda befattning enligt förslaget skulle erhålla något ökade arbetsuppgifter i förhållande till vad som hittills åvilat tullfiskalen, lär det bliva möjligt att förena både tullfiskals- och ombudsmansgöromålen. Framhållas må nämligen, att antalet tullmål under de senaste tre åren väsentligt understigit antalet dylika mål under tidigare år.

Under förutsättning, att även ombudsmansgöromålen överflyttas till den föreslagna nya tullfiskalsbefattningen i lönegrad B 24, torde befattningen i fråga lämpligen böra uppföras å extra stat.

Skulle emellertid ombudsmansgöromålen komma att anförtrös åt annan befattningshavare, kan tvekan råda, huruvida tillräcklig anledning förefin-

nes att enbart för tullfiskalsgöromålen inrätta en heltidsbefattning i den föreslagna löneställningen.

Slutligen får lönenämnden såsom sin mening framhålla, att därest — på sätt generaltullstyrelsen ifrågasatt — ombudsmansgöromålen skulle komma att överflyttas till sekreteraren å styrelsens kanslibyrå, tillräckliga skäl det oaktat icke föreligga för att uppflytta berörda sekreterartjänst till byrådirektörsbefattning i 28:e lönegraden.

Justitiekanslersämbetet har förklarat sig intet hava att erinra mot vad generaltullstyrelsen föreslagit i ifrågavarande hänseenden.

Vidkommande det föreslagna utbytet av en av kontorsbiträdestjänsterna mot en kanslibiträdestjänst har *generaltullstyrelsen* anfört följande:

Ett av de å kanslibyrån placerade kontorsbiträdena har till huvudsaklig uppgift att under sekreterarens överinseende förteckna till styrelsen inkomna rapporter och utslag angående tullförbrytelser, biträda sekreteraren med utslagens befordran till verkställighet samt föra register över personer, som lagförts för sådana förbrytelser. Sistnämnda register började upprättas under år 1924 med anledning av då genomförd skärpning av straff för upprepad smuggling av spritdrycker och har sedermera fått ökad betydelse på grund av en år 1928 vidtagen lagändring, varigenom straffskärpning stadgats även vid upprepad olovlig befattning med spritdrycker, som olovligen införts. Med ledning av registret utfärdas enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 30 september 1926 å kanslibyrån bevis om ådömda bestraffningar, vilka bevis tillställas vederbörande åklagare. Antalet sådana bevis har under åren 1929—1934 utgjort respektive 712, 854, 1,046, 855, 881 och 905. Undersökningen, huruvida en person, som enligt till styrelsen inkommen rapport gjort sig skyldig till brott, som kan medföra straffskärpning, tidigare begått tullförbrytelse, verkställs av kontorsbiträdet, vilket arbete på grund av i utslagen ganska ofta förekommande skiljaktiga uppgifter om namn, födelsetid och födelseort fordrar stor noggrannhet och erfarenhet. Då det arbete, som utföres av ifrågavarande kontorsbiträde, är fullt jämförligt med de göromål, för vilka kanslibiträdesgraden avsetts, hemställer styrelsen, att nämnda kontorsbiträdestjänst (B 4) utbytes mot en kanslibiträdestjänst (B 7).

Allmänna civilförvaltningens lönenämnd har icke funnit anledning till erinran mot generaltullstyrelsens nu berörda förslag.

*Departementss-
chefen.* Å tullfiskaltjänsten i Stockholm är från och med den 1 september 1935 förordnad en hos generaltullstyrelsen anställd amanuens, vilken härför, mot avstående av avlöningsförmånerna å amanuensbefattningen, uppbär ett arvode av 5,000 kronor för år. Denne tjänsteman har från samma tidpunkt tillika förordnats att tills vidare bestrida befattningen såsom ombudsman vid tullverket mot åtnjutande av det för denna befattning i staten beräknade arvodet av 2,000 kronor för år. Å nämnda arvoden utgår dyrtidstillägg.

I fråga om befattningen såsom tullverkets ombudsman hava såväl generaltullstyrelsen som lönenämnden föreslagit, att denna befattning skulle indragas från och med nästa budgetår. Emellertid skilja sig myndigheternas förslag beträffande ombudsmansgöromålens fortsatta handläggning såtillvida från varandra, att generaltullstyrelsen ansett dessa göromål böra övertagas av den å kanslibyrån tjänstgörande sekreteraren, medan enligt lönenämndens förslag ombudsmansärendena skulle överflyttas till en för tull-

fiskalsgöromålen föreslagen ny icke-ordinarie tjänst, vilken enligt lönenämndens förslag skulle, om ombudsmannens åligganden dit överfördes, uppföras å extra stat i lönegraden B 24. Båda förslagen synas utgöra framkomliga vägar till en lösning av denna fråga. Det av generaltullstyrelsen framställda förslaget skulle visserligen, såsom lönenämnden påpekat, kunna föranleda vissa olägenheter i fall, då för ombudsmansgöromålens fullgörande erfordras tjänsteresor eller inställelse vid domstol. Enär å kanslibyrån finnas vissa sekreteraren underställda befattningshavare med juridisk utbildning, torde dock dessa olägenheter knappast vara av sådan art, att de böra tillmätas avgörande betydelse. Å andra sidan skulle generaltullstyrelsens förslag, enligt vilket ombudsmannen i regel bleve tillgänglig å tjänsterummet hela dagen, onekligen medföra vissa fördelar bland annat vid handläggningen av frågor om överklagande av tullmålsutslag. För min del har jag funnit fördelarna överväga olägenheterna med styrelsens förslag, och jag har fördenskull ansett mig böra giva min anslutning till detta förslag. I motsats till lönenämnden hyser jag därvid den uppfattningen att, därest ombudsmansgöromålen sålunda överflyttas till sekreterartjänsten å kanslibyrån och sekreteraren alltså får sig ålagt, förutom att fullfölja talan i tullrättegångsmål, även att företräda tullverket i civila rättegångar m. m., sekreterartjänsten bör med hänsyn till göromålens omfattning och art ändras till en byrådirektörs- och ombudsmanstjänst i 28:e lönegraden. En dylik högre lönegradsplacering skulle för övrigt vara önskvärd även av annan anledning. Ur rekryteringsynpunkt framstår det nämligen såsom värdefullt, att inom styrelsen finnes inrättad en tjänst med placering i lönehänseende mellan lönegraden B 26 och lönegraden B 30.

Vad härefter angår tullfiskalstjänsten i Stockholm, lär vid bedömandet av föreliggande förslag till omändring av nämnda tjänst böra beaktas, att en omläggning av åklagarväsendet i Stockholm sedan någon tid varit föremål för övervägande. Vissa riktlinjer för en reform härutinnan hava av Kungl. Maj:t på chefens för justitiedepartementet föredragning blivit fastställda genom beslut den 29 november 1935. Den för reformen erforderliga omorganisationen av åklagarbefattningarna har dock ännu icke kunnat genomföras. Då det kan förväntas, att i detta större sammanhang även spörsmålet om åtals utförande i tullmål i Stockholm kommer att inom en nära framtid upptagas till prövning, synes avgörandet av den av generaltullstyrelsen väckta frågan om tullfiskalstjänstens ombildning till heltidstjänst böra något anstå. Jag vill därför förorda, att tullfiskalstjänsten även för nästa budgetår bibehålles såsom arvodestjänst. Vid bifall till vad jag i det föregående föreslagit beträffande ombudsmansbefattningen torde, därest å tullfiskalstjänsten även för nästa budgetår förordnas en hos generaltullstyrelsen anställd amanuens, denne kunna, med i erforderlig mån begränsad tjänstgöringsskyldighet å amanuens-tjänsten, förena göromålen å sistnämnda tjänst med de åligganden, som ankomma på tullfiskalen.

Lika med allmänna civilförvaltningens lönenämnd tillstyrker jag, att en av kontorsbiträdestjänsterna å kanslibyrån utbytes mot en kanslibiträdestjänst.

Personalbyrån.

Å personalbyrån tjänstgöra jämte byråchefen följande ordinarie tjänstemän, nämligen 1 byråinspektör (B 24), 2 kammarskrivare (B 16), 1 kansli-biträde (B 7) och 1 skrivbiträde (B 2). Därjämte användas 3 icke-ordinarie skrivbiträden i stadigvarande tjänstgöring å byrån.

Generaltullstyrelsen hemställer, att å byrån måtte nyinrättas en tullkontrollörstjänst (B 21) samt anför till stöd härför följande:

Efter år 1925 hava vissa grupper av ärenden överflyttats till personalbyrån från andra byråer, såsom ärenden angående tillämpningen av gällande bestämmelser om tjänstgöringstid för viss tullpersonal samt anordnande av utbildningskurser av olika slag. Vidare hava ärenden rörande anställande av extra tjänstemän vid lokaltullförvaltningen samt kust- och gränsbevakningen, i vilka ärenden de lokala tullmyndigheterna tidigare i allmänhet haft beslutanderätt, numera överförts till handläggning å personalbyrån. Ökning av ärendenas antal har inträtt jämväl på grund därav, att byrån tillagts nya arbetsuppgifter särskilt i syfte att ernå en ur ekonomisk synpunkt tillfredsställande användning av tullverkets personal.

För att byrån skolat kunna fullgöra de sålunda ökade arbetsuppgifterna har den till byråns förfogande ställda personalen måst till det yttersta utnyttjas. Övertidstjänstgöring har sålunda måst förekomma i betydande omfattning. Vidare har semesterledighet i allmänhet kunnat beviljas endast för kortare perioder i sänder. På grund härav och tack vare den omständigheten, att vissa befattningshavare tillhört byrån alltifrån dess tillkomst samt därvid förskaffat sig en ingående kännedom om arbetet å byrån, har denna varit i stånd att utan alltför stor tidsutdräkt handlägga de löpande ärendena. Där- emot har det icke varit möjligt att i erforderlig omfattning utöva den inspekterande verksamhet från byråns sida, som vid dess inrättande angavs såsom en av byråns viktigaste arbetsuppgifter och som skulle hava till syfte bland annat att bibringa såväl byråchefen som byråinspektören kännedom om arbetsförhållandena å de särskilda tjänstgöringsorterna samt om personalbehovet å varje ort och där stationerad personals lämplighet för göromålen.

Med hänsyn till nu anförda omständigheter är en ökning av byråns personal oundgängligen påkallad. För ändamålet fordras i första rummet, att en tullkontrollörstjänst inrättas å byrån. Innehavaren av denna tjänst skulle bland annat hava till uppgift att bereda sådana större ärenden, som hittills icke kunnat medhinnas vid sidan av de löpande göromålen och vilka därför så gott som uteslutande måst handläggas å övertid. Denne tjänsteman skulle vidare hava att under de tider, då byråchefen eller byråinspektören på grund av inspektionsresor eller av annan anledning vore frånvarande, på förordnande uppehålla byråinspektörstjänsten. Därest inspektionsverksamheten erhåller den omfattning, som vid byråns tillkomst förutsattes, skulle dessa förordnanden komma att omfatta en icke oväsentlig del av året.

Generaltullstyrelsens ifrågavarande förslag har tillstyrkts av *allmänna civilförvaltningens lönenämnd*.

*Départements-
chefen.*

Arbetsbördan å personalbyrån har under senare år undergått en icke oväsentlig stegring. Enligt vad generaltullstyrelsen framhållit har detta medfört, att övertidstjänstgöring måst förekomma i betydande omfattning. Till belysning av de ökade arbetsuppgifternas omfattning må nämnas, att antalet å byrån slutligt handlagda ärenden utgjorde 2,226 år 1927 men 3,491 år 1934,

innebärande en ökning av över 50 procent. På grund härav och då det synes önskvärt, att byråns inspekterande verksamhet kan uppehållas på tillfredsställande sätt, har jag ansett mig böra tillstyrka en förstärkning av byråns arbetskrafter. Emellertid synes det för detta ändamål knappast vara erforderligt att tillskapa en ny tullkontrollörstjänst, utan det med förstärkningen avsedda syftet torde kunna vinnas lika väl genom att på byrån inrättas en ny kammarskrivarbefattning. Jag vill därför förorda, att personalen å byrån utökas med en ordinarie kammarskrivare.

Kameralbyrån.

Å kameralbyrån tjänstgöra jämte byråchefen följande ordinarie tjänstemän, nämligen 1 förste revisor (B 24), 1 kamrerare (B 24), 1 notarie (B 21), 3 revisorer (B 21), 4 kammarskrivare (B 16), 1 materialförvaltare (B 15), 3 kanslibiträden (B 7), 1 kontorsbiträde (B 4) samt 1 skrivbiträde (B 2). Å byrån äro vidare placerade 2 icke-ordinarie kammarskrivare och 4 icke-ordinarie skrivbiträden.

Generaltullstyrelsen hemställer om nyinrättande å byrån av 2 revisorstjänster (B 21) och 2 kansliskrivartjänster.

Beträffande revisorstjänsterna har styrelsen anført i huvudsak följande:

För revisionen av lokalmyndigheternas månatliga huvudräkenskaper, vilken måste för vissa rapporters avgivande vara fullbordad inom viss kortare tid varje månad, hava hittills avdelats två revisorer och en kammarskrivare, vilka envar tilldelats ungefär lika antal myndigheters redovisningar för granskning. Med hänsyn till arbetets vikt kan det icke anses lämpligt, att dylik revision utföres av tjänsteman i lägre tjänsteställning än revisor. Ännu en revisor bör därför anställas å byrån.

Upphandlingen av vid tullverket erforderliga förbrukningsartiklar och annan tjänstemateriel har numera i mycket stor utsträckning centraliserats, varigenom betydande utgiftsbesparingar kunnat ernås. Från det att centralupphandlingen tidigare avsett huvudsakligen vissa beklädnadseffekter, blanketter, papper och kuvert samt förseglingsmateriel, omfattar densamma numera över 250 olika slag av varor. Distribueringen av dessa varor samt lagringen av åtskilliga av desamma med därav följande bokföring omhänderhåves av tullverkets centralförråd. Frågorna om inköp och om viktigare leveranser av varorna hava däremot funnits böra handläggas å annan avdelning av byrån. Dylika frågor avgöras i styrelsen eller å dess vägnar av kameralbyråchefen, som för förberedande behandling av dessa haft en ordinarie kammarskrivare till sitt förfogande. I vissa fall har denne sistnämnde tjänsteman biträts av en icke-ordinarie befattningshavare. Ifrågavarande kammarskrivare har således haft att beträffande mångahanda slag av upphandlingar göra förundersökningar om leverantörer och till inköp föreliggande varor, infordra offerter, förberedelsevis granska beskaffenheten av erbjudna artiklar ävensom, i fall där upphandling skolat prövas i styrelsen, upprätta skriftliga anbudsinfordringar och sammanställningar av inkomna anbud. Vid sidan härav har han måst ägna uppmärksamhet åt bland annat, huruvida blanketter till tjänstehandlingar behöva undergå jämkningar till följd av författningsändringar eller av annan anledning. Samme kammarskrivare har slutligen haft att taga mycket stor del i arbetet med uppläggning av tullverkets huvudbok. Det kan tydligen icke vara tillfredsställande, att den, vilken omhänderhar sådana viktiga bestyr som de här nämnda, ej innehar

högre tjänsteställning än kammarskrivares. En revisorsbefattning bör därför inrättas närmast för bestridande av dessa göromål.

Innehavaren av en annan av de byrån avsedda kammarskrivartjänsterna har sig ålagt bland annat att jämsides med den tredje å byrån anställde revisorn bereda ärenden, som angå fastställandet av ingångsavlöningar och löneklassuppflyttningar av tullverkets tjänstemän, ny- eller ombyggnader samt underhåll av tullverkets egna och städernas åt tullverket upplåtna fastigheter samt anvisande av tjänstebostäder, ävensom utförande av granskning av vissa löpande ärenden, verkställande av utredningar samt förrättande av vissa kassainventeringar. Vad angår ärendena om löneklassplaceringar, kan antalet tjänstemän, vilkas löneställning skall fastställas, för närvarande uppskattas till i medeltal ej mindre än bortåt 1,000 stycken om året, ett antal som, sedan enligt nytillkomna avlöningsbestämmelser löneklassplaceringar måste företagas jämväl för de extra tjänstemännen, kommer att icke oväsentligt ökas. Uppenbart är, att handläggningen av dessa ärenden förorsakar ett betydande arbete och förutsätter ingående kännedom om gällande avlöningsförfattningars innebörd. Betydelsen för såväl statsverket som tullpersonalen av att de ej sällan svårbestämda löneklassplaceringarna äro fullt riktiga har nödvändiggjort, att de med dessa placeringar sysselsätta båda tjänstemännen, av vilka revisorn erhållit uppdrag att i styrelsen föredraga dylika ärenden, i detalj granska varandras arbete; därigenom har jämväl vunnits, att en på området erfaren ställföreträdare för nämnda föredragande vid behov stått till förfogande. Arbetet med byggnadsfrågorna har under årens lopp blivit alltmer krävande. Antalet av tullverket ägda fastigheter uppgår för närvarande till 53, av vilkas åbyggnader de flesta äro av den ålder, att deras underhåll förutsätter tätt påkommande arbeten. Uppförande av nybyggnader med därav härrörande bestyr förekommer därjämte i viss omfattning. Tillsynen å huru vederbörande städer fullgöra sina skyldigheter att tillhandahålla tjänstelokaler åt tullverket har under de senare åren ansevärt skärpts, varav jämväl följt ökning i arbetet med beredningen av byggnadsfrågorna. De göromål, som sålunda bestridas av en kammarskrivare, äro sådana, som rätteligen böra tillkomma tjänsteman i revisors tjänsteställning. Då tillgång till dylik arbetskraft för ifrågavarande göromål icke för närvarande förefinnes å kameralbyrån, bör fördenskull en ny revisorsbefattning inrättas därstädes.

I enlighet med vad ovan anförts föreligger sålunda behov av 3 nya revisorstjänster å kameralbyrån. För närvarande har emellertid styrelsen ansett sig böra begränsa sin hemställan om ökning av revisorernas antal till inrättande av 2 nya revisorstjänster.

Generaltullstyrelsen har härefter framhållit att, därest av de göromål, som hittills ålegat de å byrån tjänstgörande 6 kammarskrivarna i ordinarie eller icke-ordinarie tjänsteställning, en del överfördes på de till nyinrättade föreslagna 2 revisorstjänsterna, av dessa göromål skulle återstå arbete för åtminstone 4 tjänstemän. Styrelsen, som i annat sammanhang uttalat, att den allmänna ökningen av göromålen å byrån påkallar att den ordinarie personalstyrkan utökas, har ansett att de 4 ordinarie kammarskrivartjänsterna borde bibehållas. Härutöver komme enligt styrelsens mening användning av ett mindre antal icke-ordinarie kammarskrivare att påkallas för genomförande av ökad räkenskapskontroll i vissa avseenden, för nedbringande av övertidsarbetet för kammarskrivare, för vikariat o. s. v.

Allmänna civilförvaltningens lönenämnd har beträffande generaltullstyrelsens nu ifrågavarande förslag anfört huvudsakligen följande:

Lönenämnden hyser för sin del den uppfattningen, att fullt tillräckliga skäl icke kunna anses hava blivit förebragta för inrättande av två revisorstjänster. Det vill nämligen synas, som om åtskilliga av de arbetsuppgifter, vilka hava samband med upphandlingen av förbrukningsartiklar och annan tjänstemateriel, skulle kunna omhänderhavas av materialförvaltaren. I varje fall torde för fullgörande av dessa göromål icke erfordras befattningshavare i högre tjänsteställning än kammarskrivares. Emellertid vill det förefalla nämnden, som om de mera kvalificerade göromålen å byrån motiverade uppflyttning av en kammarskrivarbefattning till revisorstjänst i 21:a lönegraden. Lönenämnden vill därför såtillvida förorda generaltullstyrelsens föreliggande förslag, att å kameralbyrån måtte inrättas ytterligare en revisorstjänst.

I avseende å förslaget om inrättande av två kansliskrivartjänster å kameralbyrån har *generaltullstyrelsen* anfört följande:

Av de å byrån tjänstgörande kanslibiträderna hava sedan många år tillbaka två varit beständigt sysselsatta med sådana göromål, som eljest ankomma på befattningshavare i minst kansliskrivargraden. Det ena av biträdena har sålunda haft till åliggande att å generaltullstyrelsens kassakontor närmast under dess föreståndare svara för de löpande göromålen å kontoret, uppgöra avlöningslistorna för styrelsens personal, upprätta kassakontorets månadsredovisningar, medelsrekvisitioner och förskottsredogörelser m. m. Det andra kanslibiträdet har handhaft samtliga med registratorsgöromål å byrån förbundna göromål, deltagit i förandet av generaltullstyrelsens bankböcker och utfört åtskilliga andra för tullverkets huvudkassa erforderliga göromål, upprättat föredragningslistor, verkställt vissa tillfälliga utredningar m. m. Av dessa båda kanslibiträden har således det förra att bestrida göromål, som närmast motsvara åliggandena för tullkassör vid tulldirektörsexpeditionens kassakontor, medan det senare utför arbeten, som överensstämma med göromålen för en å tulldirektörsexpeditionens i Stockholm kansli anställd kansliskrivare eller i vissa delar äro mera krävande än dessa. Inrättande av 2 kansliskrivartjänster för byråns behov måste därför anses vara väl befogat.

Styrelsen framhåller vidare, att tillkomsten av sistnämnda båda tjänster icke borde medföra, att de kanslibiträdestjänster, vilka motsvara de nya tjänsterna, indragas. Genom deras bibehållande skulle nämligen vinnas, att rådande missförhållande med anlitande av ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän i lägsta biträdesgraden bleve åtminstone till en del undanröjt. Där emot skulle givetvis minskad användning å byrån av icke-ordinarie skrivbiträden kunna påräknas.

Allmänna civilförvaltningens lönenämnd har ansett de göromål, som åligga det av generaltullstyrelsen först avsedda kanslibiträdet, vara av den kvalificerade art, att de motivera en uppflyttning av ifrågavarande befattning till kansliskrivargraden. Vad däremot angår det sistnämnda kanslibiträdet har lönenämnden ansett detsamma visserligen icke handlägga göromål, som eljest pläga utföras av kansliskrivare, men dock hava sig ålagda mera maktpåliggande och ansvarsfyllda arbetsuppgifter, än som i allmänhet ansetts böra påvila befattningshavare i kanslibiträdes grad. I anledning härav har lönenämnden ansett sig böra ifrågasätta, huruvida icke denna tjänst lämpligen borde

uppflyttas till lönegraden B 9. Innehavaren av befattningen borde i så fall benämnas kontorist. En av lönenämndens ledamöter har i stället förordat benämningen kontorsskrivare.

*Departements-
chefen.* Av vad generaltullstyrelsen anfört ävensom av i övrigt inhämtade uppgifter framgår, att arbetsbördan för den nuvarande personalstyrkan å kameralbyrån är mycket betydande. Denna byrå utvisar också den såväl absolut som relativt sett största ökningen sedan år 1927 av antalet årligen handlagda ärenden. År 1927 utgjorde sagda antal 3,102; år 1934 hade antalet stigit till 7,223. Också förekommer inom kameralbyrån regelbundet övertidsarbete i mycket stor utsträckning. Med hänsyn härtill vill jag förorda, att personalen förstärkes. Emellertid synes mig denna förstärkning böra, såvitt angår ordinarie personal, för nästa budgetår begränsas till inrättandet av en ny revisorstjänst å byrån. Jag anser mig sålunda icke böra för närvarande tillstyrka förslagen om inrättande av ytterligare en ny revisorstjänst samt om höjd löneställning för två av byråns kanslibiträdesbefattningar. Till lönenämndens förslag om inrättande inom tullverket av en ny befattningstyp för biträdesgöromål behöver jag vid sådant förhållande ej taga ställning.

Revisionsbyrån.

Sveriges kvinnliga tulltjänstemannaförening har hemställt, att å revisionsbyrån skulle inrättas en kansliskrivarbefattning för diarieföring och registrering av till byrån inkommande handlingar ävensom förande av föredragningslista.

Allmänna civilförvaltningens lönenämnd har ansett befogat, att den föreslagna befattningen placerades i samma lönegrad, som av lönenämnden ifrågasatts för det kanslibitråde å kameralbyrån, som handhar registratorsgöromålen å nämnda byrå, eller således i lönegraden B 9.

*Departements-
chefen.* I anslutning till den ståndpunkt, jag i det föregående intagit beträffande ändrad lönegradsplacering för den befattningshavare, som å kameralbyrån handhar registratorsgöromål, anser jag mig icke böra för närvarande tillstyrka nu ifrågavarande förslag.

Tullbehandlingsbyrån.

Bland de för tullbehandlingsbyrån avsedda ordinarie befattningarna är i personalförteckningen upptagen 1 byråinspektör och föreståndare för tullverkets huvudlaboratorium (B 26). Å laboratoriet tjänstgöra dessutom *dels* såsom assistenter 3 å lokaltullförvaltningens stat uppförda kammarskrivare, *dels* ock viss annan personal i lägre tjänsteställning.

I sitt den 26 september 1927 avgivna förslag till reglering av tullverkets utgiftsstater för budgetåret 1928/1929 anförde generaltullstyrelsen, att det måste anses vara av betydelse för arbetet å huvudlaboratoriet, att med åtminstone en av assistentbefattningarna vore förenade sådana avlöningsförmåner, att å ena sidan tillgången till kompetenta assistenter såvitt möjligt säkerställades och å andra sidan tjänstens innehavare kunde finna sig åtminstone i viss

mån vara oberoende av den vanliga befordringsordningen. Detta ändamål skulle enligt styrelsens mening säkrast vinnas genom att för laboratoriets behov inrättades en tjänst i högre lönegrad än kammarskrivares, exempelvis en tjänst i kontrollörs tjänstegrad, men även upptagande i staten av ett särskilt arvode till en assistent å huvudlaboratoriet kunde vara av betydelse. Styrelsen föreslog därför, att i staten måtte uppföras ett särskilt arvode å högst 1,000 kronor till ifrågasatt laboratorieassistent. Enligt vad som framgår av 1928 års statsverksproposition fann chefen för finansdepartementet vissa skäl tala för den av styrelsen ifrågasatta åtgärden, men departementschefen ansåg sig dock icke böra tillstyrka förslaget.

Sedermera upptog generaltullstyrelsen i skrivelse den 1 september 1934 med förslag till reglering av tullverkets utgiftsstater för budgetåret 1935/1936 frågan om inrättande av en tullkontrollörstjänst för huvudlaboratoriet och anförde därvid följande:

Huvudlaboratoriets verksamhet rör sig numera inom synnerligen vida gränser, i det att densamma omfattar undersökningar av varor inom snart sagt samtliga grupper av tulltaxan, och kravet på dess prestationer i de särskilda fallen lär kunna ställas lika högt som i fråga om laboratorier med mera speciell inriktning. Härtill kommer, att huvudlaboratoriet vid sina undersökningar ofta får sig förelagda uppgifter, som icke förekomma å laboratorier i allmänhet, och därvid har att utan ledning av allmänt tillgängliga erfarenheter söka självt utfinna lämpliga undersökningsförfaranden; förhållandet förutsätter givetvis, att vederbörande personal å huvudlaboratoriet besitter särskilt god allmän teoretisk laboratorieutbildning. Slutligen bör beaktas, att huvudlaboratoriets analysresultat merendels måste bli utslagsgivande vid avgörande hos lokal myndighet eller styrelsen av sådana tulltaxeringsärenden, som påkalla laboratorieundersökning, varvid huvudlaboratoriets ståndpunkt i de förhandenvarande fallen icke sällan får stor ekonomisk räckvidd. Det lär icke kunna bestridas, att de anförda förhållandena äro av den betydelse, att särskilda åtgärder böra vidtagas i ändamål att mera varaktigt vid huvudlaboratoriet binda i tulllaboratoriegemål såväl teoretiskt som praktiskt förfarna och tillika i tulltaxans tillämpning kunniga personer. En sådan åtgärd är att tillse, att den å huvudlaboratoriet tjänstgörande kammarskrivarpersonalen icke helt uteslutes från möjligheten att inom detsamma ernå den närmast högre tjänsteställning, som utom huvudlaboratoriet står den icke laboratorieutbildade kammarskrivaren till buds. Frågan om inrättande för huvudlaboratoriets räkning av åtminstone en tullkontrollörstjänst, vars innehavare jämväl skulle hava att vid förfall för föreståndaren företräda denne, är således enligt styrelsens mening väl förtjänt av beaktande.

Emellertid ansåg styrelsen, att förslag om inrättande av en dylik tjänst borde upptagas först i samband med de hemställanden, som kunde antagas bli en följd av förut omnämnda mera allmänna utredningar angående organisations- och arbetsförhållandena inom olika grenar av tullverket.

Generaltullstyrelsen har i sin nu föreliggande skrivelse den 9 oktober 1935 i denna fråga anfördt huvudsakligen följande:

De skäl, vilka styrelsen tidigare åberopat för inrättande av en tullkontrollörstjänst å tullverkets huvudlaboratorium, göra sig alltjämt och i ökad grad gällande. I detta avseende må omnämnas, att antalet å laboratoriet verk-

ställda undersökningar under första halvåret 1935 uppgått till 1,746 mot 1,497 under samma tid år 1934. Styrelsen föreslår alltså, att för huvudlaboratoriets räkning inrättas en ny tullkontrollörstjänst å styrelsens stat. Därigenom skulle en av de kammarskrivare, som tjänstgöra å huvudlaboratoriet, bliva disponibel för tulltaxeringsgöromål vid lokaltullförvaltningen. Någon anledning att överflytta de återstående å laboratoriet tjänstgörande två kammarskrivarna från lokaltullförvaltningens till styrelsens stat föreligger ej, enär å laboratoriet i stor utsträckning utföres arbete för lokalförvaltningens räkning.

Allmänna civilförvaltningens lönenämnd har med hänsyn till vad generaltullstyrelsen meddelat ansett sig kunna förorda bifall till styrelsens framställning i denna del.

*Departements-
chefen.* Generaltullstyrelsens ifrågavarande förslag är, såsom framgår av det anförda, väsentligen framställt med hänsyn till önskemålet att bereda viss möjlighet till befordran inom huvudlaboratoriet för den vid laboratoriet tjänstgörande kammarskrivarpersonalen. På grund av den speciella art av tjänstgöring ifrågavarande personal fullgör och då det är angeläget att densamma mera varaktigt kan bindas vid laboratoriet, har jag ansett mig böra tillstyrka förslaget. Vid bifall till detsamma skulle antalet tullkontrollörstjänster å styrelsens stat ökas med 1, medan å andra sidan antalet kammarskrivarbefattningar å tullstaten skulle minskas med 1.

Kustbevakningsinspektörens expedition.

Å kustbevakningsinspektörens expedition tjänstgör, jämte kustbevakningsinspektören, för närvarande endast en ordinarie befattningshavare, nämligen 1 kontorsbiträde (B 4). Såsom förut nämnts, hålles en för nämnda expedition avsedd tullkontrollörstjänst vakant, så länge en byråinspektörstjänst finnes uppförd å extra stat.

Enligt i betänkandet den 14 juni 1935 framställda, av generaltullstyrelsen i utlåtande den 31 augusti 1935 biträdda förslag skulle befattningen såsom kustbevakningsinspektör, med vilken är förenat ett arvode av 10,000 kronor, utbytas mot en befattning såsom kustbevakningsdirektör, till vilken enligt styrelsens förslag ett arvode av 12,000 kronor skulle utgå. Vidare skulle en ny skrivbiträdestjänst inrättas för kustbevakningsdirektörens expedition samt den vakanta tullkontrollörstjänsten indragas. Härjämte har styrelsen i sagda utlåtande föreslagit utbyte av förenämnda kontorsbiträdestjänst mot en kanslibiträdestjänst.

Vidare har generaltullstyrelsen i nyssnämnda utlåtande föreslagit, att å extra stat skulle hos styrelsen upptagas följande nya befattningar å kustbevakningsdirektörens expedition, nämligen 1 byråingenjör (B 26), 1 tullpolisintendent (B 26) samt 1 notarie (B 21).

*Departements-
chefen.* Såsom inledningsvis framhållits, bör enligt min mening ändring för nästkommande budgetår icke vidtagas i fråga om den nuvarande personalorganisationen för kustbevakningen. I anslutning härtill förordar jag, att generaltullstyrelsens förslag beträffande personaluppsättningen å kustbevakningsinspektörens expedition icke för närvarande föranleda någon åtgärd.

Tjänstemän i biträdesgraderna.

I det föregående har jag tillstyrkt, att en å kanslibyrån placerad kontorsbiträdestjänst, avsedd för göromål som sammanhånga med det å nämnda byrå förda registret över personer, vilka lagförts för tullförbrytelser, utbytes mot en kanslibiträdestjänst. Vidare har jag uttalat mig för att framställda förslag om förhöjd löneställning för två kanslibiträdesbefattningar å kameralbyrån samt om utbyte av en kontorsbiträdestjänst mot en kanslibiträdestjänst och om nyinrättande av en skrivbiträdestjänst å kustbevakningsinspektörens expedition för närvarande icke skulle föranleda någon åtgärd.

Utöver de förslag, till vilka jag sålunda redan tagit ståndpunkt, har *generaltullstyrelsen* framställt förslag om uppförande å ordinarie stat av 6 nya kontorsbiträdestjänster. Styrelsens förslag har för varje befattning motiverats med antingen att antalet icke-ordinarie skrivbiträden å vederbörande byrå icke stode i rimlig proportion till antalet ordinarie biträdestjänster, att personalförstärkning erfordrades med hänsyn till ökade göromål å byrån eller att uppflyttning av viss skrivbiträdestjänst ansetts böra ske på grund av arten av de med tjänsten förbundna göromålen.

Sveriges kvinnliga tulltjänstemannaförening har hemställt, att i stället för vissa av de av generaltullstyrelsen till nyinrättande föreslagna kontorsbiträdestjänsterna måtte inrättas kanslibiträdestjänster samt att även därutöver antalet kanslibiträdestjänster måtte ökas.

Allmänna civilförvaltningens lönenämnd har funnit anledning till erinran mot generaltullstyrelsens nyssnämnda förslag allenast beträffande en av styrelsen föreslagen, för tullbehandlingsbyrån avsedd kontorsbiträdesbefattning, som lönenämnden med hänsyn till göromålens kvalificerade beskaffenhet ansett böra ersättas med en extra ordinarie kanslibiträdestjänst. En av lönenämndens ledamöter har ifrågasatt, att ytterligare ett antal nya kanslibiträdes- och kontorsbiträdestjänster skulle nyinrättas vid generaltullstyrelsen.

Antalet ordinarie kansli-, kontors- och skrivbiträdestjänster hos general- *Departements-*
chefen.
tullstyrelsen utgör, om revisionsbyråns statistiska avdelning undantages, för närvarande 16. Enligt vad jag inhämtat tjänstgöra dessutom hos styrelsen, fortfarande med undantag för nyssnämnda avdelning och jämväl med frånräknande av tillfälligt anställd extra personal, 12 extra ordinarie och 6 extra eller tillhoppa 18 icke-ordinarie skrivbiträden. Med hänsyn till denna proportion mellan den ordinarie och icke-ordinarie personalen och då på grund av göromålens omfattning behov av någon förstärkning av antalet tjänstemän i biträdesgraderna synes förefinnas, vill jag förorda, att från och med nästa budgetår å ordinarie stat upptagas 2 nya kontorsbiträdestjänster. I övrigt synas de nu berörda förslagen beträffande biträdespersonalen icke för närvarande böra föranleda någon åtgärd.

Anslagsberäkning.

Anslagsposten till avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, för närvarande upptagen till 548,800 kronor, har av *generaltullsty-*

relsen i anslutning till de av styrelsen framlagda förslagen om förändringar i fråga om den ordinarie personalen uppförts med ett belopp av 609,600 kronor.

Anslagsposten till avlöningar till tjänstemän å extra stat, nu 8,300 kronor, beräknas av styrelsen till 33,800 kronor.

Då den nuvarande ombudsmansbefattningen föreslagits skola indragas, har i styrelsens förslag till avlöningsstat anslagsposten till arvode, bestämt av Kungl. Maj:t, nu upptagen med 2,000 kronor, utesluts.

Beträffande anslagsposten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal anför generaltullstyrelsen huvudsakligen följande:

Anslagsposten är i gällande avlöningsstat upptagen med ett belopp av 119,000 kronor, därav grundavlöningar m. m. 117,000 kronor och avlöningsförhöjningar m. m. förslagsvis 2,000 kronor. Belastningen under budgetåret 1934/1935 å motsvarande anslagspost, som då icke var uppdelad, utgjorde omkring 119,400 kronor, vari emellertid ingår beräknad avlöning till en byråinspektör å extra stat med 7,200 kronor. Därest i staten i enlighet med styrelsens förslag uppföras ytterligare 2 nya revisorstjänster och 2 kansliskrivartjänster, skulle såsom förut nämnts något minskat behov av icke-ordinarie personal å kameralbyrån vara att påräkna. Tillsättande å ordinarie stat av 2 kansli-biträdestjänster, 4 kontorsbiträdestjänster och 1 skrivbiträdestjänst skulle jämväl föranleda minskning i antalet icke-ordinarie tjänstemän. Å andra sidan kommer ökad användning av icke-ordinarie personal att krävas under budgetåret 1936/1937 för fortsatt arbete med uppläggning av den i 9 § civila tjänstepensionsreglementet föreskrivna tjänstematrikeln. Vidare kan det icke påräknas, att amanuenser och icke-ordinarie tjänstemän i så stor utsträckning som under det sistförflutna budgetåret varit fallet förordnas att bestrida ordinarie tjänster, varvid avlöningarna till dem icke belastat förevarande anslagspost utan anslagsposten till avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat. Slutligen inforas av andra statsmyndigheter och kommittéer tid efter annan uppgifter i olika avseenden, särskilt från styrelsens statistiska avdelning och kameralbyrån, vilka uppgifters utarbetande ofta i stor omfattning kräva arbete å övertid. Även om, såsom styrelsen vill hålla för troligt, på grund av inrättandet av nya tjänster å ordinarie stat de grundavlöningar och övriga kostnader, som skola bestridas från anslagsposten, kunna under budgetåret 1936/1937 nedbringas till omkring 100,000 kronor, har styrelsen likväl, då utgifterna från anslagsposten för nämnda budgetår icke nu kunna med någon större säkerhet beräknas och anslagspostens belopp icke får överskridas, ansett sig böra minska det för innevarande budgetår anvisade beloppet till grundavlöningar m. m. å 117,000 kronor allenast med avlöningen till förutnämnda byråinspektör å extra stat, vilken avlöning efter minskning med pensionsavdrag utgör omkring 7,000 kronor. För avlöningsförhöjningar m. m. har styrelsen med utgångspunkt från belastningen under juli 1935 och med hänsyn till den minskning i avlöningsförhöjningarna för extra ordinarie tjänstemän, som kan förväntas genom inrättande av nya tjänster å ordinarie stat, beräknat ett belopp av 5,000 kronor. Anslagsposten har av styrelsen sålunda uppförts med 115,000 kronor, varav 110,000 kronor till grundavlöningar m. m. samt förslagsvis 5,000 kronor till avlöningsförhöjningar m. m.

Vad slutligen angår anslagsposten till särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän har styrelsen, med ledning av belastningen under juli och augusti 1935 och med tagen

hänsyn till den ökning av de provisoriska dyrortstilläggen, som komme att inträda genom inrättande av nya tjänster å ordinarie stat, beräknat densamma till ett belopp av 35,600 kronor.

Sammanlagt skulle alltså enligt generaltullstyrelsens förslag å avlöningsstaten för styrelsen anvisas $(609,600 + 33,800 + 115,000 + 35,600 =)$ 794,000 kronor.

I det föregående har jag tillstyrkt, att hos generaltullstyrelsen skulle från och med nästa budgetår inrättas följande nya ordinarie tjänster, nämligen 1 revisorstjänst (B 21), 1 tullkontrollörstjänst (B 21), 1 kammarskrivartjänst (B 16) och 2 kontorsbiträdestjänster (B 4). Vidare har jag förordat, att 1 sekreterartjänst (B 26) utbytes mot 1 byrådirektörs- och ombudsmanstjänst (B 28) samt att 1 kontorsbiträdestjänst (B 4) utbytes mot 1 kanslibitträdestjänst (B 7). Vid bifall till dessa förslag bör anslagsposten till avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat ökas med i avrundat tal 27,800 kronor till 576,600 kronor. *Departements-
chefen.*

Beträffande anslagsposten till avlöning till tjänstemän å extra stat ifrågasätter jag icke ändring av nuvarande belopp, 8,300 kronor.

Liksom styrelsen har jag föreslagit indragning av den nuvarande ombudsmansbefattningen. Anslagsposten till arvode, bestämt av Kungl. Maj:t, bör därför uteslutas ur staten.

Anslagsposten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal har generaltullstyrelsen, med hänsyn främst till belastningen å motsvarande anslagspost under sistförflutna budgetår, föreslagit skola sänkas från 119,000 kronor till 115,000 kronor. Visserligen har styrelsen härvid jämväl räknat med att tillsättandet av de av styrelsen föreslagna tjänsterna å ordinarie stat skulle föranleda minskning av antalet icke-ordinarie tjänstemän. Då emellertid, enligt vad styrelsen samtidigt framhållit, det beräknade beloppet innesluter en säkerhetsmarginal av omkring 10,000 kronor, har jag, oaktat jag allenast i viss begränsad utsträckning tillstyrkt styrelsens förslag om inrättande av nya ordinarie tjänster, funnit mig böra upptaga anslagsposten med samma belopp, som styrelsen ifrågasatt, eller alltså med 115,000 kronor. Härav böra 110,000 kronor avses för grundavlöningar m. m. och förslagsvis 5,000 kronor för avlöningsförhöjningar m. m.

Belastningen under löpande budgetår å anslagsposten till särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän kan approximativt beräknas till 32,500 kronor. Tages hänsyn till de provisoriska dyrortstillägg, som böra utgå till innehavarna av de ifrågasatta nya tjänsterna å ordinarie stat samt till extra tjänstemän, bör sistnämnda belopp ökas med i runt tal 1,500 kronor till 34,000 kronor. Med detta belopp torde ifrågavarande anslagspost böra upptagas i staten för nästa budgetår.

I enlighet med vad sålunda anförts skulle den nu ifrågavarande avlöningsstatens slutsumma för budgetåret 1936/1937 uppgå till ett belopp av $(576,600 + 8,300 + 115,000 + 34,000 =)$ 733,900 kronor.

Avlöningsstaten för tullstaten.

Kungl. Maj:t har den 31 maj 1935 fastställt följande personalförteckning för tullstaten, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1935/1936:

Befattning	Personalförteckning.	Lönegrad
Tjänstemän å ordinarie stat:		

1. Lokaltullförvaltningen.

3 tulldirektörer	B 29
3 tullöverinspektörer	B 27
3 tullbevakningschefer	B 26
3 tulldirektörsassistenter	B 26
6 tullförvaltare av klass 1 A	B 26
3 tullkommissarier	B 26
7 tullförvaltare av klass 1 B	B 24
21 tullöverkontrollörer	B 24
17 förste tullkontrollörer	B 22
17 tullförvaltare av klass 2	B 22
20 tullförvaltare av klass 3	B 21
111 tullkontrollörer	B 21
5 tullförvaltare av klass 4	B 18
15 tullkassörer	B 18
385 kammarskrivare	B 16
22 tullmästare	B 15
98 tullkontorister	B 12
124 tullöveruppsyningsmän	B 12
1 kansliskrivare	B 11
472 tulluppsyningsmän	B 8
16 kanslibiträden	B 7
825 tillsyningsmän	B 6
109 tullvakter	B 5
35 kontorsbiträden	B 4
30 skrivbiträden	B 2

2. Kustbevakningen.

22 kustöveruppsyningsmän	B 12
55 kustuppsyningsmän	B 8
53 förste kustvakter	B 7
165 kustvakter	B 6
55 kustbevakningsbiträden	B 5

Befattning

Lönegrad

3. Gränsbevakningen.

1 gränsbevakningschef	B 22
1 kammarskrivare	B 16
6 gränsöveruppsyningsmän	B 12
187 gränsuppsyningsmän	B 8

Tjänstemän å övergångsstat:

1 gränsöveruppsyningsman	B 12
1 gränsuppsyningsman	B 8

Enligt anmärkningar till personalförteckningen skola *dels* en av de å ordinarie stat upptagna kustvakttjänsterna hållas vakant, så länge den å övergångsstat uppförde gränsuppsyningsmannen kvarstår i tjänst, *dels ock* en av de å ordinarie stat upptagna gränsuppsyningsmanstjänsterna hållas vakant, så länge den å övergångsstat uppförde gränsöveruppsyningsmannen kvarstår i tjänst.

Samtidigt med personalförteckningens fastställande har Kungl. Maj:t fastställt följande avlöningsstat för tullstaten, att lända till efterrättelse tills vidare från och med budgetåret 1935/1936:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, <i>förslagsvis</i>	kronor 11,041,500
2. Avlöningar till tjänstemän å övergångsstat, <i>förslagsvis</i>	» 7,600
3. Avlöning till tjänsteman å indragningsstat, <i>förslagsvis</i>	» 900
4. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t	» 1,500
5. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal, <i>förslagsvis</i>	» 1,818,000
6. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	» 105,500
Summa kronor 12,975,000.	

Kungl. Maj:t har tillika föreskrivit, att den å avlöningsstaten upptagna anslagsposten till arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, skall tills vidare från och med budgetåret 1935/1936 disponeras på följande sätt:

1 laboratorieföreståndare i Göteborg <i>högst</i>	kronor 1,000
1 laboratorieföreståndare i Malmö, <i>högst</i>	» 500
Summa kronor 1,500.	

Vidare har Kungl. Maj:t föreskrivit, att anslagsposten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal icke må utan Kungl. Maj:ts medgivande överskridas samt att av nämnda anslagspost må under budgetåret 1935/1936 för härefter angivna ändamål tagas i anspråk följande förslagsvis beräknade belopp, nämligen:

Arvoden åt tullexpeditions- och tullstationsföreståndare, <i>förslagsvis</i>	kronor 18,000
Gratifikationer åt kronolots- och kanalpersonal, <i>förslagsvis</i> »	1,000
Läkarvård jämte läkemedel samt begravningshjälp, <i>förslagsvis</i>	» 2,000
Övertidsersättning, <i>förslagsvis</i>	» 60,000
<hr/> Summa kronor 81,000.	

Återstoden av sistberörda anslagspost må enligt Kungl. Maj:ts beslut den 16 augusti 1935 disponeras i huvudsaklig överensstämmelse med en av generaltullstyrelsen framlagd plan, upptagande under tullstaten 2 extra tullfiskaler, 29 extra ordinarie kammarskrivare, 1 extra kammarskrivare, 21 kammarskrivarelever, 2 extra tullkontorister, 60 extra ordinarie skrivbiträden, 30 extra skrivbiträden, 260 extra ordinarie tullvakter, 150 extra tullvakter, 18 kontorsvakter, 105 extra ordinarie kustbevakningsbiträden, 62 extra kustbevakningsbiträden, 8 extra ordinarie gränsuppsyningsmän samt 22 extra gränsuppsyningsmän. Dessutom hava i planen upptagits ytterligare en extra tullfiskal under 10 månader av året samt ytterligare 23 extra kammarskrivare under 3 månader av året.

I sin skrivelse den 9 oktober 1935 med förslag till reglering av tullverkets utgiftsstater för budgetåret 1936/1937 har generaltullstyrelsen ifrågasatt betydande förändringar i tullstatens nuvarande personalorganisation. Styrelsens förslag är delvis grundat på de principer, som styrelsen i utlåtanden över överkvalifikationssakkunnigas betänkande samt över betänkandet rörande ändrad organisation av den statliga verksamheten för bekämpande av olovlig införsel av spritdrycker m. m. utvecklat, och de förslag, vilka styrelsen i anslutning härtill framlagt i nämnda utlåtanden. Därjämte har styrelsen emellertid nu till behandling upptagit vissa andra frågor rörande personalstaterna för lokaltullförvaltningen och gränsbevakningen.

Lokaltullförvaltningen.

Innan jag redogör för de framlagda förslagen angående ändringar i lokaltullförvaltningens nuvarande personalorganisation, torde jag få upptaga till närmare behandling *dels* frågan om användande av överkvalificerad arbetskraft inom tullverket, *dels* ock ett av generaltullstyrelsen i nyssnämnda skrivelse den 9 oktober 1935 avgivet förslag om inrättande av en tullanstalt i Köping.

Frågan om överkvalificerad arbetskraft inom tullverket.

I skrivelse den 6 maj 1930, nr 7 A, erinrade riksdagen om den av 1914 års tullkommission uppställda grundsatsen, att användande inom tullverket av överkvalificerad arbetskraft borde i största möjliga mån undvikas, samt uttalade i anslutning härtill bland annat önskvärldheten av att genom generaltullstyrelsens försorg ytterligare undersökning verkställdes, huruvida icke genom en mera rationell arbetsfördelning denna princip kunde fullföljas i större grad än hittills varit fallet.

Sedan Kungl. Maj:t den 16 maj 1930 anbefallt generaltullstyrelsen att avgiva utlåtande i anledning av vad riksdagen sålunda anfört samt viss förberedande utredning i ämnet utförts av styrelsen, beslöt Kungl. Maj:t den 16 september 1932, på därom gjord framställning, bemyndiga styrelsen att för slutförande av ifrågavarande utredning tillkalla högst fem sakkunniga personer. På grund härav tillkallade styrelsen genom beslut den 21 januari 1933 såsom sakkunniga vice ordföranden i Stockholms handelskammare, f. d. kaptenen J. O. Wallenberg, tulldirektören i Malmö K. J. Rydberg, tullkontrollören vid tullbehandlingsinspektionen i Stockholm F. R. S. Rasmusson, tullkontoristen vid centraltullkammaren i Stockholm C. O. W. Aastrup och tillsyningsmannen vid centraltullkammaren i Göteborg G. L. Johansson.

Enligt de av styrelsen meddelade direktiven för utredningen skulle de sakkunnigas undersökningar avse uteslutande den vid tullverkets lokalförvaltning anställda personalen. De sakkunniga skulle särskilt utröna möjligheterna såväl av ett utbyte av kammarskrivarutbildad personal — varmed i detta sammanhang närmast skulle avses tullkontrollörer, tullkassörer och kammarskrivare — mot tullkontorister samt tjänstemän i kansliskrivar- och biträdesgraderna som även av ett ersättande av tullkontoristutbildad personal med lägre kvalificerad arbetskraft. Det skulle därvid jämväl ankomma på de sakkunniga att utarbeta en allmän plan till fördelning av förefintliga arbetsuppgifter på olika slag av befattningshavare. Däremot skulle de sakkunniga icke hava att taga under överbärande frågorna om inskränkning i eller utvidgning av de olika slagen av tjänstebefattningar vid tullverket eller om ändrad lönegradsplacering av dessa befattningar.

Såsom inledningsvis framhållits hava de sakkunniga den 19 oktober 1934 avgivit betänkande angående arbetsfördelning m. m. för tulltaxerings- och kontorsgöromål vid tullverket (stat. offentl. utredn. 1934: 38). Betänkandet är icke enhälligt, i det två av de sakkunniga — herrar Aastrup och Johansson — avgivit särskilt yttrande.

Över betänkandet har generaltullstyrelsen infortrat yttranden från samtliga centraltullkammare samt från styrelserna för Sveriges allmänna tulltjänstemannaförening, svenska tullmannaförbundet, de tullanställdas samorganisation och Sveriges kvinnliga tulltjänstemannaförening.

Med skrivelse den 8 juni 1935 har generaltullstyrelsen härefter — såsom i det föregående angivits — till Kungl. Maj:t överlämnat överkvalifikations-sakkunnigas betänkande jämte vissa därvid fogade handlingar ävensom över

betänkandet avgivna yttranden. I nämnda skrivelse har generaltullstyrelsen angivit de synpunkter, som styrelsen ansett böra vara vägledande i fråga om fördelningen av de i betänkandet avsedda göromålen mellan befattningshavare inom olika tjänstegrader.

Över generaltullstyrelsens skrivelse har allmänna civilförvaltningens lönenämnd avgivit infordrat utlåtande, däri nämnden i huvudsak tillstyrkt generaltullstyrelsens förslag angående fördelningen av arbetsuppgifter på olika grupper av befattningshavare.

Mot generaltullstyrelsens förslag har Sveriges kvinnliga tulltjänstemannaförening framställt vissa erinringar.

I det följande lämnas en kortfattad redogörelse för de förslag beträffande arbetsfördelningen inom lokaltullförvaltningen, som sålunda nu föreligga. För förslagens närmare innehåll liksom för innebörden av de olika göromålsbeteckningarna nödgas jag hänvisa till handlingarna. Då jag i det följande talar om »överkvalifikationssakkunniga» eller »de sakkunniga», avser jag med dessa uttryck, i de fall då de sakkunniga ej varit enhälliga, överkvalifikationssakkunnigas majoritet, f. d. kaptenen Wallenberg, tulldirektören Rydberg samt tullkontrollören Rasmusson, medan uttrycket »reservanterna» åsyftar tullkontoristen Aastrup och tillsyningsmannen Johansson. De olika frågorna torde få upptagas till behandling i den ordning, de förekomma i nämnda betänkande.

Personal för tulltaxeringsarbete av olika svårighetsgrader.

De sakkunniga indela de olika slagen av gods i fyra grupper, nämligen sorteringsgods, värdevaror, hallgods och utevägningsgods. Med sorteringsgods avses varor, som i och för tulltaxeringen helt eller delvis måste uppäckas ur sitt emballage samt undergå viss sortering och undersökning i för ändamålet avsedda uppackningslokaler. Till värdevaror räknas maskiner, apparater och instrument ävensom alla andra varor, som äro underkastade värdetull. Till hallgods hänföres mera lättulltaxerat gods, vilket i och för tulltaxeringen icke behöver införas i uppackningslokaler utan förvaras i varuhallar och varuskjul samt lämpligen tulltaxeras där. Med utevägningsgods avses sådant tullbart eller tullfritt gods, vanligen i större partier, som antingen tulltaxeras i omedelbart sammanhang med lossningen eller upplägges å kaj, där tulltaxeringen också lämpligen äger rum.

Tulltaxering av sorteringsgods och värdegods skulle enligt de sakkunnigas förslag verkställas av kammarskrivare, under det att tulltaxeringen av hall- och utevägningsgods i regel skulle handhas av tullkontorist eller — vid tillfälligt behov — av tullkontoristutbildad bevaknings- och biträdespersonal. Dock skulle kammarskrivarutbildad personal få, då tillfälle därtill gaves för andra göromåls behöriga gång, såsom utfyllnadsarbete förrätta jämväl tulltaxering av hall- och utevägningsgods, varjämte dylik personal alltid skulle tjänstgöra vid sådana hall- och utevägningsexpeditioner, där mera kvalificerad tulltaxering förekommer eller där vederbörlig kontroll ej kan anordnas och arbetet icke blott avser vägning. De sakkunniga föreslå

vidare, att nyutbildade extra eller extra ordinarie kammarskrivare skulle i början av sin tjänstgöring under för utbildnings och erfarenhets vinnande fullt tillräcklig tid sysselsättas med tulltaxering av hall- och utevägningsgods samt att även ordinarie kammarskrivare skulle beredas tillfälle att tjänstgöra å såväl hall- som utevägningsexpeditionerna såsom tulltaxeringsförrättande tjänstemän, innan förordnande å tullkontrollörstjänst tilldelades dem eller befordran till sådan tjänst ägde rum. Slutligen förorda de sakkunniga, att för laboratorier och provsamlingar skulle avses uteslutande kammarskrivarutbildad personal.

Reservanterna föreslå, att jämväl tullkontoristutbildad personal skulle få handlägga tulltaxering av sorteringsgods och värdevaror. Såsom en följd härav borde enligt reservanterna icke endast kammarskrivarna utan även tullkontoristerna i utbildningssyfte cirkulera mellan de olika tulltaxeringsexpeditionerna. Till underlättande av en dylik utvidgning av tullkontoristernas arbetsfält förorda reservanterna förlängning av tullkontoristkurserna i syfte att undervisningen i ämnet varukännedom skulle omfatta hela tulltaxan med undantag av vissa delar av den kemiska gruppen och vissa slag av värdevaror.

Generaltullstyrelsen anser lämpligt, att inga andra regler uppställas för fördelningen av tulltaxeringsarbetet än att mera krävande tulltaxering bör anförtros åt kammarskrivarutbildade tjänstemän, medan mindre krävande tulltaxering må kunna uppdragas jämväl åt tullkontoristutbildad personal. Avgörandet beträffande tulltaxeringsarbetets svårighetsgrad bör, anför styrelsen, ankomma på den tjänsteman, som har att utöva kontrollen över tulltaxeringen. I samband med enklare tulltaxering förekommande vägning borde kunna uppdragas åt ordinarie bevakningstjänsteman utan tullkontoristutbildning. För laboratorier och provsamlingar borde avses uteslutande kammarskrivarutbildad personal. Styrelsen framhåller vidare, att styrelsen icke kunnat biträda reservanternas förslag om utvidgning av undervisningen i tullkontoristkurserna i syfte att tjänstemän, som genomgått dessa kurser, skulle kunna användas jämväl för verkställande av mera krävande tulltaxering. Deltagarna i tullkontoristkurserna kunde nämligen enligt styrelsens uppfattning förutsättas i regel icke äga tillräckliga förkunskaper för att i erforderlig mån kunna tillgodogöra sig en sålunda utvidgad undervisning. Emellertid anser styrelsen lämpligt, att den i tullkontoristkurserna bedrivna undervisningen i ämnet varukännedom jämte tulltaxans tillämpning i viss mån fördjupas och utökas, och vidare har styrelsen ansett skäligt, att tulltjänsteman, som med vissa högre betyg godkänts i tullkontoristkurs, utan hinder av eljest gällande kompetenskrav må kunna vinna inträde i kammarskrivarkurs.

Tulltaxeringskontrollen.

De sakkunniga föreslå, att fortlöpande kontroll å tulltaxeringen tillämpas beträffande hall- och utevägningsgods, värdevaror samt tullfria varor. Stickprovskontroll åter borde tillgripas endast för sorteringsgods samt allenast i

de fall, då tullbeloppen fastställas efter viktbestämningar och då tillämpning av tulltaxeförordningen icke kommer ifråga. Tillfällig kontroll borde anordnas allenast då annan kontroll icke kunde åstadkommas. Kontrollen borde enligt de sakkunniga utövas av tjänsteman i tullkontrollörs tjänstegrad eller, i förekommande fall, av tullanstalts föreståndare eller av tullöverkontrollör eller förste tullkontrollör. Vid tillfällen av större godsanhopning borde även för ändamålet lämpliga kammarskrivare kunna förordnas att verkställa tulltaxeringskontroll. De kontrollerande tjänstemännen borde, då fråga vore om sorteringsgods, i regel icke hava att övervaka flera än tre vågexpeditioner.

Reservanterna anse, att stickprovskontroll och fortlöpande kontroll i praktiken komma att sammanfalla med varandra. I övrigt förorda reservanterna, att även äldre och erfarna kammarskrivare anlitas för utövande av tulltaxeringskontroll.

Generaltullstyrelsen har framhållit, att tulltaxeringskontroll bör verkställas i så stor utsträckning, som tillgången till för ändamålet lämplig personal medger, samt att kontrollen, så långt ske kan, bör utövas under själva tulltaxeringsförrättningen och omfatta förrättningen i dess helhet.

Tullbevakningsärenden.

De sakkunniga, föreslå, att de göromål, som äro förenade med in- och utklarering av fartyg, utföras av tullkontorister, dock endast under förutsättning att av dem verkställda expeditioner underkastas kontroll av kammarskrivarutbildad tjänsteman. Granskningen av utgående varuanmälningar bör enligt de sakkunniga handhavas uteslutande av kammarskrivarutbildad personal. Vidare förorda de sakkunniga, att den med klareringen av fartyg och granskning av utgående varuanmälningar förbundna journalföringen omhändervhas av kontors- eller skrivbiträden, därest den icke kan verkställas av samma personal, som utfört klareringen. Jämväl arbetstidsbokföringen borde omhändervhas av kontors- eller skrivbiträden.

Reservanterna anse onödigt, att av tullkontorist verkställd klarering underkastas kontroll av kammarskrivarutbildad tjänsteman, samt förorda, att utgående varuanmälningar omhändervhas av tullkontorister. För arbetstidsbokföringen bör enligt reservanterna användas tullkontorister eller tullöveruppsyningsmän eller, om arbetet är av mindre omfattning, tulluppsyningsmän, tillsyningsmän eller tullvakter.

Generaltullstyrelsen har anfört, att, enligt vad erfarenheten visat, vid vissa tullanstalter in- och utklaringsgöromålen kunnat på ett tillfredsställande sätt handläggas av tullkontorister. I enklare fall hade, upplyser styrelsen, ifrågavarande arbete av dem verkställts fullt självständigt, medan i andra, mera komplicerade fall detsamma utförts i samråd med eller under kontroll av kammarskrivarutbildade tjänstemän. Styrelsen anser denna praxis böra ytterligare utvecklas. Granskningen av utgående varuanmälningar anser styrelsen böra handhavas av kammarskrivarutbildade tjänstemän, medan arbetstidsbokföringen borde, allt efter omständigheterna, verkställas av bevak-

ningstjänstemän eller biträdespersonal. Vad slutligen angår den med tullbevakningsärenden förenade journalföringen har styrelsen ansett denna i regel böra utföras av kontors- och skrivbiträden.

Varuanmälning av inkommet utrikes gods.

De sakkunniga föreslå, att ärenden rörande varuanmälningar för fartygs-gods uppdragas åt i bevakningstjänst erfarna tullkontorister. Ärenden rörande anmälningar för järnvägsgods böra, anse de sakkunniga, kunna handläggas av kanslibiträden, som genomgått en av de sakkunniga föreslagen särskild kortare kurs i författningskunskap för kansliskrivare och kanslibiträden. Slutligen skulle enligt de sakkunnigas förslag för mottagande av varuanmälningar rörande postgods användas kontorsbiträden.

Reservanterna, som avstyrkt införandet av utbildningskurser för biträdespersonal, påyrka, att jämväl sådana varuanmälningsärenden, som avse järnvägsgods, få handläggas av i bevakningstjänst erfarna tullkontorister, samt förorda, att tullkontorister i fall, då så är erforderligt, anlitas även för anmälningsärenden rörande postgods.

Generaltullstyrelsen, som ej heller funnit påkallat att anordna särskilda utbildningskurser för kansliskrivare och kanslibiträden, anser lämpligt, att varuanmälningsärenden beträffande såväl fartygs- som järnvägsgods handläggas av tullkontorister under förutsättning att ärendena ifråga äro av den omfattning, att de antingen i och för sig eller med utfyllnad av andra för tullkontorister lämpade göromål helt och hållet sysselsätta en eller flera tjänstemän. Då erfarenhet i tullbevakningstjänst icke syntes behöva krävas, borde även kvinnlig tullkontorist, där så ansåges lämpligt, kunna anlitas för göromålen i fråga. Med nyssnämnda anmälningsärenden syntes vid sådana tullanstalter, som icke vore uppdelade på avdelningar, vanligen kunna kombinerats anmälningsärenden rörande postgods, i vilket fall jämväl sistnämnda ärenden lämpligen kunde handhavas av tullkontorist. Vad åter beträffade tullanstalter, som vore uppdelade på avdelningar och vid vilka anmälningsärendena beträffande postgods vore av den omfattning, att de helt och hållet sysselsatte en eller flera tjänstemän, borde enligt styrelsen ärendena ifråga allt efter omständigheterna kunna anförtros antingen åt tullkontorister eller åt tjänstemän i biträdesgraderna.

Ledamoten av allmänna civilförvaltningens lönenämnd, kansliskrivaren *Berta Kôersner* har liksom *Sveriges kvinnliga tulltjänstemannaförening* ansett sådana varuanmälningar, om vilka här är fråga, böra handläggas av kansliskrivare.

Transitering.

De sakkunniga förorda, att de med transitering av gods förbundna göromålen i regel skulle handläggas av tullkontorister eller, om göromålen vore av mindre omfattning, av kanslibiträden, som genomgått den av sakkunniga föreslagna särskilda utbildningskursen för kansliskrivare och kanslibiträden.

Generaltullstyrelsen framhåller, att därest transiteringsgöromålen enbart

eller i förening med andra för tullkontorist lämpade arbetsuppgifter helt och hållet sysselsätta en eller flera tjänstemän, desamma lämpligen böra uppdragas åt tullkontoristutbildad personal. Vore göromålen ifråga av mindre omfattning, syntes desamma kunna såsom utfyllnadsarbete anförtros åt kansli- eller kontorsbiträden.

Ledamoten av allmänna civilförvaltningens lönenämnd, kansliskrivaren *Köersner* har liksom *Sveriges kvinnliga tulltjänstemannaförening* ansett transiteringsgöromålen böra skötas av kansliskrivare.

Debiteringskontroll.

De sakkunniga föreslå, att debiteringskontrollen — omfattande förutom sifferkontroll o. d. även dokumentskontroll, d. v. s. granskning av konossement, fraktbrev, fakturor, deklarationer och andra handlingar — anordnas å tullanstalternas kamerala avdelningar men utövas av kammarskrivarutbildad personal, som äger praktisk erfarenhet av tulltaxeringsarbetet.

Reservanterna anse debiteringskontrollen kunna utföras icke endast av kammarskrivare utan även av tullkontorister.

Generaltullstyrelsen har funnit nödvändigt, att debiteringskontrollen handhaves av kammarskrivarutbildad personal, som, i den mån arbetet avser jämväl dokumentskontroll, bör äga praktisk erfarenhet av tulltaxeringsarbetet. Dokumentskontrollen bör enligt styrelsens mening anställas redan före tullklareringsattestens överlämnande till kameral avdelning och sålunda handhavas av vid tulltaxeringsavdelningen anställd tjänsteman. I regel, och särskilt för den händelse dokumentskontroll icke kunnat verkställas under själva tulltaxeringsförrättningen, borde kontrollen ifråga utövas av tullkontrollör eller annan kontrolltjänsteman.

Efterkontroll.

De sakkunniga föreslå, att efterkontroll av tullklareringsattesterna verkställas av kammarskrivarutbildad personal, dock beträffande ren sifferkontroll med hjälp av lämplig biträdespersonal.

Reservanterna avstyrka de sakkunnigas förslag i denna del.

Generaltullstyrelsen anser, att efterkontrollen har en viktig uppgift att fylla bland annat ur den synpunkten, att detta slag av kontroll i olikhet mot debiteringskontrollen icke behöver verkställas under ett ofta brådskande expeditiönsarbete utan kan uppskjutas till perioder med lugnare arbetsförhållanden. Styrelsen förutsätter att efterkontrollen anförtros åt tjänstemän, som visat sig besitta erforderlig kompetens och lämplighet i övrigt för utförande av granskningsarbetet.

Journalisering jämte räkningsutskrivning.

De sakkunniga anse, att för journalisering och räkningsutskrivning böra användas antingen kontorsbiträden eller skrivbiträden.

Generaltullstyrelsen tillstyrker de sakkunnigas förslag.

Godsredovisning.

De sakkunniga föreslå, att godsredovisningen i regel anförtros åt kontors- eller skrivbiträden men att beträffande fartygsgods redovisningen må, när så anses erforderligt, överlämnas till i bevakningstjänst erfaren tullkontorist.

Generaltullstyrelsen framhåller att, då erfarenhet i bevakningstjänst icke kan anses oundgängligen nödvändig för handhavandet av godsredovisning, jämväl kvinnlig tullkontorist bör kunna tagas i anspråk för ändamålet. I övrigt biträder styrelsen de sakkunnigas förslag.

Uppbördsärenden.

De sakkunniga föreslå i stället för det nuvarande systemet med fasta tullkassörstjänster för uppbördstjänstens handhavande den anordningen, att vederbörande tullanstalts föreståndare hos generaltullstyrelsen skulle hava att föreslå viss person till erhållande av förordnande såsom uppbördsman. Tjänsteman, som förordnats till uppbördsman vid kassa, där penningbelopp och uppbördsbestyr vore av större omfattning, borde förutom felräkningspennningar tilldelas ett månatligt arvode, förslagsvis 50 kronor. Vid kassor, där uppbördstjänsten icke toge en persons arbetskraft helt i anspråk, borde kassagöromålen sammanföras med andra göromål till en lämplig kombination, varvid det skulle bero på de i kombinationen ingående övriga arbetsuppgifterna, från vilken personalgrupp uppbörds mannen borde tagas. För införande i kassajournalerna av inbetalda avgiftsbelopp — s. k. kassakontrollgöromål — borde åtminstone å de större platserna avses tjänstemän i kansli-biträdesgraden.

Reservanterna anse, att för uppbördsgöromålen borde finnas två olika tullkassörsgrader, en i 18:e och en i 15:e lönegraden. För befordran till dessa tjänster borde enligt reservanterna uppställas krav på genomgången tullkontoristutbildning.

Generaltullstyrelsen har i denna fråga anfört huvudsakligen följande:

Genom beslut av 1922 års riksdag nyinrättades i tullverket 15 tullkassörs-tjänster, vilka placerades huvudsakligen vid kassor, där uppbördsbestyren visat sig vara av sådan omfattning, att de togo tjänstemannens hela arbetstid i anspråk. För innehavarna av dessa tjänster skulle, möjligen med undantag för kassörerna å tulldirektörsexpeditionernas kassakontor, icke erfordras kammarskrivarkompetens.

Nämnda beslut hade föregåtts av omfattande utredningar, vilka ådagalagt lämpligheten av att vid de större tullkassorna funnes tjänstemän, som specialiserat sig på kassa- och uppbördsgöromål och på grund härav kunde förväntas äga den vana och färdighet, som erfordrades för ett snabbt och riktigt utförande av dylika göromål.

Enligt styrelsens mening hava inga omständigheter inträffat, som tala för en indragning av ifrågavarande tjänster. Erfarenheten har fastmera ådagalagt lämpligheten av att systemet med särskilda tjänstemän för uppbördens handhavande ytterligare utvecklas. Det måste ock anses såsom en naturlig sak, att inom ett uppbördsverk av tullverkets storlek ett visst antal tjänster reserveras för det ändamål, varom här är fråga.

På grund av anförda omständigheter kan styrelsen icke biträda de sak-

kunnigas förslag, i vad detsamma avser att tullkassörstjänsterna skulle indragas och uppbörden vid de kassor, där tjänsterna ifråga äro placerade, i stället anförtros åt tjänstemän, som skulle av styrelsen förordnas till uppbördsmän efter förslag av vederbörande tullanstaltsföreståndare. Styrelsen anser för sin del, att 12 tullkassörstjänster böra med hänsyn till den egentliga arten av ifrågavarande göromål, nämligen endast uppbörd av avgifter, bibehållas under förändrad benämning av tjänstinnehavarna, t. ex. tulluppbördsmän. De 3 återstående tjänsterna, vilka äro avsedda för tulldirektörsexpeditionernas kassakontor och vilkas innehavare sysselsättas med såväl uppbörd som i väsentlig mån utbetalning och till mera krävande räakenskapsföring hörande göromål, synas däremot böra bibehållas under nuvarande benämning, tullkassörstjänster. Såsom av de sakkunniga framhållits, äro med dessa senare tjänster förenade göromål, för vilka ovillkorligen erfordras kammarskrivarutbildning, varför tjänsterna ifråga böra förbehållas befattningshavare med sådan utbildning.

Vid åtskilliga större tullkassor förrättas uppbördsgöromålen av kammarskrivare eller tullkontorister, som av styrelsen förordnats till uppbördsmän och till vilka utgå felräkningspenningar med olika belopp alltefter kassarörelsens omfattning. Enligt styrelsens mening böra de kammarskrivar- och tullkontoristtjänster, vilkas innehavare helt och hållet eller i mera avsevärd omfattning sysselsättas med dylika göromål, utbytas mot tulluppbördsmanstjänster. Kammarskrivar- och tullkontoristbefattningar av dylikt slag finnas dels vid centraltullkamrarna, dels vid tullkamrarna av klass 1 A och 1 B. Antalet av befattningarna ifråga kan beräknas uppgå till sammanlagt 14, av vilka 9 äro kammarskrivartjänster och 5 tullkontoristtjänster. Vid ett utbyte av berörda tjänster mot tulluppbördsmanstjänster skulle sålunda, under förutsättning att 12 av de nuvarande 15 tullkassörstjänsterna bibehöllas såsom tulluppbördsmanstjänster, hela antalet sådana tjänster komma att utgöra 26.

Då de nuvarande tullkassörstjänsterna inrättades, blevo desamma placerade i lönegrad B 18, d. v. s. två lönegrader högre än kammarskrivartjänsterna. Enär för innehavare av tullkassörstjänster i allmänhet för närvarande icke kräves kammarskrivarkompetens, kan lämpligheten av en dylik löneställning redan på formella grunder ifrågasättas. Av större betydelse är dock att, bortsett från de tre tullkassörstjänsterna vid tulldirektörsexpeditionernas kassakontor, nämnda lönegradsplacering numera sakligt sett knappast torde kunna försvaras. Av en jämförelse mellan löneförhållandena för å ena sidan här ifrågavarande tullkassörstjänster och å andra sidan vissa för uppbördsgöromål avsedda tjänster inom andra statens verk, såsom t. ex. postverket, framgår nämligen, att tullkassörerna i lönehänseende intaga en avsevärt gynnad ställning framför flertalet andra statstjänstemän med i det hela taget likartade arbetsuppgifter och i stort sett enahanda penningansvar.

Vid övervägande av frågan om en lämpligare lönegradsplacering för de mot flertalet tullkassörstjänster svarande tulluppbördsmanstjänsterna har styrelsen kommit till den uppfattningen, att tjänsterna ifråga böra, såsom ock av olika tullmyndigheter och personalorganisationer föreslagits, placeras i lönegrad B 15, d. v. s. en lönegrad lägre än kammarskrivartjänsterna. Med hänsyn till det ekonomiska ansvar, som är förenat med tulluppbördsmanstjänsterna, synes en lägre lönegradsplacering än den sålunda föreslagna icke tillrädlig. Tullkassörstjänsterna vid tulldirektörsexpeditionernas kassakontor torde böra bibehållas i 18:e lönegraden i betraktande av den mera omfattande förutbildning och det betydande penningansvar, som påkallas för tjänstgöringen vid dessa kassor.

Vid flera av de kammarskrivar- och tullkontoristtjänster, som enligt styrelsens förslag skulle indragas och utbytas mot tulluppbördsmanstjänster, förekomma jämte uppbördsgröromålen vissa andra arbetsuppgifter, vilka i regel torde vara av sådant slag, att för deras riktiga handhavande kräves tullkontoristutbildning. Då dessa arbetsuppgifter självfallet böra överflyttas på de genom berörda utbyte nytillkomna tulluppbördsmanstjänsterna, bör tullkontoristutbildning, sasom även av reservanterna samt svenska tullmannaförbundet föreslagits, göras obligatorisk för erhållande av tulluppbördsmanstjänst. Det må i detta sammanhang erinras om att jämväl kvinnliga tjänstemän äga tillträde till tullkontoristkurserna.

Vad slutligen beträffar frågan om personalanvändningen för kassakontrollgröromål finner styrelsen lämpligt, att sagda gröromål alltefter deras omfattning bestridas antingen av kanslibiträden eller av kontorsbiträden.

Allmänna civilförvaltningens lönenämnd har uttalat, att nämnden i likhet med generaltullstyrelsen icke kunnat finna, att några omständigheter inträffat, som motivera ett frångående av systemet med särskilda tjänster för uppbördens handhavande å de större tullplatserna. Emellertid har lönenämnden icke funnit tillräckliga skäl föreligga för en inplacering av kassörstjänsterna vid tulldirektörsexpeditionernas kassakontor i högre lönegrad än vad styrelsen föreslagit för övriga här avsedda befattningar. Vidare har lönenämnden ansett sig böra ifrågasätta, huruvida icke några av befattningarna ifråga kunde placeras i en lägre lönegrad än den 15:e. I fråga om tjänsternas benämning har lönenämnden ansett, att vid ett bifall till vad nämnden sålunda förordat den nuvarande benämningen tullkassör skulle kunna komma till användning beträffande de i 15:e lönegraden placerade uppbördsmännen.

En av lönenämndens ledamöter, tullkontoristen *J. A. Reinwall* har framhållit, att det ekonomiska ansvaret för tullkassörerna, som helt och hållet eller till övervägande del skulle sysselsättas med kassagöromål, bleve så stort, att det icke vore försvarligt att placera dem i lägre lönegrad än B 15.

Vidare har lönenämndens ledamot, kansliskrivaren *Köersner* förklarat sig ej kunna biträda generaltullstyrelsens förslag att reservera tullkassörs- och uppbördsmanstjänsterna för tullkontoristutbildad personal utan ansett nämnda tjänster böra stå öppna för såväl tullkontorister som andra befattningshavare, som visat sig hava för tjänstens skötande erforderliga kvalifikationer.

Medelsredovisning.

De sakkunniga föreslå, att månadsredovisning uppgöres av kammarskrivarutbildad personal samt att balanslista i regel upprättas av kontorsbiträde och kontrolleras av vederbörande överordnad, som handlägger månadsredovisningen. Beträffande den dagliga avprickningen av räkningskuponger hava de sakkunniga föreslagit, att densamma skulle utföras av lämplig personal.

Reservanterna anse, att månadsredovisningen bör uppgöras av personal med tullkontoristutbildning.

Generaltullstyrelsen har framhållit, att de med månadsredovisningen sammanhängande göromålen, bortsett från den dagliga avprickningen av räkningskupongerna, i stort sett äro koncentrerade till en kortare tidsperiod omkring månadsskiftena. På grund härav kunde enligt styrelsens mening särskild personal icke avdelas för dessa göromål, utan måste självfallet de för det löpande arbetet avsedda tjänstemännen i erforderlig utsträckning biträda med göromålen ifråga.

Tullagerärenden.

De sakkunniga förorda, att tullagerärendena under ledning av kammar-skrivarutbildad personal handhas av tjänstemän i kansliskrivar- eller kanslibiträdesgrad, vilka genomgått den av de sakkunniga föreslagna särskilda utbildningskursen för kanslibiträden. Kontrollen över debiteringen och säkerhetsbokföringen borde enligt de sakkunniga utövas av kammarkrivarutbildad personal.

Reservanterna hava förordat, att för bestridande av tullagerärenden skulle avses tjänstemän i kansli- och kontorsbiträdesgraderna.

Generaltullstyrelsen har framhållit att för ett riktigt handhavande av tullagerärendena krävdes viss fackutbildning, samt att göromålen i fråga därför borde utföras av tullkontorister med hjälp av lämplig biträdespersonal.

Ledamoten av allmänna civilförvaltningens lönenämnd, kansliskrivaren *Köersner* har liksom *Sveriges kvinnliga tulltjänstemannaförening* ansett kansliskrivare lämplig att förestå tullagerexpedition.

Säkerhetsbokföring.

De sakkunniga föreslå, att arbetet med säkerhetsbokföringen anförtros åt kansli- eller kontorsbiträden, i erforderliga fall under ledning och kontroll av kammarkrivarutbildad personal.

Generaltullstyrelsen har funnit lämpligt, att det ansvarsfulla arbetet med säkerhetsbokföringen anförtros åt tullkontorist, där detsamma är tillräckligt omfattande för att helt och hållet sysselsätta en eller flera tjänstemän. I annat fall anser styrelsen arbetet kunna anförtros åt lämplig biträdespersonal. Styrelsen framhåller, att själva prövningen av att säkerhetshandlingarna äro för tullverket fullt betryggande självfallet bör åligga tullanstaltens eller tullförvaltningsavdelningens föreståndare, som även bör övervaka, att säkerhetsbokföringen handhas med all nödig omsorg och noggrannhet.

Kansliärenden.

De sakkunniga förorda, att restitutionsärenden anförtros åt kammarkrivarutbildad personal samt konfiskationsärenden åt tullförvaltare eller förste tullkontrollör, biträdd av dels kammarkrivarutbildad personal, dels tullkontorist eller kanslibitråde. Avlönings- och pensionslistor borde uträknas och utskrivas av kanslibiträden samt kontrolleras av kammarkrivarutbildad personal. *De sakkunniga* hava vidare uttalat sig för lämpligheten av att

sammanställandet av åtminstone enklare statistiska uppgifter, upprättandet av rekvisitioner samt vården av arkiv- och blankettförråd ombesörjas av kontors- och skrivbiträden. Jämväl vissa andra kansliärenden hava gjorts till föremål för de sakkunnigas behandling utan att dock direkta förslag beträffande fördelningen av dessa skiftande ärenden på olika personalgrupper framlagts. Slutligen hava de sakkunniga förordat, att enklare skriv- och räknegöromål, vartill även räknas kollationeringar och s. k. nålning av attester och varuanmälningar, skulle utföras av skrivbiträden.

Reservanterna anse konfiskationsärenden kunna handläggas av tullkontoristutbildad personal med hjälp av tjänstemän i biträdesgraderna samt under överinseende och ledning av tullförvaltare eller förste tullkontrollör. Enahanda regler borde gälla beträffande personalanvändningen för avlönings-, pensions- och beklädnadsärenden. Övriga slag av kansliärenden borde i regel handhavas av kammarskrivar- eller tullkontoristutbildade tjänstemän, i vissa fall även av personal i biträdesgraderna.

Generaltullstyrelsen har anfört, att då de olika slag av göromål, som av de sakkunniga sammanförts under benämningen kansliärenden, vore så mångskiftande, att det i regel icke läte sig göra att uppdraga några mera bestämda gränser för deras fördelning på olika slag av befattningshavare, styrelsen ansåge sig icke böra ingå på någon närmare behandling av de sakkunnigas förslag om personalanvändningen för kansliarbetet.

Uppassningsgöromål.

De sakkunniga föreslå, att budskickningar, som avse befordran av penningar, värdeförsändelser eller värdehandlingar, anförtros åt lämpliga ordinarie befattningshavare bland bevakningspersonalen men att för övriga slag av uppassningsgöromål anlitas kontorsvakter. Bland de göromål, som alltså skulle uppdragas åt kontorsvakter, hava sakkunniga räknat jämväl registrering och turfördelning av varuanmälningar samt sortering och framtagning av adresskort till postgods.

Reservanterna anse, att för registrering och turfördelning av varuanmälningar samt sortering och framtagning av adresskort till postgods borde avses befattningshavare i tulluppsyningsmans-, tillsyningsmans- och tullvaktsgraderna.

Generaltullstyrelsen har anfört, att vid det fåtal tullanstalter, där arbetet med registrering och turfördelning av varuanmälningar vore av den omfattning att detsamma sysselsatte en eller flera tjänstemän, syntes lämpligt, att arbetsuppgifterna ifråga fullgjordes av tullbevakningspersonal i ordinarie tjänsteställning. I andra fall syntes nämnda slag av göromål kunna såsom utfyllnadsarbete handhavas antingen av ordinarie bevakningstjänstemän eller av tjänstemän i biträdesgraderna. I övrigt har styrelsen anslutit sig till det av sakkunniga framlagda förslaget rörande personalanvändningen för uppassningsgöromål.

Departements-
chefen.

I syfte att åstadkomma en mera rationell och ekonomisk arbetsfördelning har inom tullverket under senare år gång efter annan ägt rum en överflyttning av arbete från högre till lägre kvalificerad arbetskraft. I sådant hänseende må erinras, att 1922 års riksdag, sedan 1914 års tullkommission avgivit förslag i syfte att bland annat motverka användandet av överkvalificerad arbetskraft, beslöt viss beskärning av antalet sådana tjänster, för vilka krävdes kammarskrivarkompetens, men i stället nyinrättade tjänster, för vilka icke fordrades dylik kompetens, däribland åtskilliga tjänster i den då tillskapade tullkontoristgraden. Vid 1925 års riksdag beslöts ytterligare inskränkning i antalet kammarskrivarutbildade tjänstemän, medan den icke kammarskrivarutbildade personalen utökades. Även vid 1930 års riksdag vidtogos vissa mera betydande ändringar i tjänstebefattningarna. Siffermässigt uttryckt hava, enligt vad generaltullstyrelsen framhållit, de för tulltaxerings- och kontorsgöromål använda kammarskrivarutbildade tjänstemännen under åren 1923—1931 minskats från 624 till 579, medan den för dylika ändamål anlitade icke kammarskrivarutbildade personalen ökats från 130 till 271. Sedan år 1931 har antalet ordinarie tjänstemän i de grupper, som berörts av överkvalifikationssakkunnigas utredning, icke underkastats någon ändring. Emellertid har generaltullstyrelsen framhållit, att under de senaste åren vidtagits vissa andra åtgärder, genom vilka den icke kammarskrivarutbildade personalen kommit till större användning än vad förut varit fallet. Sålunda hava i samband med den inträffade trafikstegringen tullkontoristutbildade tjänstemän i ökad utsträckning tagits i anspråk särskilt för tulltaxeringsarbete av mindre krävande art, varigenom kammarskrivarutbildad personal kunnat i motsvarande mån lösgöras från dylikt arbete. Samtidigt därmed hava till biträdespersonal överflyttats åtskilliga arbetsuppgifter, som förut handhåfts av tullkontorister. Slutligen hava till biträdespersonal jämväl överlämnats vissa göromål, som tidigare varit anförtrödda åt bevakningstjänstemän.

De nu föreliggande förslagen angående ändrad fördelning av göromålen vid lokaltullförvaltningen mellan befattningshavare inom olika tjänstegrader åsyfta alltså endast ett fullföljande av ett sedan länge pågående utbyte av högre kvalificerad arbetskraft mot lägre kvalificerad sådan. Om önskvärdheten av ett dylikt fortsatt utbyte råder i princip ingen meningsskiljaktighet. De olika föreliggande förslagen skilja sig från varandra endast i fråga om den utsträckning, i vilken dylikt utbyte ansetts böra ske.

Då det gäller att taga ställning i förevarande fråga, vill jag till en början framhålla att, även om det ur statsverkets synpunkt givetvis är av stor betydelse att tjänstemannakåren utnyttjas på ett ekonomiskt riktigt sätt och att fördenskull användning av överkvalificerad arbetskraft så långt möjligt undvikas, det likväl å andra sidan måste tillses, att statens och allmänhetens intressen ej äventyras genom anlitande av otillräckligt skolad arbetskraft. Vidare måste understrykas, att det icke är möjligt eller lämpligt att uppdraga några skarpa gränser för olika göromåls fördelning på skilda personalgrupper och att alltså de regler, som i detta avseende uppställas, icke få betraktas

såsom ensamt normgivande. Det måste nämligen enligt min mening alltid lämnas ett jämförelsevis stort utrymme för avvikelser, som kunna anses påkallade av lokala förhållanden, växlingar i arbetets omfattning, befattningshavarnas olika personliga kvalifikationer samt andra omständigheter i de särskilda fallen. Slutligen må framhållas, att givetvis även i framtiden, sedan den nu ifrågavarande göromålsfördelningen genomförts, vunnen erfarenhet bör utnyttjas till ytterligare minskning i användningen av mera kvalificerad arbetskraft, där så prövas kunna ske, eller till korrigeringar i motsatt riktning i de fall, där den mindre kvalificerade arbetskraften icke finnes skickad för uppgifterna.

Vid bedömandet av ifrågavarande förslag från nyss antydda utgångspunkter har jag ansett mig böra giva min anslutning till de av generaltullstyrelsen framlagda riktlinjerna för arbetsfördelningen. Dessa innebära i stora drag — därest man bortser från förslaget om uppbördsgöromålens handhavande — ett överflyttande *dels* av vissa tulltaxeringsgöromål till tullkontorister framför allt från kammarskrivare men även från bevakningspersonal, *dels* av vissa kontorsgöromål från bevakningspersonal till tullkontorister och biträdespersonal, *dels ock* av vissa upppassningsgöromål från bevakningspersonal till kontorsvakter. Det förefaller mig, som om styrelsen vid sitt ståndpunktstagande beträffande de olika göromålsgrupperna på ett i stort sett lyckligt sätt angivit den arbetsfördelning, som såvitt nu kan bedömas bör i allmänhet tillämpas.

I fråga om uppbördsgöromålens handhavande innebära de framlagda förslagen förändringar i nuvarande organisation. För egen del har jag även på denna punkt ansett mig böra biträda vad generaltullstyrelsen förordat. I motsats till lönenämnden anser jag de något mera kvalificerade göromål, som torde vara förenade med tullkassörstjänst vid tulldirektörsexpeditionernas kassakontor, böra föranleda att dessa tjänster bibehållas i 18:e lönegraden. Att placera vissa av uppbördsmanbefattningarna i lägre lönegrad än den 15:e synes icke påkallat eller tillrådligt. I den mån kassagöromålen icke hava sådan omfattning, att de helt och hållet eller till övervägande del sysselsätta en befattningshavare, bör någon särskild uppbördsmanstjänst icke inrättas.

Överkvalifikationssakkunniga hava i sitt betänkande även berört frågorna om den kammarskrivarutbildade personalens rekrytering samt om tullpersonalens utbildning. Det har icke synts mig påkallat att här närmare redogöra för de förslag, som i dessa spörsmål framlagts av de sakkunniga och reservanterna samt i de yttranden, vilka avgivits i anledning av sakkunnigbetänkandet. I ett par hänseenden torde jag dock böra angiva min ståndpunkt. Såsom framgår av vad i det föregående anförts, hava reservanterna förordat, att tullkontoristkurserna skulle utvidgas till att omfatta hela tulltaxan med undantag av vissa delar av den kemiska gruppen och vissa slag av värdevaror. Då jag biträtt generaltullstyrelsens förslag att förbehålla den mera krävande tulltaxeringen åt kammarskrivarutbildade tjänstemän, anser jag liksom styrelsen, att en dylik utvidgning av tullkontoristkurserna icke bör vidtagas.

Däremot tillstyrker jag styrelsens förslag, att den i tullkontoristkurserna bedrivna undervisningen i ämnet varukännedom jämte tulltaxans tillämpning fördjupas och utvidgas till att omfatta även andra varuslag, som kunna anses mindre krävande att tulltaxera men som ännu icke blivit föremål för undervisning i nämnda kurser. I detta sammanhang vill jag framhålla, att det synes även mig önskvärt, att tulltjänsteman, som med vissa högre betyg genomgått tullkontoristkurs, må utan hinder av eljest gällande kompetenskrav kunna vinna inträde i kammarskrivarkurs. Vad slutligen angår de sakkunnigas förslag om anordnande av en kortare kurs i författningskunskap för utbildning av kansliskrivare och kanslibiträden, har detta förslag framför allt motiverats därmed, att sådana tjänstemän skulle användas för handläggning av tullagerärenden m.fl. göromål. Emellertid skulle enligt generaltullstyrelsens förslag, till vilket jag anslutit mig, tullagergöromålen utföras av tullkontorister med hjälp av lämplig biträdespersonal. Det synes mig vid sådant förhållande saknas tillräcklig anledning att inrätta dylika kurser.

Tullanstalt i Köping.

Beträffande den i det föregående omförmälda frågan om inrättande av tullanstalt i Köping torde jag härefter få lämna följande redogörelse.

I en till generaltullstyrelsen ställd skrift har *hamnstyrelsen i Köping* gjort framställning om anordnande av tullkammare i sagda stad. Hamnstyrelsen har därvid framhållit, bland annat, att, efter det stadens nyanlagda djuphamn öppnats för trafik den 1 juli 1932, rörelsen i hamnen snabbt utvecklats. Sålunda hade år 1933 lossats 44,356 ton, varav 43,400 ton från utrikes ort, samt lastats 37,881 ton. Under år 1934 hade i hamnen lossats 71,911 ton, varav 62,456 ton från utrikes ort, samt lastats 114,759 ton. Importen hade till största delen utgjorts av kol och koks, nämligen 32,429 ton år 1933 och 49,545 ton år 1934. I övrigt hade importerats kraftfoder, lera och skrot samt tack- och valsjärn. Exporten till utrikes ort hade utgjorts huvudsakligen av malm och slig, fältspat, papper, hö och halm, maskiner m. m. samt tackjärn. Härav hade exporterats 29,597 ton under år 1933 och 88,215 ton under år 1934. Under sistnämnda år hade vidare exporterats 11,671 kbm sågat virke. Tullbevakningskostnaderna för det till Köping direkt importerade godset bleve mycket höga. Dessa kostnader skulle genom tullkammares inrättande i staden nedbringas till förmån för trafikanterna och för hamnens utveckling.

I en till generaltullstyrelsen senare inkommen skrift har hamnstyrelsen hemställt om beviljande av tullagerrätt vid den ifrågasatta tullkammaren i Köping.

På generaltullstyrelsens anmodan hava länsstyrelsen i Västmanlands län, tullkammaren i Västerås samt handelskammaren för Örebro och Västmanlands län avgivit yttranden över hamnstyrelsens framställning. Vidare har Kohlsva jernverks aktiebolag i en till generaltullstyrelsen inkommen skrivelse utvecklat vissa synpunkter på frågan. Sedan generaltullstyrelsen upptagit spörsmålet till behandling i sin skrivelse den 9 oktober 1935 med förslag till reglering av tullverkets utgiftsstater för budgetåret 1936/1937, har

slutligen kommerskollegium den 31 oktober 1935 i ärendet avgivit infordrat utlåtande.

Länsstyrelsen i Västmanlands län har förordat inrättande av en tullstation i Köping. Då kolonialvaror icke fördes över Köpings hamn, ansåge länsstyrelsen nämligen de praktiska förutsättningarna saknas för inrättande av tullkammare med tullagerrätt.

Tullkammaren i Västerås har bland annat framhållit, att det från tullbevakningssynpunkt skulle vara till avsevärt gagn, om stadigvarande tillsyn över trafiken inom Köpings vidsträckta hamnområde jänite närgränsande vatten upprättades. Huruvida tillräcklig trafik av sådan beskaffenhet, som kunde motivera kravet på anordnade av tullkammare i Köping, vore att påräkna, undandroge sig dock säkert bedömande. I Köping och kringliggande bygd funnes visserligen en livlig industri, men denna hade icke i någon högre grad begagnat sig vare sig av möjligheten att erhålla restitution av tull för varor, som använts vid framställning av exportvaror, eller av möjligheten att direkt importera utländska varor. Någon grosshandelsfirma, som kunde tänkas hava behov av tullnederlagsrätt, funnes icke i Köping.

Tullkammaren har ifrågasatt, att endast tullstation skulle inrättas i Köping, därvid kammaren emellertid tillstyrkt transitupplags- och tullnederlagsrätt för denna anstalt.

Handelskammaren för Örebro och Västmanlands län har tillstyrkt hamnstyrelsens framställning. Likaså har *Kohlsva jernverks aktiebolag* understött densamma.

För egen del har *generaltullstyrelsen* anfört följande:

Den förebragta utredningen finner styrelsen giva vid handen, att utrikes-trafiken i Köping efter djuphamnens tillkomst nått en sådan utveckling, att inrättande av en tullanstalt i Köping skulle vara till verkligt gagn för staden och dess uppland. Trafiken i Köpings hamn synes även vara av den omfattning, att stadigvarande uppsikt från tullverkets sida över hamnen och angränsande vatten är behövlig. Den utrikes fartygstrafiken i Köping är till sin omfattning fullt jämförlig med motsvarande trafik vid flertalet fasta tullstationer och några av de minsta tullkamrarna. Däremot är godstrafiken från utrikes ort till Köping, såvitt framgår av de i ärendet meddelade uppgifterna, för närvarande icke av beskaffenhet att påkalla inrättande av tullkammare i staden. I vad mån inrättande av en tullkammare med transitupplags- och tullnederlagsrätt skulle leda till, att tullpliktigt gods, som nu tullklareras å andra platser, skulle i stället antingen direkt importeras till Köping eller efter omlastning vid annan tullplats transiteras till Köping och där tullklareras, undandrager sig ett säkert bedömande. Tullstationernas befogenhet i fråga om tullklarering skiljer sig emellertid numera icke så väsentligt från tullkamrarnas och, därest transitupplags- och tullnederlagsrätt jämlikt 171 § tullstadgan beviljas för tullstation, blir skillnaden med avseende å befogenheten ännu mindre. Enligt av generaltullstyrelsen med stöd av 37 § tullstadgan meddelad föreskrift i 4 § tullordningen må nämligen vid tullstation lossning eller annat avlämnande för tullklarering av från utlandet inkommande gods äga rum, såvida icke distrikttullanstalten, i förevarande fall tullkammaren i Västerås, förklarar godset vara av beskaffenhet

att ej utan vidtagande av särskilda anordningar kunna betryggande tullklareras annorstädes än vid tullkammaren. Enligt tullordningen må emellertid efter särskilt tillstånd lossning eller annat avlämnande för tullklaring ske vid tullstation i större utsträckning än nu sagts. I dylikt fall plägar tjänsteman från tullkammaren beordras avresa till tullstationen och där verkställa tullklareringen. Kostnaden för sådan resa har varuemottagaren att vidkännas. På grund av berörda bestämmelser samt de i 180 § tullstadgan meddelade föreskrifterna om transitering, skulle gods, som för närvarande tullklareras i Trälleborg, Göteborg eller andra tullplatser och där efter med bantåg och fartyg försändas till Köping eller trakten däromkring, kunna i stället direkt försändas till Köping och där tullklareras, även om endast tullstation inrättades i staden. I vad mån det skulle bli erforderligt, att tullklaring vid en blivande tullstation i Köping verkställdes av vid tullkammaren i Västerås anställd tjänsteman med kammarskrivarutbildning, beror på vilka varuslag, som skulle förekomma till tullklaring vid stationen. Tullklaring av postpaket skulle däremot icke komma att äga rum i Köping, för den händelse endast tullstation anordnades därstädes, utan skulle sådana paket, adresserade till Köping, fortfarande tullklareras i gränsort, en omständighet som emellertid får anses vara av ringa betydelse vid bedömande av frågan, huruvida en tullkammare i staden behöves eller icke.

Genom anordnande i Köping av en tullstation med transitupplags- och tullnederlagsrätt skulle, sedan tullstationen under någon tid varit i verksamhet, erfarenhet kunna vinnas om de slag av gods, för vilka Köping vore den naturliga importorten, och mera fasta hållpunkter erhållas för bedömande av behovet av tullkammare därstädes. Styrelsen anser sig därför för närvarande kunna förorda, att allenast tullstation med transitupplags- och tullnederlagsrätt anordnas i Köping. Såsom villkor för inrättande av tullstation i staden torde, på sätt tidigare skett i liknande fall, böra föreskrivas, att staden tillhandahåller tullverket erforderliga lokaler jämte behöfliga möbler och inventarier.

Generaltullstyrelsen har vidare framhållit, att beslut om anställande av för stationen erforderlig personal, förslagsvis en föreståndare i tullmästares tjänstegrad samt två tullvakter, borde meddelas först sedan det visat sig, att de för stationens inrättande bestämda villkoren blivit av staden fullgjorda. Styrelsen föreslår, att avlöningarna till nämnda personal tills vidare skola utgå av anslagsposten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal. För ändamålet kunde 1 extra ordinarie tullvakt överflyttas från tullkammaren i Västerås och nyanställningen alltså begränsas till 1 extra ordinarie tullmästare och 1 extra ordinarie tullvakt.

Slutligen har *kommerskollegium* anfört följande:

Såsom närmare framgår av den av generaltullstyrelsen förebragta utredningen har utrikestrafiken i Köping undergått en betydande ökning, sedan den nuvarande djuphamnen öppnades för trafik. Det är givetvis en stor nackdel för denna trafik att icke hava tillgång till en tullanstalt på platsen. Ur synpunkten av de intressen, kollegium har att företräda, vill kollegium därför tillstyrka, att en sådan anstalt inrättas. Vad beträffar valet mellan tullkammare och tullstation synes det såsom generaltullstyrelsen framhållit vara lämpligt, att till en början en tullstation med transitupplags- och tullnederlagsrätt anordnas och att sålunda med prövningen av frågan om in-

rättande av en tullkammare på platsen får anstå, tills större erfarenhet vunnits rörande behovet av en sådan tullanstalt.

För min del biträder jag generaltullstyrelsens i ämnet framställda, av kommerskollegium tillstyrkta förslag. Jag förordar alltså, att en tullstation med transitupplags- och tullnederlagsrätt må från och med den 1 juli 1936 tillsvidare, intill dess Kungl. Maj:t annorlunda förordnar, vara inrättad i Köping. Såsom villkor för inrättandet av ifrågavarande tullstation bör föreskrivas, att Köpings stad enligt av generaltullstyrelsen meddelade närmare bestämmelser kostnadsfritt tillhandahåller tullverket för tullstationen erforderliga expeditiöns- och vaktlokaler samt möbler och inventarier ävensom behövliga varumagasin. Mot styrelsens beräkningar av för stationen erforderlig personal har jag ej funnit anledning till erinran. Sedan riksdagen fattat beslut i anslagsfrågan, torde jag få underställa Kungl. Maj:t slutligt förslag till beslut i ämnet.

*Departements-
chefen.*

Förslag till ändringar i lokaltullförvaltningens personalorganisation.

Jag övergår nu till föreliggande förslag till ändringar i lokaltullförvaltningens nuvarande personalorganisation och torde därvid inledningsvis få återgiva vissa av generaltullstyrelsen gjorda uttalanden angående trafikens nuvarande storlek samt omfattningen av tullverkets arbete. Generaltullstyrelsen har framlagt sifferuppgifter för vart och ett av åren 1929—1934 rörande utrikes fartygs- och godstrafiken, tulltaxeringsarbetet och vissa viktigare kamerala göromål ävensom uppbörden vid centraltullkamrarna och tullkamrarna. Under åberopande av dessa uppgifter — beträffande vilka jag hänvisar till handlingarna — har styrelsen framhållit, att trafiken under år 1934 ganska väsentligt ökats vid jämförelse med åren 1932 och 1933. Däremot hade densamma, yttrar styrelsen, beträffande vissa viktigare grenar av tullverkets arbete vid jämförelse med åren 1929—1931 icke obetydligt minskats. Då trafikens omfattning år 1934 vid jämförelse med år 1929 sålunda i väsentliga avseenden visade minskning eller endast obetydlig ökning, syntes den ganska avsevärda trafikstegring, som otvivelaktigt inträtt under år 1934 vid jämförelse med några av de närmast föregående åren, icke i och för sig motivera inrättande av något större antal nya tjänster å ordinarie stat. Däremot hade efter år 1929 flera omständigheter tillkommit, vilka medfört, att tullverkets arbete ökats. Sålunda hade på grund av under senare år till jordbruksnäringens stödjande genomförd beskattning av vissa tullfria varor tullklareringen av dessa blivit betydligt mera arbetskrävande än förut. Tulltaxeringsgöromålen toge även mera tid i anspråk genom åtskilliga under senare tid vidtagna åtgärder med avseende å varuinförseln, såsom clearingen samt den obligatoriska märkningen av vissa varor. Jämväl i fråga om bevakningstjänsten hade ytterligare tjänsteuppgifter tillkommit genom regleringsåtgärder av olika slag med avseende å importen och exporten. De i vissa städer betydligt utvidgade hamnområdena hade krävt ökad bevakningspersonal och ökad tillsyn över denna från befälets sida.

Nu berörda förhållanden framginge i viss mån därav att, ehuru trafiken vid jämförelse med år 1929 i stort sett minskats, antalet befattningshavare vid lokaltullförvaltningen varit något större år 1934 än år 1929. Ändock hade på de större tullplatserna trafiken icke saknat anledning till klagomål över alltför lång väntetid vid behandlingen av inkommande gods.

Beträffande generaltullstyrelsens förslag till ändringar i lokaltullförvaltningens personaluppsättning må härafter anföras följande.

Tullkontrollörer.

Överkvalifikationssakkunniga hava i sitt förberörda betänkande föreslagit, att 6 tullkontrollörstjänster skulle ersättas med tjänster i lägre lönegrad, att 3 tullkassörstjänster skulle utbytas mot tullkontrollörstjänster samt att 15 tullkontrollörstjänster skulle nyinrättas för att åstadkomma en av de sakkunniga ifrågasatt skärpning av tulltaxeringskontrollen. Antalet tullkontrollörstjänster skulle härigenom ökas från nuvarande antal 111 till 123.

Generaltullstyrelsen har icke biträtt de sakkunnigas förslag om utbyte av 3 tullkassörstjänster mot 3 tullkontrollörstjänster men har däremot i likhet med de sakkunniga funnit nödvändigt, att tulltaxeringskontrollen skärpes. Den ståndpunkt, som styrelsen i sitt utlåtande över överkvalifikationssakkunnigas betänkande intagit i fråga om kontrollgöromålens fördelning och anordnande, skulle medföra behov av större antal tullkontrollörstjänster än vad de sakkunniga ifrågasatt. För ändamålet anser styrelsen ytterligare 16 kontrollörer krävas utöver det antal av 15, som av de sakkunniga föreslagits. Antalet tullkontrollörstjänster skulle härigenom ökas till 136. Innan en ändrad organisation av tulltaxeringsarbetet i enlighet med de sakkunnigas förslag med av styrelsen föreslagna jämkningar helt kunde överblickas, har styrelsen emellertid ansett sig böra stanna vid att föreslå en ökning av det nuvarande antalet kontrollörer med 18. Härjämte har styrelsen funnit erforderligt, att i enlighet med ett av tulldirektören i Stockholm avgivet förslag en ny tullkontrollörstjänst inrättas vid tullförvaltningen i Stockholms frihamn. Innehavaren av denna tjänst skulle hava att närmast under tullförvaltaren i frihamnen utöva befäl över tullbevakningspersonalen därstädes. För närvarande utövas, framhåller styrelsen, detta befäl av en kammarskriver. Med hänsyn till att rörelsen i frihamnen vore stadd i snabb tillväxt och då det vore av synnerlig vikt, att bevakningsanordningarna i frihamnen fungerade effektivt, har styrelsen ansett, att befälet över bevakningspersonalen i frihamnen och tillsynen över bevakningsanordningarna därstädes borde utövas av en tjänsteman i tullkontrollörs grad.

Antalet tullkontrollörstjänster skulle alltså enligt generaltullstyrelsens förslag ökas med 19 till 130.

En av styrelsens ledamöter, byråchefen *Hilding*, har på anförda skäl avstyrkt ökning av antalet tullkontrollörstjänster utöver vad överkvalifikationssakkunniga tänkt sig.

Allmänna civilförvaltningens lönenämnd har i anledning av vad generaltullstyrelsen föreslagit i avseende å ökad kontroll av tulltaxeringsarbetet och

därav föranledd ökning av antalet kontrollörsbefattningar icke funnit anledning till annan erinran, än att nämnden ansett sig böra ifrågasätta, om icke en del av de med kontrollen förenade arbetsuppgifterna vore av beskaffenhet att utan olägenhet kunna överlåtas på befattningshavare i något lägre lönegrad än B 21. Lönenämnden har emellertid i frågans nuvarande läge icke ansett sig böra påyrka ändring i generaltullstyrelsens förslag.

Slutligen har *styrelsen för Sveriges allmänna tulltjänstemannaförening* framhållit, att den av generaltullstyrelsen för ernående av förstärkt kontroll begärda ökningen med 18 tullkontrollörer måste anses vara ett absolut minimum.

Med hänsyn såväl till statens fiskaliska intressen som till angelägenheten ur allmänhetens synpunkt av en rättvis och riktig beskattning är det otvivelaktigt av stor betydelse, att tillräckligt antal tjänstemän står till buds för kontroll av tulltaxeringsarbetet. I särskilt hög grad gäller detta vid det nu i regel tillämpade tulltaxeringssystemet, enligt vilket tulltaxeringen vid varje expedition verkställes av en enda, självständigt arbetande tjänsteman. I betraktande härav torde den nuvarande ordningen icke kunna anses ur kontrollsynpunkt tillfredsställande. Rådande brist på personal har nämligen medfört, att den kontrollerande tjänstemannen i vissa fall måst övervaka ett så stort antal expeditioner, att kontrollens effektivitet blivit otillräcklig. För andra expeditioner har icke någon kontrollör kunnat placeras, och i vissa fall hava kontrolltjänstemännen själva måst omhänderhava tulltaxeringsarbetet. Enligt vad som meddelats från generaltullstyrelsen saknas ej heller exempel på felaktiga tulltaxeringar, vilka i avsevärd utsträckning torde vara att tillskriva bristande kontroll. Med hänsyn härtill har jag ansett mig böra tillstyrka en utökning av personalen inom kontrollörsgraden i den omfattning generaltullstyrelsen för kontrollens skärpning föreslagit, d. v. s. med 18 tjänstemän. Däremot synes mig förslaget om inrättande av ny tullkontrollörstjänst vid Stockholms frihamn icke böra för närvarande föranleda åtgärd.

*Departements-
chefen.*

Enligt vad jag sålunda förordat skulle antalet tullkontrollörer bestämmas till 129.

Lönenämndens uttalande om möjligheten att för viss del av kontrollarbetet anlita befattningshavare i lägre lönegrad än B 21 synes icke i detta sammanhang böra föranleda åtgärd.

Tullkassörer.

Antalet tullkassörstjänster å ordinarie stat har *generaltullstyrelsen*, i överensstämmelse med sitt yttrande över överkvalifikationssakkunnigas betänkande, upptagit till 3. Återstående 12 tullkassörstjänster skulle enligt styrelsens förslag ersättas med tulluppbördsmanstjänster i lönegraden B 15. Då emellertid icke någon av de nuvarande tullkassörerna kunde med säkerhet beräknas avgå från tjänsten före den 1 juli 1936, har styrelsen upptagit 12 tullkassörer i lönegraden B 18 å övergångsstat.

Departements-
chefen.

Med åberopande av vad jag i det föregående yttrat vid behandlingen av frågan om överkvalificerad arbetskraft inom tullverket tillstyrker jag bifall till styrelsens nu ifrågavarande förslag.

Kammarsskrivare.

Överkvalifikationssakkunniga hava ifrågasatt indragning av 47 å ordinarie stat upptagna kammarsskrivartjänster och alltså beräknat antalet ordinarie kammarsskrivare till $(385 - 47 =) 338$. De sakkunniga hava vidare framhållit, att — med utgångspunkt från att fyra års effektiv tjänstgöring efter genomgången kurs borde föregå utnämning till befattning såsom ordinarie kammarsskrivare samt under förutsättning av en årlig avgång från kammarsskrivargruppen av omkring 20 man — teoretiskt sett borde finnas 75 å 80 icke-ordinarie kammarsskrivare. Under de närmaste 12—15 åren borde dock antalet icke-ordinarie kammarsskrivare beräknas till omkring 60 man.

Reservanterna föreslå, att 186 kammarsskrivartjänster successivt utbytas mot tjänster i lägre grader.

Generaltullstyrelsen har anfört, att enligt styrelsens mening möjlighet till en ännu längre gående minskning av antalet kammarsskrivartjänster än överkvalifikationssakkunniga ifrågasatt föreläge genom utbyte av dylika befattningar mot tullkontoristtjänster. Inom styrelsen hade därför verkställts undersökning rörande det antal, varmed de ordinarie kammarsskrivartjänsterna med tillämpning av de i styrelsens yttrande över överkvalifikationssakkunnigas betänkande angivna grunderna för arbetsfördelningen skulle kunna minskas. Denna undersökning hade givit till resultat att, under förutsättning att den vid behandlingen av styrelsens avlöningsstat föreslagna, för tullverkets huvudlaboratorium avsedda tullkontrollörstjänsten inrättades, 68 kammarsskrivartjänster men i annat fall 67 dylika tjänster skulle kunna indragas. Antalet ordinarie kammarsskrivare har med hänsyn härtill av styrelsen beräknats till $(385 - 68 =) 317$. Av de till indragning föreslagna 68 kammarsskrivartjänsterna beräknar styrelsen 30 vara vakanta vid utgången av juni månad 1936. På grund härav har styrelsen upptagit endast återstående 38 tjänster på övergångsstat. Beträffande icke-ordinarie kammarsskrivare har styrelsen framhållit, att nyanställning av sådan personal borde ske uteslutande med hänsyn till det föreliggande personalbehovet. För nästa budgetår beräknar styrelsen antalet extra ordinarie kammarsskrivare till 31 samt antalet extra kammarsskrivare till 49, varav emellertid 24 skulle vara anställda under allenast 10 månader av samma budgetår. Då planen för användningen av icke-ordinarie personal under innevarande budgetår upptager 29 extra ordinarie kammarsskrivare och 1 extra kammarsskrivare under hela budgetåret samt 23 extra kammarsskrivare under 3 månader av året, innebär styrelsens förslag, att för budgetåret 1936/1937 avlöningsmedel böra beräknas för, utöver i sagda plan angivna antal, dels 2 extra ordinarie kammarsskrivare och 24 extra kammarsskrivare under hela budgetåret, dels ock 1 extra kammarsskrivare under 10 månader och 23 extra kammarsskrivare under 7 månader av budgetåret.

Styrelsen för Sveriges allmänna tulltjänstemannaförening har uttalat betänkligheter mot en så omfattande indragning av ordinarie kammarskrivartjänster som den generaltullstyrelsen förordat, samt framhållit, att en ökning av den icke-ordinarie kammarskrivarkåren jämsides med en minskning av antalet ordinarie kammarskrivare kunde medföra ett återförande av den icke-ordinarie kårens befordringsmöjligheter till de synnerligen svåra förhållanden, som tidigare rått härutinnan. Styrelsen har dock icke motsatt sig den föreslagna indragningen.

Antalet ordinarie kammarskrivare vid lokaltullförvaltningen utgör för närvarande 385, medan antalet icke-ordinarie kammarskrivare vid utgången av innevarande budgetår synes kunna beräknas till 56. Departements-
chefen.

Enligt de sakkunnigas förslag borde antalet ordinarie kammarskrivare bestämmas till 338 och antalet icke-ordinarie kammarskrivare, såvitt angår den närmare framtiden, till omkring 60. Sammanlagda antalet ordinarie och icke-ordinarie kammarskrivare borde alltså enligt de sakkunniga för nästa budgetår bestämmas till i runt tal 400.

Generaltullstyrelsen har föreslagit å ena sidan minskning av den ordinarie kammarskrivarpersonalen med 68 till 317 men å andra sidan ökning av icke-ordinarie kammarskrivarnas antal vid utgången av löpande budgetår med 24 till 80. Sammanlagda antalet kammarskrivare borde alltså även enligt generaltullstyrelsen bestämmas till omkring 400. Anmärkas må, att den av generaltullstyrelsen ifrågasatta ökningen av antalet icke-ordinarie kammarskrivare sammanhänger därmed att en nu pågående kammarskrivarkurs avslutas i augusti innevarande år.

Såsom framgår av vad sålunda anförts har generaltullstyrelsen, oaktat styrelsens förslag till arbetsfördelning borde föranleda en längre gående minskning av antalet kammarskrivartjänster än det av de sakkunniga framlagda förslaget, likväl för nästa budgetår räknat med i stort sett samma antal kammarskrivare som de sakkunniga. Vid bedömandet av styrelsens ståndpunkt härutinnan bör emellertid beaktas dels vad nyss anförts angående avslutandet inom kort av en pågående kammarskrivarkurs, dels ock att de icke-ordinarie kammarskrivarnas antal kommer att under de närmaste åren successivt nedgå högst väsentligt på grund av befordringar till ledigblivande ordinarie tjänster. Sålunda skulle, därest icke nyantagning under tiden äger rum, sagda antal vid utgången av budgetåret 1937/1938 enligt verkställda beräkningar hava minskats till omkring 40. Vid sådant förhållande har jag ansett mig böra biträda styrelsens förslag, vad angår den icke-ordinarie kammarskrivarpersonalens storlek under nästa budgetår.

Vidkommande de ordinarie kammarskrivarna förordar jag — under erinran att jag i det föregående tillstyrkt styrelsens förslag om inrättande av en ny tullkontrollörstjänst vid huvudlaboratoriet — att dessas antal minskas med 68 till 317. Generaltullstyrelsen har beräknat att 30 av de av styrelsen till indragning föreslagna 68 kammarskrivartjänsterna skulle vara vakanta vid utgången av juni månad 1936 och på grund härav uppfört återstående 38

tjänster på övergångsstat. Enligt numera vunnit erfarenhet kan, vid bifall till vad jag i det föregående förordat angående inrättandet av nya tullkontrollörstjänster, antalet vid ingången av nästkommande budgetår vakanta kammarskrivartjänster beräknas väsentligt högre. Vid verkställd undersökning har befunnits, att med hänsyn härtill antalet tjänster å övergångsstat kan, utan åsidosättande av nödvändig försiktighet, begränsas till 25. Av vad tidigare anförts framgår, att denna övergångsstat kan inom kort avvecklas.

Tulluppbördsmän.

I enlighet med vad *generaltullstyrelsen* anfört i yttrandet över överkvalifikationssakkunnigas betänkande har styrelsen å ordinarie stat upptagit 26 tulluppbördsmanstjänster. Av dessa skulle 12 få tillsättas endast i den mån motsvarande antal tullkassörer å övergångsstat avginge från sina befattningar. Återstående 14 tulluppbördsmän skulle få tillsättas endast i den mån motsvarande antal kammarskrivare å övergångsstat avginge från sina befattningar. För nästa budgetår borde med hänsyn härtill icke beräknas medel till avlöning av tulluppbördsmän.

*Departements-
chefen.*

Under åberopande av vad jag i det föregående yttrat vid behandlingen av frågan om överkvalificerad arbetskraft inom tullverket tillstyrker jag bifall till styrelsens nu ifrågakvarande förslag.

Tullkontorister.

Antalet ordinarie tullkontoristtjänster utgör för närvarande 98.

Överkvalifikationssakkunniga hava föreslagit en ökning av dessa tjänsters antal med 14 till 112.

Enligt *reservanternas* förslag skulle 137 nya tullkontoristtjänster inrättas.

Generaltullstyrelsen har, enligt vad den föregående redogörelsen utvisar, ansett att vissa göromål, vilka nu utföras och enligt överkvalifikationssakkunnigas förslag fortfarande skulle förrättas av kammarskrivare eller till vilka enligt de sakkunnigas förslag skulle användas bevakningspersonal eller befattningshavare i biträdesgraderna, i stället böra fullgöras av tullkontorister. I anslutning härtill har styrelsen föreslagit att, utöver vad de sakkunniga förutsatt, ytterligare 40 tullkontoristtjänster skulle inrättas. Av dessa borde 24 hållas vakanta, så länge motsvarande antal kammarskrivare kvarstode å övergångsstat, varför för nästa budgetår medel borde beräknas för endast 30 nya tullkontoristtjänster.

*Departements-
chefen.*

För min del biträder jag styrelsens förslag om uppförande å ordinarie stat av ytterligare (14 + 40) 54 tullkontoristtjänster. Totala antalet dylika tjänster skulle alltså utgöra 152. Av dessa lära, med den ståndpunkt jag intagit beträffande antalet kammarskrivare å övergångsstat, allenast 11 behöva hållas vakanta i avvidan på avgång av kammarskrivarpersonal från övergångsstat. Å avlöningsstaten för nästa budgetår böra i enlighet härmed medel beräknas för 43 nya tullkontoristtjänster.

Bevakningspersonal.

I fråga om tjänstemän avsedda för den egentliga bevakningstjänsten å tullplatserna innebär, såsom i det föregående angivits, generaltullstyrelsens förslag till arbetsfördelning ett överflyttande från nämnda personal *dels* av vissa tulltaxeringsgöromål till tullkontorister, *dels* av vissa kontorsgöromål till tullkontorister och biträdespersonal, *dels ock* av vissa upppassningsgöromål till kontorsvakter. I sitt utlåtande över överkvalifikationssakkunnigas betänkande, däri ifrågasatts indragning av 25 tulluppsyningsmans-, 29 tillsyningsmans- samt 9 ordinarie och 6 icke-ordinarie tullvakttjänster, har styrelsen framhållit, att den omständigheten att ett visst antal bevakningstjänstemän sålunda skulle ersättas med annan personal icke skäligen borde medföra någon minskning i antalet ordinarie bevakningstjänster, särskilt som den otillfredsställande proportionen mellan ordinarie och icke-ordinarie bevakningstjänstemän borde utjämnas. Genom att ett visst antal ordinarie tjänstemän, som hittills sysselsatts med tulltaxeringsarbete, kontors- eller upppassningsgöromål, lösgjordes för bevakningstjänst, borde emellertid, anför styrelsen vidare i nyssnämnda sammanhang, antalet icke-ordinarie tjänstemän kunna i motsvarande mån minskas.

I sitt förslag till reglering av tullverkets utgiftsstater för nästkommande budgetår har *generaltullstyrelsen* i enlighet härmed icke ifrågasatt minskning i antalet ordinarie bevakningstjänstemän. Däremot har styrelsen föreslagit, att de nuvarande tillsyningsmanstjänsterna skulle utbytas mot tulluppsyningsmanstjänster samt att 200 av de nuvarande icke-ordinarie tullvakterna skulle uppföras på ordinarie stat. Jag återkommer strax till dessa båda förslag. Beträffande den icke-ordinarie bevakningspersonalen har generaltullstyrelsen ansett försiktigheten bjuda att för nästkommande budgetår räkna med en minskning av endast 212 tjänster, motsvarande dels de 200 å ordinarie stat nyuppförda tullvakterna och dels 12 nyinrättade icke-ordinarie kontorsvaktbefattningar.

En av styrelsens ledamöter, byråchefen *Hilding*, har mot styrelsens förslag anført, att den ifrågasatta stora ökningen av antalet tullkontorister skäligen borde föranleda viss indragning av bevakningspersonal.

Vad angår förslaget om utbyte av de nuvarande tillsyningsmanstjänsterna mot tulluppsyningsmanstjänster, till vilket jag nu övergår, har *generaltullstyrelsen* — efter en närmare redogörelse för tidigare vidtagna anordningar och framkomna förslag beträffande bevakningsgöromålens fördelning på olika grader av bevakningspersonal — framhållit, att erfarenheten bekräftat, att bevakningsgöromålen icke kunde så uppdelas, att tre tjänstegrader, envar avsedd huvudsakligen för en särskild grupp av göromål, vore erforderliga. De uttalanden i fråga om uppdelning av bevakningsgöromålen i mera eller mindre kvalificerade sådana, som tidigare gjorts och på vilka beräkningen av antalet tjänstemän i de olika graderna grundats, måste också till följd av sedermera inträdda förhållanden anses hava väsentligen förlorat sin giltighet.

Smugglingens ökade omfattning med därav föranledd skärpt lagstiftning mot olovlig varuinförsel och mot olovlig befattning med spritdrycker och vin hade medfört, att bevakningen av kajer och fartyg samt visitationsförrättningar av olika slag numera måste tillmätas större betydelse och ställa betydligt ökade krav på personalens duglighet än förut. Även borde framhållas den fara för liv och lem, för vilken den till sådan tjänstgöring beordrade personalen icke sällan vore utsatt. De befogenheter att på eget ansvar verkställa beslag, anhålla personer och förrätta kroppsvisitation samt i särskilda fall även husrannsakan, vilka enligt den nya lagstiftningen tillkomme bevakningspersonalen även i den lägsta tjänstegraden, vore vidare av sådan art, att motsvarighet härtill helt visst icke förefunnes beträffande personal i samma lönegrader vid andra med tullverket jämförliga verk.

Styrelsen anser med hänsyn till vad sålunda anförts samt jämväl av vissa lönetekniska skäl en minskning av antalet tjänstegrader för bevakningstjänsten vara starkt motiverad. Lämpligast borde enligt styrelsens mening minskningen genomföras genom sammanslagning av tillsyningsmansgraden (B 6) med tulluppsyningsmansgraden (B 8).

Övergången från tillsyningsmans- till tulluppsyningsmanstjänst har styrelsen tänkt sig skola ske i den ordning, att det stora flertalet tillsyningsmän utan föregående anslag och ansökning konstitueras till tulluppsyningsmän. Det återstående antalet, förslagsvis beräknat till 60, utgörande tillsyningsmän som av olika anledningar icke böra ifrågakomma till uppflyttning i den högre lönegraden, skulle antingen kunna av styrelsen förflyttas till tullvaktjänster med bibehållande av avlöningsförmåner och tjänstetitel eller ock uppföras å övergångsstat, varvid ett motsvarande antal tullvaktjänster skulle hållas vakanta. Av dessa alternativ har styrelsen funnit sig böra förorda det senare.

Styrelsen har slutligen hemställt om meddelande av särskilda bestämmelser i fråga om rätt för tillsyningsman, som konstitueras att vara tulluppsyningsman, att i och för placering i löneklass tillgodoräkna sig föregående tjänstgöringstid.

En av styrelsens ledamöter, byråchefen *Hilding*, har ansett, att i avbidan på en rationalisering av bevakningstjänsten den av styrelsen förslagna ändrade fördelningen av tjänstegraderna borde tills vidare anstå.

Allmänna civilförvaltningens lönenämnd har beträffande generaltullstyrelsens ifrågavarande förslag anförts följande:

Enligt lönenämndens mening kunna tillräckliga skäl icke anses föreligga för den förslagna åtgärden att ersätta samtliga tillsyningsmanstjänster med tulluppsyningsmansbefattningar. Även om vissa av de arbetsuppgifter, som för närvarande ankomma på tillsyningsmän, på sätt generaltullstyrelsen framhållit, kunna anses vara mera kvalificerade än tidigare, läser denna omständighet icke kunna åberopas som stöd för en uppflyttning av samtliga tillsyningsmansbefattningar till 8:e lönegraden som tulluppsyningsmän. Den övervägande delen av tillsyningsmännens åligganden kan nämligen enligt lönenämndens mening icke anses vara av den kvalificerade beskaffenhet, att en allmän uppflyttning av dessa tjänster i högre lönegrad är påkallad. Ej

heller kan lönenämnden finna det vara rimligt att av lönetekniska skäl vidtaga det ifrågasatta utbytet av tillsyningsmän mot tulluppsyningsmän.

Lönenämnden anser sig därjämte böra uttala, att ett genomförande av den sålunda föreslagna uppflyttningen i 8:e lönegraden av tillsyningsmanstjänsterna säkerligen skulle komma att medföra liknande krav på förbättrad löneställning för andra personalgrupper i motsvarande löneställning, t. ex. inom kommunikationsverken.

Därest emellertid generaltullstyrelsens föreliggande förslag skulle, helt eller delvis, vinna Kungl. Maj:ts och riksdagens bifall, anser sig lönenämnden böra uttala, att tillräckliga skäl icke synas föreligga för medgivande av en särskild lönetursrätt.

Ledamoten av lönenämnden, tullkontoristen *Reinwall*, har ansett generaltullstyrelsens förslag om tillsyningsmansgradens avveckling väl befogat och förtjänt av genomförande.

Ifrågavarande förslag har jämväl tillstyrkts av *svenska tullmannaförbundets styrelse*.

Antalet ordinarie tulluppsyningsmän, tillsyningsmän och tullvakter uppgår för närvarande till 1,406, medan antalet icke-ordinarie tullvakter enligt den av generaltullstyrelsen framlagda, av Kungl. Maj:t godkända planen för dispositionen under innevarande budgetår av anslagsposten till grundavlöningar till icke-ordinarie personal skall utgöra omkring 410. Såsom förut angivits, har generaltullstyrelsen förordat en ändrad proportion mellan antalet ordinarie och icke-ordinarie bevakningstjänstemän genom inrättande av 200 nya ordinarie tullvakttjänster. Till stöd härför anför styrelsen:

Den ogynnsamma proportionen mellan den ordinarie och den icke-ordinarie personalens antal har medfört, att tjänstgöringstiden vid befordran till tullvakt för närvarande är oskäligt lång eller omkring 11 år. En jämförelse med motsvarande förhållanden vid ett annat statens verk, nämligen postverket, utvisar betydligt bättre proportion mellan den ordinarie och den icke-ordinarie personalen. Enligt från postverket inhämtad upplysning utgör antalet icke-ordinarie brevbärare och brevbäraraspiranter 500—600. Antalet ordinarie brevbärare och expeditivakter vid postanstalterna samt tjänster till och med 8:e lönegraden, till vilka dessa kunna erhålla befordran, utgör 3,490. Den icke-ordinarie personalens antal inom brevbärargraden utgör sålunda endast omkring 14.3—17.2 procent av den ordinarie personalens antal. Den effektiva tjänstgöringstiden före befordran till brevbärare utgör för närvarande omkring 5 år. Genom inrättande av 200 nya tullvakttjänster å ordinarie stat skulle tjänstgöringstiden för de icke-ordinarie tullvakterna vid befordran till första ordinarie tjänst nedbringas från cirka 11 till omkring 7 år. Då vid befordran från extra ordinarie till ordinarie tullvakt uppflyttning i allmänhet sker i närmast högre löneklass och skillnaden mellan två ifrågakommande löneklasser inom den såsom genomsnittlig ansedda ortgruppen F utgör 150 kronor, skulle, fränsett den obetydliga skillnaden i pensionsavdrag för ordinarie och extra ordinarie tullvakter, kostnaden för berörda ökning av antalet ordinarie tullvakter uppgå till omkring 30,000 kronor.

I anslutning till förslaget om avveckling av tillsyningsmansgraden föreslår styrelsen, att 60 av de nya tullvakttjänsterna skulle få tillsättas endast i den

mån motsvarande antal tillsyningsmän å övergångsstat avginge från sina befattningar. För nästkommande budgetår behövde medel därför beräknas till endast 140 av de 200 nya tullvakttjänsterna.

En av styrelsens ledamöter, byråchefen *Hilding*, har mot styrelsens förevarande förslag beträffande bevakningspersonalen framhållit, bland annat, att i avbidan på lösningen av frågan om en rationalisering av bevakningstjänsten antalet ordinarie tjänster borde hållas nere.

Allmänna civilförvaltningens lönenämnd har i fråga om antalet tullvakttjänster uttalat, att anställningstiden för icke-ordinarie tullvakt före befordran till första ordinarie tjänst syntes vara alltför lång och att det vore önskvärt, om genom inrättande av ytterligare befattningar i tullvaksgraden denna tid kunde nedbringas.

*Departements-
chefen.*

Liksom generaltullstyrelsen anser jag anledning icke förefinnas att nu vidtaga minskning i den ordinarie bevakningspersonalens sammanlagda antal. Det synes mig i stället önskvärt, att ytterligare ett antal ordinarie tullvaktstjänster nu inrättas i syfte att nedbringa den för närvarande alltför långa tjänstgöringstiden före befordran till ordinarie tullvakttjänst. Mot det av styrelsen föreslagna antalet — 200 nya ordinarie tullvakttjänster — har jag icke funnit anledning till erinran. Sammanlagda antalet ordinarie tullvakttjänster skulle vid bifall härtill utgöra 309.

Däremot kan man hysa tvekan, om ej den överflyttning av göromål från bevakningspersonal till andra personalgrupper, som enligt de av mig tillstyrkta riktlinjerna för arbetsfördelningen skulle ske och som föranlett förslag om en icke oväsentlig ökning av antalet tullkontoristtjänster, rimligen borde, såsom generaltullstyrelsen ifrågasatt i sitt utlåtande över överkvalifikationssakkunnigas betänkande, medföra en minskning i det återstående antalet icke-ordinarie tullvakter. Det må framhållas, att enligt en inom generaltullstyrelsen verkställd, på förhållandena under år 1933 grundad beräkning den av styrelsen tillstyrkta arbetsfördelningen borde föranleda minskning av bevakningstjänstemännens antal med sammanlagt 43 samt användande av ytterligare 12 kontorsvakter med icke-ordinarie anställning. Emellertid kan, såsom ock av styrelsen framhållits, genomförandet av den ändrade arbetsfördelningen endast ske successivt. Och vidare har, enligt vad styrelsen upplyst, antalet icke-ordinarie tullvakter under sistförflutna budgetår på grund av arbetsmängden måst icke oväsentligt överstiga det i planen för innevarande budgetår beräknade antalet. Om jag med hänsyn härtill icke vill motsätta mig, att anslagsberäkningen för nästa budgetår grundas på en antagen minskning av antalet icke-ordinarie tullvakter endast i den begränsade omfattning generaltullstyrelsen föreslagit, anser jag mig dock samtidigt böra understryka angelägenheten av att antalet icke-ordinarie tullvakter minskas i görlig mån, allteftersom den ändrade arbetsfördelningen genomföres, och att alltså dylik personal icke kommer till användning i större utsträckning än förhållandena påkalla.

Vidkommande slutligen generaltullstyrelsens förslag om utbyte av de nu-

varande tillsyningsmanstjänsterna mot samma antal tulluppsyningsmanstjänster, har jag ansett mig böra föreslå, att denna fråga ej nu upptages till prövning av statsmakterna. Såsom framgår av vad allmänna civilförvaltningens lönenämnd anfört, kan ett bifall till ifrågavarande förslag komma att påverka löneställningen för andra personalgrupper inom statsförvaltningen. Frågan synes med hänsyn härtill böra behandlas först i samband med en allmän översyn av avlöningsbestämmelserna och lönegradsplaceringen för statens befattningshavare. Jag har för avsikt att inom kort anmäla frågan om igångsättande av en dylik översyn. Även om jag alltså icke biträder förslaget om avveckling av tillsyningsmansgraden, har jag dock ansett påkallat, att en uppflyttning i viss begränsad omfattning av tillsyningsmanstjänster till tulluppsyningsmanstjänster nu vidtages. Jag föreslår sålunda, att 100 tillsyningsmän uppflyttas till tulluppsyningsmän. Enligt inom generaltullstyrelsen verkställd beräkning kan kostnaden härför uppskattas till 34,800 kronor för nästa budgetår. De nya tulluppsyningsmanstjänsterna böra placeras å orter, där proportionen mellan tulluppsyningsmän och tillsyningsmän är särskilt otillfredsställande eller där eljest särskilda skäl tala för inrättande av tulluppsyningsmanstjänster.

Vid bifall till vad jag här förordat bör antalet tulluppsyningsmän i personalförteckningen för nästa budgetår upptagas till 572 och antalet tillsyningsmän till 725.

Någon vakanssättning av vissa tullvaktjänster behöver med den ståndpunkt jag intagit icke ske.

Kansliskrivare.

Personalförteckningen för tullstaten upptager för närvarande endast en kansliskrivarbefattning, vilken är placerad å tulldirektörsexpeditionens i Stockholm kansli.

Överkvalifikationssakkunniga föreslå uppförande på ordinarie stat av 7 nya kansliskrivartjänster.

Reservanterna avstyrka de sakkunnigas förslag i denna del.

Generaltullstyrelsen har förklarat sig icke kunna biträda de sakkunnigas förslag i dess helhet men förordar en ökning av antalet kansliskrivartjänster med 3. Dessa nya tjänster avses för tulldirektörsexpeditionerna i Göteborg och Malmö samt för tullkammaren i Hälsingborg. Innehavarna av tjänsterna skulle, enligt vad styrelsen framhåller, liksom kansliskrivaren å tulldirektörsexpeditionen i Stockholm, fullgöra förekommande kansligöromål, vilka delvis vore av liknande slag som de, vilka ankomma på registratorn hos generaltullstyrelsen. Nyinrättandet av dessa tjänster borde föranleda motsvarande minskning av antalet icke-ordinarie skrivbiträden.

Allmänna civilförvaltningens lönenämnd har förordat, att å tullverkets stat uppföras 3 befattningar i lönegraden B 9 i stället för de av styrelsen föreslagna kansliskrivartjänsterna. Ledamoten av lönenämnden, kansliskrivaren *Köersner*, har i särskilt yttrande framhållit, att därest de av lönenämnden föreslagna befattningarna i lönegraden B 9 komme att införas

i tullverket, sådana med hänsyn till det ansvar och den risk, som handhavandet av penningar medförde, borde inrättas även för kassagöromål i förening med andra kamerala göromål vid vissa medelstora tullkammare.

*Departements-
chefen.*

Då jag icke blivit övertygad om att tillräckliga skäl föreligga för uppförande å tullstaten av nya kansliskrivar- eller andra därmed jämförliga befattningar, har jag ansett mig icke böra biträda vare sig generaltullstyrelsens eller lönenämndens förslag i nu förevarande del.

Tjänstemän i biträdesgraderna.

Antalet ordinarie kansli-, kontors- och skrivbiträdestjänster utgör för närvarande respektive 16, 35 och 30 eller således sammanlagt 81 befattningar. Dessutom användas omkring 90 icke-ordinarie skrivbiträden i tjänstgöring. Några kanslibiträden eller kontorsbiträden med icke-ordinarie anställning finnas icke i tullverket.

Överkvalifikationssakkunniga hava föreslagit, att 34 nya kanslibiträdestjänster och 46 nya kontorsbiträdestjänster skulle uppföras å ordinarie stat. Däremot hava de sakkunniga icke ifrågasatt ökning av antalet ordinarie skrivbiträden. De sakkunniga föreslå vidare, att antalet icke-ordinarie skrivbiträden skulle minskas med 13.

Generaltullstyrelsen har i sitt yttrande över de sakkunnigas betänkande ansett sig icke kunna förorda, att biträdespersonal komme till användning i så stor utsträckning, som av de sakkunniga förordats. Sedan yttrandet avgivits, hava inom styrelsen verkställts beräkningar över det antal biträden av olika grader, som skulle hava erfordrats, därest styrelsens förslag i fråga om arbetsfördelningen mellan den för tulltaxerings- och kontorsgöromål avsedda personalen varit genomfört. Dessa beräkningar hava givit till resultat, att antalet ordinarie kanslibiträden borde ökas med 20 och att antalet ordinarie kontorsbiträden borde ökas med 11. Beräkningarna äro, liksom de sakkunnigas beräkningar, grundade på förhållandena under år 1933. I sitt förslag till reglering av tullverkets utgiftsstater för nästa budgetår har styrelsen emellertid icke ifrågasatt någon ökning av biträdespersonalens sammanlagda antal. Däremot har styrelsen, under framhållande att proportionen mellan antalet ordinarie och icke-ordinarie biträden i tullverket vore synnerligen ogynnsam, föreslagit, att 59 icke-ordinarie skrivbiträden vid lokaltullförvaltningen skulle uppflyttas å ordinarie stat. Då dessa uteslutande eller huvudsakligen skulle förrätta sådana göromål, för vilka skrivbiträdesgraden vid dess inrättande icke avsetts och som före 1923 till större delen utfördes av kammarskrivare, har styrelsen ansett, att av de föreslagna nya tjänsterna 24 borde placeras i kanslibiträdesgraden och 35 i kontorsbiträdesgraden. Styrelsen har till stöd för sitt förslag framhållit, att den icke-ordinarie biträdespersonalen, innan ordinarie anställning uppnåts, hittills haft en oskäligen lång tjänstetid, som med säkerhet komme att avsevärt ökas, därest nya tjänster å ordinarie stat icke inrättades. Ett 60-tal av de nuvarande extra ordinarie skrivbiträdena skulle sålunda vid utgången

av juni 1936 kunna räkna en effektiv tjänstgöringstid i tullverket av omkring 7 år eller mera, ända upp till nära 11 år.

Allmänna civilförvaltningens lönenämnd har anfört, att lönenämnden funne önskvärt, att ett bättre förhållande mellan antalet ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän i biträdesgraderna åvägabringades genom att antalet ordinarie tjänster ökades. Lönenämnden har dock ansett det av generaltullstyrelsen begärda antalet befattningar böra i någon mån begränsas.

Häremot har ledamoten i lönenämnden, kansliskrivaren *Köersner*, i särskilt yttrande anfört följande:

Generaltullstyrelsens förslag till överflyttning av icke-ordinarie biträdes-tjänster till ordinarie i lönegraderna B 7 och B 4 finner jag väl avvägt och motiverat. Skulle emellertid lönenämndens förslag att minska antalet ordinarie befattningar vinna bifall, får jag hemställa, att någon minskning av det föreslagna antalet befattningar i lönegraderna B 7 och B 4 ej måtte vidtagas utan i stället indragning ske av tjänster i lönegraden B 2. Det föreslagna antalet kanslibiträdesbefattningar torde knappast räcka till för fullgörandet av de arbetsuppgifter, som av överkvalifikationssakkunniga avsetts skola utföras av lägst kanslibiträden.

Jämväl en annan av lönenämndens ledamöter, nämligen tullkontoristen *Reinwall*, har i fråga om antalet ordinarie tjänster i kansli-, kontors- och skrivbiträdesgraderna vid lokaltullförvaltningen anslutit sig till generaltullstyrelsens förslag.

Sveriges kvinnliga tulltjänstemannaförening har framhållit, att generaltullstyrelsens förevarande förslag vore en ringa gärd av rättvisa åt biträdespersonalen, som måst under många år och så gott som uteslutande i ansträngande expeditionstjänst förrätta arbeten, som tidigare varit anförtrödda åt kammarskrivare eller personal i än högre grader och som fortfarande vore av den vikt, att den därför utgående avlöningen måste sägas vara orimligt låg.

Även jag finner mig böra tillstyrka, att en förbättrad proportion mellan ordinarie och icke-ordinarie biträdespersonal åstadkommes genom överflyttning av en del extra ordinarie skrivbiträdestjänster till ordinarie stat. Lika med lönenämndens majoritet anser jag dock, att denna överflyttning bör begränsas att avse ett mindre antal befattningar än vad generaltullstyrelsen föreslagit. Jag förordar, att detta antal bestämmes till 35. Av de nya tjänsterna torde 15 böra placeras i kanslibiträdesgraden och 20 i kontorsbiträdesgraden. Vid bifall härtil böra i personalförteckningen för nästa budgetår kanslibiträdenas antal bestämmas till 31 och kontorsbiträdenas till 55.

Såsom i det föregående berörts skulle enligt av generaltullstyrelsen verkställda beräkningar genomförandet av styrelsens förslag i fråga om arbetsfördelningen medföra en viss ökning av biträdespersonalens antal. Att dylik ökning icke nu ifrågasatts, torde sammanhånga med det vid behandling av bevakningstjänsterna berörda förhållandet, att den nya arbetsfördelningen endast successivt kan genomföras. Återhållande lära härvid för nästa budgetår verka dels det relativt betydande antal icke-ordinarie kammarskrivare, som, vid bifall till vad i det föregående förordats, under en kortare

*Departementets
chefen.*

övergångstid kommer att tjänstgöra vid lokaltullförvaltningen, *dels ock* den omständigheten att under nästa budgetår bevakningspersonalens numerär skulle minskas endast obetydligt. Vid sådana förhållanden torde, såsom generaltullstyrelsen förutsatt, icke förefinnas tillräcklig anledning att redan nu öka biträdespersonalens antal.

Kustbevakningen.

Generaltullstyrelsens förslag beträffande personalstaten för kustbevakningen är grundat på det betänkande, som avgivits av förenämnda sakkunniga för utredning rörande organisationen av den statliga verksamheten för bekämpande av olovlig införsel av spritdrycker m. m., dock med vissa jämkningar, som styrelsen i sitt utlåtande över betänkandet angivit. Styrelsen har i enlighet härmed i sitt förslag till personalförteckning för budgetåret 1936/1937 *dels* uteslutit 53 förste kustvakter, därav dock 8 uppförts å övergångsstat, och 55 kustbevakningsbiträden, *dels* ökat antalet kustöveruppsyningsmän, kustuppsyningsmän och kustvakter med respektive 8, 36 och 50, *dels ock* uppfört 4 kammarskrivare och 4 kontorsbiträden. Av de nya kustvakttjänsterna skulle enligt styrelsens förslag 8 hållas vakanta, så länge de å övergångsstat uppförda förste kustvakterna kvarstode i tjänst. För nästa budgetår behövde därför medel beräknas till avlöning åt allenast 42 nya kustvakter. Nyinrättandet av 4 kontorsbiträdestjänster borde föranleda motsvarande minskning av antalet icke-ordinarie skrivbiträden. Vidare borde omorganisationen av kustbevakningen för nästkommande budgetår medföra minskning av antalet extra ordinarie kustbevakningsbiträden med 50.

Dessutom har styrelsen framlagt förslag om anställande av 4 kustchefer, som skulle åtnjuta arvode, en med 8,500 kronor och envar av de övriga med 8,000 kronor.

Departements-
chefen.

Under åberopande av vad jag inledningsvis anfört beträffande den ifrågasatta omorganisationen av tullverkets kustbevakning, förordar jag, att generaltullstyrelsens ifrågavarande förslag icke för närvarande föranleder någon statsmakternas åtgärd.

Gränsbevakningen.

Generaltullstyrelsen har beträffande personalstaten för gränsbevakningen ansett sig böra återupptaga en tidigare väckt fråga, nämligen huruvida icke en del gränsuppsyningsmanstjänster, vilka tjänster för närvarande tillhöra lönegraden B 8, lämpligen borde placeras i lägre lönegrad. Styrelsen har därvid funnit sig böra förorda, att en ny tjänstegrad under benämningen gränsvakt, med placering i lönegraden B 6, inrättas vid gränsbevakningen. Styrelsen föreslår, att till denna nya tjänstegrad överflyttas 62 av de nuvarande gränsuppsyningsmanstjänsterna, dock att antalet gränsvakttjänster skulle slutligt fastställas först efter speciella undersökningar rörande tjänstgöringsförhållandena vid vissa poster. Då av sistnämnda 62 tjänster 8

kunde förväntas bli vakanta före den 1 juli 1936, föreslår styrelsen, att 54 gränsuppsyningsmän upptagas på övergångsstat. Så länge dessa kvarstå på övergångsstat, skulle motsvarande antal gränsvaktjänster hållas vakanta. För nästa budgetår borde därför medel beräknas för 8 gränsvaktjänster.

Till stöd för förslaget om inrättande av en lägre tjänstegrad vid gränsbevakningen har styrelsen anfört huvudsakligen följande:

Framför allt genom den tilltagande motorfordonstrafiken har vid vissa gränstullstationer och även vid vissa posteringar vakthållning dygnet om på senare tid anordnats. Till följd härav bestrida gränsuppsyningsmännen turvis icke blott vakthållningen på platsen utan även patrulleringen, vilken sistnämnda således icke — såsom tidigare varit fallet — fullgöres av envar gränsuppsyningsman inom honom särskilt anvisat område. Tjänstgöringsförhållandena vid sådana gränstullstationer och gränsposteringar böra därför föranleda, att vid gränstullstationerna föreståndaren och vid övriga posteringar, där tjänstgöring i skift förekommer, en av personalen för tjänstgöringens ordnande innehar befälsrätt över de andra tjänstemännen vid posteringen. Vidare hava vid patrulleringarna, vilka tidigare i stor utsträckning skett till häst eller med användande av cykel, numera motorcyklar och automobiler kommit till användning i ganska stor omfattning. För Haparanda gränsdistrikt disponeras sålunda fyra automobiler, med vilka patrulleringar verkställas inom större områden. I varje sådan patrullering delta i regel två befattningshavare. Då båda dessa tillhöra gränsuppsyningsmansgraden, har sålunda den ene icke befälsrätt över den andre. Som förhållandena numera utvecklats sig, torde därför en uppdelning av personalen på olika lönegrader vara väl befogad.

Även med hänsyn till gränsuppsyningsmanstjänsternas rekrytering föreligga skäl för inrättande vid gränsbevakningen av tjänster i lägre lönegrad än B 8. Till följd av de speciella förutsättningar, som erfordras för tjänstgöring vid gränsbevakningen, är det nämligen angeläget, att gränsuppsyningsmanstjänsterna i regel besättas med tjänstemän, som tidigare helt och hållet eller så gott som uteslutande ägnat sig åt sådan tjänstgöring. Det har emellertid icke sällan visat sig, att ordinarie tjänstemän vid lokaltullförvaltningen för att ernå befordran söka gränsuppsyningsmanstjänster, och generaltullstyrelsen har också vid några tillfällen till sådana tjänster konstituerat befattningshavare vid lokaltullförvaltningen. Styrelsen är emellertid övertygad om att förflyttning av tjänstemän från lokaltullförvaltningen till gränsbevakningen i allmänhet icke är en ur tjänstesynpunkt ändamålsenlig åtgärd. Då styrelsen sökt att i möjligaste mån besätta gränsuppsyningsmanstjänsterna med befattningshavare, vilka förut huvudsakligen tjänstgjort vid gränsbevakningen, har detta å andra sidan haft till följd, att icke-ordinarie befattningshavare blivit, ofta efter en jämförelsevis kort tjänstetid, direkt befordrad till tjänst, motsvarande tulluppsyningsman eller kustuppsyningsman. För en lämplig befordringsgång skulle det av nu anförda skäl vara till fördel, därest vid gränsbevakningen funnes en lägre ordinarie tjänstegrad, från vilken befordran kunde ske till gränsuppsyningsmanstjänst.

Allmänna civilförvaltningens lönenämnd har i betraktande av vad generaltullstyrelsen anfört som stöd för ifrågavarande förslag ansett sig icke hava anledning göra någon erinran mot detsamma. En av lönenämndens ledamöter, tullkontoristen *Reinwall*, har emellertid avstyrkt förslaget under framhållande att enligt hans mening en uppdelning av gränsuppsy-

ningsmanskåren icke kunde bliva till gagn vare sig för statsverket eller för personalen.

Svenska tullmännaförbundets styrelse har hemställt, att den av generaltullstyrelsen föreslagna uppdelningen av gränsbevakningspersonalen på två lönegrader icke måtte föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Generaltullstyrelsen har vidare föreslagit inrättande av ytterligare en gränsvakttjänst från och med nästa budgetår. Härom anför styrelsen följande:

Inom Östersunds gränsdistrikt äro för närvarande inrättade 5 gränsposteringar, vilka utgöras av 4 gränsuppsyningsmän och 1 å övergångsstat uppförd gränsöveruppsyningsman. Den sistnämnde är placerad i Vågen med skyldighet att tjänstgöra även såsom gränsuppsyningsman. Vid 1932 års riksdag beslöts, att nämnda gränsöveruppsyningsmanstjänst skulle vid innehavarens avgång utbytas mot en gränsuppsyningsmanstjänst. Posteringen Vågens bevakningsområde sträcker sig från riksröset nummer 194 i söder till riksröset nummer 204 i norr. Över nämnda bevakningsområde leder en automobilväg från Kveli i Norge, vilken väg vid Skogen i Norge förbindes med det norska vägnätet. Nyssnämnda väg är numera genom en automobilväg, som inom den närmaste tiden blir fullt färdig, på den svenska sidan å Kvarnbergsvattnets norra och östra strand över Linnevadsälven (Brännälven) och Havdalsälven ansluten till det svenska vägnätet Strömsund—Gäddede—Jorm. På grund av ifrågavarande nya väganläggning har generaltullstyrelsen den 30 juli 1935, efter inhämtande av yttrande från länsstyrelsen i Jämtlands län, beslutit inrättande av en tullstation i Vågen från och med den 1 september 1935. Enär den i Vågen placerade gränsöveruppsyningsmannen icke kan medhinna att såväl ombesörja göromålen vid stationen och övervaka trafiken i dess närmaste omgivning som verkställa patrulleringen inom posteringen Vågens hela bevakningsområde i övrigt, erfordras numera två tjänstemän vid nämnda postering. Då behovet därav är stadigvarande, bör å ordinarie stat uppföras ytterligare en befattningshavare, vilken bör placeras i den föreslagna gränsvaktgraden eller B 6.

Slutligen har styrelsen anmält, att den å övergångsstat uppförde gränsöveruppsyningsmannen enligt civila tjänstepensionsreglementet vore skyldig att avgå från tjänsten med utgången av oktober månad 1936. I sammanhang härmed borde enligt styrelsen en gränsvakttjänst tillsättas, för vilken avlöningsmedel borde beräknas under 8 månader av nästa budgetår.

*Departements-
chefen.*

Enligt min mening bör frågan om inrättande av en ny tjänstegrad vid gränsbevakningen upptagas till behandling först i samband med den allmänna översyn av avlöningsbestämmelserna för de statliga befattningshavarna, som enligt vad förut framhållits inom kort torde böra igångsättas. Generaltullstyrelsens förslag i denna del synes därför för närvarande icke böra föranleda någon åtgärd.

På grund av vad styrelsen anfört vill jag emellertid förorda, att en ny tjänst inrättas vid gränsbevakningen, avsedd för tullstationen i Vågen. Med hänsyn till vad nyss anförts torde tjänsten böra placeras i gränsuppsyningsmansgraden.

Vidare följer av den ståndpunkt, jag här intagit, att i enlighet med anmärkning till gällande personalförteckning en av de å ordinarie stat upptagna gränsuppsyningsmanstjänsterna bör besättas, sedan den å övergångsstat uppförde gränsöveruppsyningsmannen avgått från sin tjänst. För ifrågavarande gränsuppsyningsmanstjänst böra avlöningsmedel beräknas för 8 månader under nästa budgetår.

Anslagsberäkning.

Anslagsposten till avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, för närvarande upptagen till 11,041,500 kronor, har av *generaltullstyrelsen* beräknats på följande sätt (inom parentes angivas de sidor, där generaltullstyrelsens förslag beträffande befattningarna ifråga återfinnes i denna proposition):

Nuvarande belopp kronor 11,041,500

Härtill kommer:

* dels kostnad för utbyte av 825 tillsyningsmanstjänster mot
825 tulluppsyningsmanstjänster (s. 45) » 190,000

— dels avlöningar, minskade med pensionsavdrag, till:

19 tullkontrollörer (s. 40)	kronor 137,313	
30 tullkontorister (s. 44)	» 109,800	
3 kansliskrivare (s. 49)	» 11,628	
24 kanslibiträden (s. 50)	» 67,752	
140 tullvakter (s. 48)	» 375,480	
35 kontorsbiträden (s. 50)	» 88,725	
4 kammarskrivare (s. 52)	» 22,836	
8 kustöveruppsyningsmän (s. 52)	» 31,056	
36 kustuppsyningsmän (s. 52)	» 110,916	
42 kustvakter (s. 52)	» 116,298	
4 kontorsbiträden (s. 52)	» 10,140	
9 gränsvakter (s. 53—54)	» 26,001	
1 gränsvakt för 8 månader (s. 54)	» 1,926	kronor 1,109,871
		kronor 12,341,371

Härför avgå avlöningar, minskade med pensionsavdrag, till:

12 tullkassörer (s. 41)	kronor 77,112	
68 kammarskrivare (s. 42)	» 388,212	
53 förste kustvakter (s. 52)	» 155,025	
55 kustbevakningsbiträden (s. 52)	» 145,200	
62 gränsuppsyningsmän (s. 52)	» 199,206	» 964,755
		kronor 11,376,616.

Sistnämnda belopp har styrelsen avrundat till 11,376,600 kronor.

Avlöningarna vid såväl de nya tjänsterna å personalförteckningen som de därifrån avförda befattningarna har styrelsen beräknat efter avlöningarna i

följande såsom genomsnittliga ansedda dyrortsgrupper, nämligen för tjänstemän vid lokaltullförvaltningen ävensom kammarskrivare och kontorsbiträden vid kustbevakningen grupp F, för övriga tjänstemän vid kustbevakningen grupp C och för tjänstemän vid gränsbevakningen grupp D. I fråga om löneklass har styrelsen räknat med högsta löneklassen utom för tullkontorister, kanslibiträden, tullvakter och kontorsbiträden. Då nämligen avlöningarna, beräknade efter högsta löneklassen, för nämnda fyra tjänstemannagrupper skulle avsevärt överstiga de verkliga kostnaderna, hava avlöningarna för dem i stället beräknats efter de högsta löneklasser, i vilka dessa befattningshavare kunna antagas komma att i genomsnitt vara placerade under nästa budgetår, nämligen för tullkontorister 13:e, för kanslibiträden 8:e, för tullvakter 7:e och för kontorsbiträden 6:e löneklassen.

Styrelsen har vidare framhållit, att de föreslagna förändringarna i personalstaten kunde beräknas medföra en oväsentlig ökning av kostnaderna för kallortstillägg och kallortstraktamenten, läkarvård jämte läkemedel m. m., felräkningspenningar samt begravningshjälp. Då nu berörda utgifter äro ganska växlande år från år, anser styrelsen dock uppräknig av anslagspostens belopp med hänsyn till dessa kostnader icke vara erforderlig.

Anslagsposten till avlöningar till tjänstemän å övergångsstat har av generaltullstyrelsen beräknats på följande sätt:

Nuvarande belopp kronor 7,600
Härtill komma avlöningar, minskade med pensionsavdrag, till:

12 tullkassörer (s. 41)	kronor	77,112	
38 kammarskrivare (s. 42)	»	203,262	
60 tillsyningsmän (s. 46)	»	187,740	
8 förste kustvakter (s. 52)	»	23,400	
54 gränsuppsyningsmän (s. 53)	»	164,430	» 655,944
			kronor 663,544

Häriifrån avgår avlöning, minskad med pensionsavdrag, till:

1 gränsöveruppsyningsman för 8 månader (s. 54)	»	2,700
		kronor 660,844.

Sistnämnda belopp har styrelsen avrundat till 660,800 kronor.

Anslagsposten till avlöning till tjänsteman å indragningsstat har generaltullstyrelsen uteslutit ur staten, sedan den ende å indragningsstat upptagna befattningshavaren, nämligen tullfiskalen i Stockholm, numera avgått ur tullverkets tjänst.

Anslagsposten till arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, har av styrelsen för nästa budgetår uppförts med oförändrat belopp eller 1,500 kronor.

Beträffande anslagsposten till avlöningar till övrig icke-or-

dinarie personal, nu 1,818,000 kronor, har styrelsen till en början an-
fört följande:

Från motsvarande anslagspost för budgetåret 1934/1935, vilken var upp-
förd med 1,770,000 kronor, hava bestritts utgifter till ett sammanlagt belopp
av omkring 1,916,850 kronor. Till gratifikationer åt kronolots- och kanal-
personal, vilka utgifter under innevarande år skola avföras å förevarande an-
slagspost men under budgetåret 1934/1935 utgingo från omkostnadsstaten, ut-
betaltes under sistnämnda budgetår 448 kronor. Anslagspostens nuvarande
belopp, 1,818,000 kronor, har fastställts efter minskning med pensionsavdrag,
beräknade till 13,200 kronor för samtliga extra ordinarie tjänstemän vid tull-
staten, vilka avdrag icke förekommo under budgetåret 1934/1935. Under
budgetåret 1934/1935 hava alltså utgifter, som under innevarande budgetår
skola avföras å anslagsposten till avlöningar till övrig icke-ordinarie perso-
nal, efter minskning med förenämnda för pensionsavdrag beräknade belopp
överstigit anslagspostens nuvarande belopp med omkring 86,000 kronor. Den-
na utgiftstegring beror huvudsakligen därpå, att det varit nödvändigt att dels
öka antalet extra tullvakter och extra skrivbiträden, dels ock i större ut-
sträckning än tidigare utföra vissa göromål å övertid.

För nästkommande budgetår har styrelsen därefter beräknat medelsbehovet
å anslagsposten på sätt framgår av följande uppställning:

Nuvarande belopp kronor 1,818,000
Härtill kommer för:

2 extra ordinarie kammarskrivare (s. 42) . .	kronor	8,000	
24 extra kammarskrivare under hela bud- getåret, 23 extra kammarskrivare under 7 månader och 1 extra kammarskrivare under 10 månader (s. 42)	»	143,400	
12 kontorsvakter (s. 45)	»	13,500	
1 extra ordinarie tullmästare och 1 extra ordinarie tullvakt (s. 38)	»	5,900	
1 tullfiskal (avlöningsförbättring) (s. 7) . .	»	2,390	
4 kustchefer (s. 52)	»	32,500	
Arvoden åt tullstations- och tullexpeditions- föreståndare	»	4,000	
Avlöningsförhöjningar till extra tjänstemän .	»	15,000	» 224,690
			kronor 2,042,690

Häriifrån avgår för:

212 extra ordinarie tullvakter (s. 45),	
50 » » skrivbiträden (s. 49, 50, 52),	
16 extra skrivbiträden (s. 49, 50, 52),	
50 extra ordinarie kustbevakningsbiträden (s. 52) och	
21 kammarskrivarelever under 4 månader, sammanlagt . .	kronor 733,000
	kronor 1,309,690.

Sistnämnda belopp har styrelsen avrundat till 1,310,000 kronor.

Avlöningarna till den icke-ordinarie personalen hava av styrelsen beräknats
efter avlöningsbeloppen i följande ortsgrupper och löneklasser, nämligen för

extra ordinarie kammarskrivare F 15, för extra kammarskrivare F 13, för extra ordinarie tullmästare D 15, för extra ordinarie tullvakt G 4 (dock för e. o. tullvakten vid tullstationen i Köping D 4), för tullfiskalen G 22, för extra ordinarie tullvakter G 4, för extra ordinarie skrivbiträden G 1, för extra skrivbiträden Ga, för extra ordinarie kustbevakningsbiträden C 4 samt för kammarskrivarelever G 7. Avlöningarna till kontorsvakterna äro beräknade efter ett genomsnittligt belopp av 1,125 kronor till envar, medan arvoden till kustcheferna, såsom redan tidigare nämnts, föreslagits till 8,500 kronor till en kustchef och 8,000 kronor till envar av de övriga.

Härutöver torde jag beträffande styrelsens förberörda beräkningar av medelsbehovet å ifrågavarande anslagspost under nästa budgetår — under åberopande i övrigt av vad jag förut i skilda sammanhang anfört beträffande styrelsens förslag om förändringar i fråga om den icke-ordinarie personalens antal m. m. — allenast behöva framhålla följande.

Till arvoden åt tullstations- och tullexpeditionsföreståndare är för närvarande beräknat ett belopp av 18,000 kronor. Då styrelsen för nästa budgetår föreslagit ökning av detta belopp med 4,000 kronor, har förslaget motiverats därmed att ifrågavarande arvoden numera uppgå till sammanlagt omkring 20,000 kronor samt att genom vägväsendets utveckling behov av inrättande av nya tullstationer i gränstrakterna kunde uppkomma i en nära framtid.

Enligt kungörelsen den 15 juni 1935 (nr 397) med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare vid nyreglerade verk inom allmänna civilförvaltningen äro numera extra tjänstemän berättigade till en avlöningsförhöjning efter tre års tjänstgöring. Med hänsyn härtill har styrelsen upptagit förenämnda belopp å 15,000 kronor till avlöningsförhöjningar till extra tjänstemän.

Till kammarskrivarelever, som antagits för genomgående av en av styrelsen ifrågasatt ny kammarskrivarkurs, böra enligt styrelsens förslag avlöningar beräknas för allenast 8 månader, under det att för innevarande budgetår avlöningar till kammarskrivarelever beräknats för hela året. Medelsbehovet minskas därför med avlöningar till kammarskrivarelever under 4 månader.

I samband med framläggandet av de beräkningar, för vilka nu redogjorts, har generaltullstyrelsen framhållit följande:

Beräkningen av anslagsposten har verkställt under den förutsättningen, att de båda delposter, av vilka anslagsposten skall bestå, fastställas förslagsvis. Därest allenast delposten till avlöningsförhöjningar m. m. skulle uppföras med förslagsvis beräknat belopp, torde det bli nödvändigt att ganska avsevärt höja det av styrelsen nyss beräknade beloppet. På grund av trafikens växlande omfattning och de ökade arbetsuppgifter, som tid efter annan genom nya författningsbestämmelser med avseende å importen och exporten åläggas tullverket, måste nämligen för att tullverket skall kunna behörigen fullgöra sina uppgifter möjlighet förefinnas att inom en viss marginal anställa extra personal. Därest till grundavlöningar åt icke-ordinarie personal vid tullstaten skulle anvisas ett bestämt belopp, som icke skulle kunna överskridas, finner styrelsen sig därför föranlåten föreslå, att det av styrelsen beräknade totalbeloppet, 1,310,000 kronor, höjes med åtminstone 90,000 kronor eller till 1,400,000 kronor.

Anslagspostens uppdelning på två poster måste för nästkommande budgetår grundas på en mycket approximativ beräkning, enär vissa av de utgifter, som enligt numera gällande bestämmelser skola avföras från delpost till avlöningsförhöjningar m. m., icke i tullverkets räkenskaper för budgetåret 1934/1935 redovisats särskilt för sig. Under förutsättning att de av generaltullstyrelsen föreslagna nya ordinarie tjänsterna å tullstaten bliva inrättade, hava de kostnader, som skola bestridas från delpost till avlöningsförhöjningar m. m., beräknats uppgå till omkring 70,000 kronor, med vilket belopp sagda delpost alltså förslagsvis uppförts i styrelsens statförslag. Återstoden av ovanberörda belopp, 1,310,000 kronor, har i statförslaget upptagits såsom delpost till grundavlöningar m. m. med likaledes förslagsvis beräknat belopp av 1,240,000 kronor.

Därest delposten till grundavlöningar anses böra uppföras med bestämt belopp, får styrelsen hemställa, att hela anslagsposten uppföres med 1,400,000 kronor, varav till grundavlöningar m. m. 1,325,000 kronor och till avlöningsförhöjningar m. m. 75,000 kronor.

Vidkommande slutligen anslagsposten till särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän har styrelsen med ledning av belastningen å posten under juli 1935 beräknat densamma till ett belopp av 209,100 kronor.

Sammanlagt skulle alltså enligt generaltullstyrelsens förslag å avlöningsstaten för tullstaten anvisas $(11,376,600 + 660,800 + 1,500 + 1,310,000 + 209,100 =)$ 13,558,000 kronor.

I enlighet med mina i det föregående framställda förslag och med tillämpning av samma beräkningsgrunder, som generaltullstyrelsen i syfte att träffa den sannolika anslagsbelastningen använt, bör anslagsposten till avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat för nästa budgetår beräknas på följande sätt:

Nuvarande belopp kronor 11,041,500
Härtill kommer:

dels kostnad för utbyte av 100 tillsyningsmanstjänster mot		
100 tulluppsyningsmanstjänster (s. 49)	»	34,800
dels avlöningar, minskade med pensionsavdrag, till:		
18 tullkontrollörer (s. 41)	kronor	130,086
43 tullkontorister (s. 44)	»	157,380
15 kanslibiträden (s. 51)	»	42,345
200 tullvakter (s. 48)	»	536,400
20 kontorsbiträden (s. 51)	»	50,700
1 gränsuppsyningsman (s. 54)	»	3,213
1 » för 8 månader (s. 55)	»	2,142
		922,266
	kronor	11,998,566

Härför avgå avlöningar, minskade med pensionsavdrag till:

12 tullkassörer (s. 42)	kronor	77,112	
68 kammarskrivare (s. 43)	»	388,212	kronor 465,324
			kronor 11,533,242.

Departements-
chefen.

Sistnämnda belopp torde avrundas till 11,530,000 kronor.

Anslagsposten till avlöningar till tjänstemän å övergångsstat bör vid bifall till vad jag i det föregående förordat beräknas sålunda:

Nuvarande belopp	kronor	7,600
Härtill komma avlöningar, minskade med pensionsavdrag, till:		
12 tullkassörer (s. 42)	kronor	77,112
25 kammarskrivare (s. 44)	»	142,725
		» 219,837
	kronor	227,437

Härför avgår avlöning, minskad med pensionsavdrag, till

1 gränsöveruppsyningsman under 8 månader (s. 55)	kronor	2,692
		kronor 224,745.

Detta belopp bör avrundas till 225,000 kronor.

Beträffande anslagsposterna till avlöning till tjänstemän å in-
dragningsstat samt till arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, biträder jag styrelsens förslag. Förstnämnda anslagspost bör alltså uteslutas ur staten, medan den senare bör upptagas med 1,500 kronor.

Generaltullstyrelsens förslag om ökning av det för närvarande till arvodet åt tullstations- och tullexpeditionsföreståndare beräknade beloppet med 4,000 kronor anser jag mig böra tillstyrka. Jag har icke heller funnit anledning till erinran mot det av styrelsen till avlöningsförhöjningar åt extra tjänstemän ifrågasatta beloppet å 15,000 kronor. Till den av styrelsen berörda frågan om anordnande av en ny kammarskrivarkurs återkommer jag i det följande vid behandlingen av omkostnadsstaten. I detta sammanhang anser jag mig emellertid böra beräkna medelsbehovet för avlöningar till kammarskrivarelever under nästa budgetår på det sätt, styrelsen föreslagit. Med åberopande i övrigt av vad förut anförts föreslår jag, att anslagsposten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal för nästa budgetår beräknas enligt följande uppställning:

Nuvarande belopp	kronor	1,818,000
Härtill kommer för:		
2 extra ordinarie kammarskrivare (s. 43) ..	kronor	8,142
24 extra kammarskrivare under hela budgetåret, 23 extra kammarskrivare under 7 månader samt 1 extra kammarskrivare under 10 månader (s. 43)	»	143,437
12 kontorsvakter (s. 48)	»	13,500
1 extra ordinarie tullmästare och 1 extra ordinarie tullvakt (s. 39)	»	5,853
Arvoden åt tullstations- och tullexpeditionsföreståndare	»	4,000
Avlöningsförhöjningar till extra tjänstemän	»	15,000
		» 189,932
	kronor	2,007,932

Häriifrån avgår för:

212 extra ordinarie tullvakter (s. 48)	kronor	491,628	
35 extra ordinarie skrivbiträden (s. 51) ..	»	65,100	
21 kammarskrivarelever under 4 månader	»	19,800	kronor 576,528
			kronor 1,431,404.

Sistnämnda belopp bör avrundas till 1,431,500 kronor. Härav torde förslagsvis 70,000 kronor böra avses till avlöningsförhöjningar m. m. samt återstoden, 1,361,500 kronor, till grundavlöningar m. m. Båda delposterna böra uppföras med förslagsvis beräknade belopp.

Anslagsposten till särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän synes böra beräknas på sätt styrelsen föreslagit och alltså upptagas med i runt tal 209,000 kronor.

Sammanlagt skulle alltså enligt mitt förslag å avlöningsstaten för tullstaten anvisas (11,530,000 + 225,000 + 1,500 + 1,431,500 + 209,000 =) 13,397,000 kronor.

Omkostnadsstaten för tullverket.

1935 års riksdag har godkänt följande omkostnadsstat för tullverket, att tillämpas från och med budgetåret 1935/1936:

Omkostnadsstat.

1. Reseersättningar, <i>förslagsvis</i>	kronor	250,000
2. Expenser, <i>förslagsvis</i>	»	705,000
3. Publikationstryck, <i>förslagsvis</i>	»	16,800
4. Hemliga utgifter	»	2,000
5. Övriga utgifter, <i>förslagsvis</i>	»	761,500
		Summa kronor 1,735,300.

Genom brev den 15 juni 1935 har sedermera Kungl. Maj:t fastställt en mera specificerad omkostnadsstat. I denna stat har anslagsposten till övriga utgifter uppdelats på följande delposter:

a. Kostnader för avdömande av tullmål, <i>förslagsvis</i>	kronor	35,000
b. Byggnader, hyror och tomtören, <i>förslagsvis</i>	»	100,000
c. Drift och underhåll av viss fortskaffningsmateriel, <i>förslagsvis</i>	»	80,000
d. Legor för fortskaffningsmateriel, <i>förslagsvis</i>	»	170,000
e. Utbildning i tulltjänsten, <i>förslagsvis</i>	»	91,500
f. Beklädnad och bevapning, <i>förslagsvis</i>	»	20,000
g. Beslagarandelar m. m., <i>förslagsvis</i>	»	130,000
h. Diverse utgifter, <i>förslagsvis</i>	»	135,000
		Summa kronor 761,500.

Samtidigt har Kungl. Maj:t föreskrivit, med tillämpning tills vidare under budgetåret 1935/1936,

att anslagsposterna till reseersättningar och publikationstryck icke finge utan Kungl. Maj:ts medgivande överskridas,

att av anslagsposten till expenser finge tagas i anspråk för bränsle, lyse och vatten förslagsvis 185,000 kronor samt för övriga expenser högst 520,000 kronor,

samt att de under anslagsposten till övriga utgifter upptagna delposterna till dels byggnader, hyror och tomtören, dels drift och underhåll av viss fortskaffningsmateriel, dels legor för fortskaffningsmateriel, dels utbildning i tulltjänsten, dels ock beklädnad och beväpning icke finge utan Kungl. Maj:ts medgivande överskridas.

I sin skrivelse med anslagsäskanden för nästkommande budgetår har *generaltullstyrelsen* uppfört anslagsposten till *reseersättningar* med oförändrat belopp.

Anslagsposten till *expenser* föreslår styrelsen skola höjas med 30,000 kronor till 735,000 kronor. Till stöd härför anför styrelsen följande:

Från anslagsposten bestridas, bland annat, kostnader för förhyrning av de maskiner, vilka å generaltullstyrelsens statistiska avdelning användas i anledning av vid 1932 års riksdag beslutad övergång till maskinell arbetsmetod vid avdelningens arbete med den officiella handelsstatistiken. Med avseende å anskaffningen av sagda maskiner har Kungl. Maj:t genom brev den 7 oktober 1932 medgivit, att 10 stycken helautomatiska stansningsmaskiner, 2 stycken horisontala sorteringsmaskiner och 2 stycken tabulatorer med räkneverk, samtliga av Power-Samas modell, finge från och med ingången av år 1933 tills vidare, intill dess annorlunda kunde bli bestämt, förhyras för användning å nämnda avdelning. Tillika medgav Kungl. Maj:t, att ett av firma Kontrollmaskiner avgivet anbud å leverans för ändamålet av ifrågavarande antal och slag av maskiner finge av generaltullstyrelsen antagas samt att kontrakt på grundval av samma anbud finge av styrelsen avslutas.

På grund av det sålunda lämnade medgivandet har generaltullstyrelsen enligt beslut den 11 oktober 1932 med förenämnda firma avslutat kontrakt om förhyrning av berörda uppsättning statistikmaskiner med rätt för styrelsen att sedermera inköpa desamma. Enligt kontraktet, som flera gånger förlängts och gäller till den 1 juli 1936, utgör hyran för maskinerna £ 2,040 för år. Inköpspriset för maskinerna efter förhyrning under längre tid än tolv månader utgör enligt kontraktet £ 8,200 med avdrag av 40 procent av den intill tiden för inköpet erlagda totala hyresersättningen. Vidare gäller enligt kontraktet att, därest maskinerna av generaltullstyrelsen inköpas, säljaren skall låta rengöra och justera maskinerna mot en ersättning av 1,200 kronor för år. Jämlikt kontraktet har till styrelsen avlämnats garanti från Power-Samas Accounting Machines Ltd i London för maskinernas klanderfria funktion under en tid av sju år efter leveransen. Enligt ett den 17 mars 1933 överenskommet tillägg till kontraktet förhyr generaltullstyrelsen dessutom 10 stycken räkneverk, som för räkning av antalet kort påmonterats stansningsmaskinerna, mot en hyra av 4 shilling 6 pence per månad för varje räkneverk eller sålunda £ 27 för år räknat för samtliga räkneverk med rätt för styrelsen att i samband med köp av stansningsmaskinerna inköpa även räkneverken, vilkas pris utgjorde £ 10 per styck. Sammanlagda hyran för

maskinerna och räkneverken utgör sålunda £ 2,067, motsvarande efter en kurs av 19.40 40,100 kronor.

I en till generaltullstyrelsen ingiven, den 1 augusti 1935 dagtecknad skrift har förenämnda firma erbjudit sig att till styrelsen försälja samtliga förut omförmälda statistikmaskiner jämte räkneverk för ett belopp av £ 8,300 med avdrag av $66\frac{2}{3}$ procent i stället för avtalade 40 procent å erlagda hyresersättningar.

För ifrågavarande stansnings- och sorteringsmaskiner och tabulatorer, vilka samtliga varit förhyrda från och med den 20 januari 1933, ävensom för de å stansningsmaskinerna anbragta räkneverken, vilka sistnämnda tagits i bruk någon tid därefter, utgör sammanlagda hyran till och med juni 1936 £ 7,121.6.2, varå $66\frac{2}{3}$ procent utgör £ 4,747.10.9. Generaltullstyrelsen är alltså berättigad att den 1 juli 1936 inköpa maskinerna för £ 3,552.9.3 motsvarande efter en kurs av 19.40 ett belopp av 68,918 kronor. Därest maskinerna jämte räkneverk inköptes nyssnämnda dag, skulle för den återstående garantitiden, nämligen $3\frac{1}{2}$ år, endast tillkomma kostnad för rengöring och justering, utgörande enligt kontraktet sammanlagt 4,200 kronor. Totalkostnaden för den återstående garantitiden bleve sålunda ($68,918 + 4,200 =$) 73,118 kronor eller omkring 20,890 kronor för år räknat, under det att årshyran utgör 40,100 kronor. På grund härav och då maskinerna den tid, varunder de använts, fungerat tillfredsställande, torde det ifrågavarande av firman Kontrollmaskiner avgivna anbudet böra antagas.

Inköp av maskinerna föranleder för nästkommande budgetår ett ökat medelsbehov av omkring ($68,900 + 1,200 - 40,100 =$) 30,000 kronor.

Anslagsposterna till publikationstryck och hemliga utgifter har generaltullstyrelsen uppfört med oförändrade belopp.

Vad slutligen angår anslagsposten till övriga utgifter har styrelsen föreslagit, att densamma skulle minskas med 30,300 kronor till 731,200 kronor. Härvid har styrelsen beräknat, att medelsanvisningen *dels* till byggnader, hyror och tomtören höjes med 40,000 kronor till 140,000 kronor, *dels* till drift och underhåll av viss fortskaffningsmateriel sänkes med 15,000 kronor till 65,000 kronor, *dels* till legor för fortskaffningsmateriel sänkes med 20,000 kronor till 150,000 kronor, *dels* ock till utbildning i tulltjänsten sänkes med 35,300 kronor till 56,200 kronor.

Medelsbehovet för utgifter till byggnader, hyror och tomtören har av styrelsen närmare beräknats på följande sätt:

Kostnader för reparationer	kronor	34,000
Nybyggnad för tullstationen i Kroksätra	»	32,000
Nybyggnad för tullstationen i Falltorp	»	18,000
Nu utgående hyror för av tullverket förhyrda lokaler	»	35,651
Förhyrning av lokaler för fyra kustchefsexpeditioner	»	10,000
Oförutsedda utgifter	»	10,000

Summa kronor 139,651.

Sistnämnda belopp har styrelsen avrundat till 140,000 kronor.

Sänkningen av de till drift och underhåll av viss fortskaffningsmateriel samt till legor för fortskaffningsmateriel beräknade medlen till 65,000, respektive 150,000 kronor motiveras av styrelsen därmed, att för dylika utgif-

ter under sistförflutna budgetår utgivits allenast omkring 48,900, respektive 133,670 kronor.

Vad slutligen angår förslaget att för nästa budgetår beräkna kostnaderna för utbildning i tulltjänsten till 56,200 kronor, har styrelsen till stöd för det samma anfört följande:

Av de båda kammarskrivarkurser, vilka anordnats jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 31 maj 1934, kommer den ena att avslutas under innevarande budgetår, under det att den andra kursen beräknas kunna avslutas omkring den 25 augusti 1936. De kostnader för sistnämnda kurs, vilka belöpa å budgetåret 1936/1937, hava beräknats till omkring 13,000 kronor. Emellertid torde det bliva erforderligt, att en ny kammarskrivarkurs påbörjas vid ingången av sistnämnda budgetår. En dylik kurs tager i anspråk en tid av nära två år och kan sålunda icke avslutas förrän omkring mitten av år 1938. Visserligen skulle vid ett genomförande av styrelsens förslag om indragning av ett visst antal ordinarie kammarskrivartjänster avgången bland de icke-ordinarie kammarskrivarna på grund av befordran till ordinarie tjänster under en tid framåt bliva avsevärt mindre än under normala förhållanden. Emellertid kommer å andra sidan det nya civila tjänstepensionsreglementet under de närmaste åren att medföra en betydande minskning av den kammarskrivarutbildade personalen. På grund härav kan förväntas, att redan år 1938 en icke obetydlig brist på sådan personal kommer att föreligga. Kostnaderna för den kurs, som med anledning härav bör igångsättas, kunna för budgetåret 1936/1937 beräknas uppgå till 9,100 kronor.

Under förutsättning att i fråga om tulltaxerings- och kontorsgöromålen ändrad arbetsfördelning kommer till stånd i enlighet med vad styrelsen förordat, är det vidare nödvändigt att anordna en ny tullkontoristkurs med början omkring den 1 november 1936. De beräknade kostnaderna för sistnämnda kurs utgöra 20,800 kronor.

För korrespondenskurser har beräknats samma belopp som för innevarande budgetår eller 3,100 kronor. Hyror för undervisningsanstaltens lokaler jämte städningskostnader samt diverse utgifter uppgå till omkring 10,200 kronor.

I enlighet med det anförda utgöra de beräknade kostnaderna för utbildning i tulltjänsten under budgetåret 1936/1937 omkring 56,200 kronor.

*Departements-
chefen.* Till frågan, huruvida en ny kammarskrivarkurs bör anordnas under nästa budgetår, torde bestämd ståndpunkt icke nu kunna tagas. Denna fråga lärer böra av Kungl. Maj:t avgöras först efter den särskilda framställning i ämnet, som framdeles kan förväntas från generaltullstyrelsen. Försiktigheten synes emellertid bjuda, att enligt styrelsens förslag medel nu beräknas för ändamålet.

Vid godkännande av min i det föregående angivna uppfattning, att frågan angående omorganisation av tullverkets kustbevakning icke nu bör upptagas till prövning, böra medel icke beräknas till förhyrning av lokaler för fyra kustchefsexpeditioner. Vidare har jag med stöd av föreliggande belastningssiffror för de senast förflutna budgetåren ansett medelsbehovet till legor för fortskaffningsmateriel kunna för nästa budgetår beräknas 10.000 kronor lägre än vad generaltullstyrelsen föreslagit eller alltså till 140.000 kronor. Anslagsposten till övriga utgifter skulle i enlighet härmed kunna sän-

kas med ytterligare 20,000 kronor utöver vad generaltullstyrelsen ifrågasatt eller alltså till 711,200 kronor.

Vad generaltullstyrelsen i övrigt föreslagit i fråga om omkostnadsstaten har icke givit mig anledning till erinran.

Omkostnadsstatens slutsumma skulle, vid bifall till mitt föreliggande förslag, utgöra 1,715,000 kronor.

Liksom för innevarande budgetår torde omkostnadsstat för tullverket, upptagande allenast de särskilda anslagsposterna, böra underställas riksdagens godkännande, medan specificerad omkostnadsstat därefter torde få fastställas av Kungl. Maj:t.

Särskilda åtgärder för bekämpande av olovlig införsel av spritdrycker m. m.

Till särskilda åtgärder för bekämpande av olovlig införsel av spritdrycker m. m. är för budgetåret 1935/1936 anvisat ett reservationsanslag av 975,000 kronor. För budgetåret 1934/1935 utgjorde motsvarande anslagsbelopp 750,000 kronor.

För bekämpande av olovlig varuinförsel förfogar generaltullstyrelsen även över medel, som jämlikt bestämmelserna i 19 § lagen den 8 juni 1923 (nr 147) om straff för olovlig varuinförsel samt 23 § lagen den 20 juni 1924 (nr 225) med särskilda bestämmelser angående olovlig befattning med spritdrycker och vin stå till styrelsens förfogande för uppmuntran av tulltjänstemän och polismän, vilka ådagalagt synnerligt nit vid beivrande av olovlig varuinförsel, eller för särskilda åtgärder till motverkande av sådan införsel. Användningen av de intill utgången av budgetåret 1934/1935 influtna beloppen av dessa medel framgår av följande av generaltullstyrelsen meddelade översikt:

Gratifikationer åt tull-, polis- och lotstjänstemän	kronor	302,318: 26
Anskaffning av båtmateriel	»	227,549: 94
Anskaffning av annan fortskaffningsmateriel	»	68,337: 18
Kostnader för detektiver samt tulltjänstemäns utbildning i detektivtjänst	»	58,247: 95
Avlöningar till tekniska biträden åt kustbevakningsinspektören	»	39,623: 54
Anslag åt tullmyndigheter till särskilda åtgärder för bekämpande av olovlig varuinförsel	»	80,513: 30
Diverse	»	95,166: 82
Behållning den 30 juni 1935	»	131,673: 83

Summa kronor 1,003,430: 82.

Å det för budgetåret 1934/1935 till särskilda åtgärder för bekämpande av olovlig införsel av spritdrycker m. m. anvisade reservationsanslaget å 750,000 kronor jämte reservation från motsvarande anslag för budgetåret

1933/1934, vilken uppgick till 343,711 kronor 90 öre, sålunda sammanlagt 1,093,711 kronor 90 öre, hava, enligt vad generaltullstyrelsen meddelat, avförts 859,085 kronor 78 öre, fördelade sålunda:

Anskaffning av båtmaterial	kronor	126,722: 91
Anskaffning av annan fortskaffningsmaterial	»	59,552: 32
Bemanning och drift av:		
kustbevakningsångaren Triton	»	98,337: 40
» Ocean	»	30,014: 45
» Poseidon	»	3,207: 89
två i tulltjänst använda torpedbåtar	»	126,955: 57
en vedettbåt	»	11,683: 35
Förhyrning av fortskaffningsmaterial	»	24,272: 40
Underhåll och drift av fortskaffningsmaterial	»	197,980: 67
Ersättning för i tulltjänst använda velocipeder	»	4,859: 06
Vissa traktamentsersättningar	»	134,733: 65
Anskaffning av maskindelar och inventarier till viss fortskaffningsmaterial samt andra diverse kostnader..	»	40,766: 11

Summa kronor 859,085: 78.

Vid utgången av budgetåret 1934/1935 uppgick reservationen å anslaget till 234,626 kronor 12 öre. Enligt vad generaltullstyrelsen framhållit i sin förberörda skrivelse den 9 oktober 1935 torde denna reservation komma att i sin helhet åtgå för betalning av återstående anskaffningskostnader för en större och två mindre tullkryssare. På grund härav torde icke någon del av reservationen kunna tagas i anspråk för annat med anslaget avsett ändamål än anskaffningen av nämnda båtmaterial.

Anslaget för innevarande budgetår, 975,000 kronor, har i 1935 års statsverksproposition beräknats sålunda:

Förbättrings- och utrustningsarbeten å fartyget Skagerak ..	kronor	40,000
Bemanning och drift av samma fartyg	»	65,000
Nybyggnad av ett större fartyg	»	185,000
Utsjöbevakningen i övrigt	»	230,000
Anskaffning av motorfordonsmaterial	»	20,000
Underhåll och drift av fortskaffningsmaterial	»	235,000
Vissa traktamenten	»	135,000
Diverse utgifter	»	65,000

Summa kronor 975,000.

Generaltullstyrelsen har i skrivelsen den 9 oktober 1935, i anslutning till förslag framställda av kustbevakningsinspektören i en av honom till styrelsen ingiven promemoria, framlagt beräkningar angående medelsbehovet å ifrågavarande anslag under budgetåret 1936/1937. Av vad styrelsen därvid anfört framgår huvudsakligen följande.

Utsjöbevakningen.

För utsjöbevakningen förfogade tullverket vid ingången av budgetåret 1935/1936 över kustbevakningsångaren Triton, som fortfarande dels användes för bevakning i Södra Kvarken och Ålands hav i samarbete med finska sjöbevakningen, dels ock tages i anspråk för uppsökande och bevakning av i Östersjön förefintligen spritdepåfartyg. Sedan Kungl. Maj:t den 3 maj 1935 förordnat, att statens undersöknings- och bevakningsfartyg Skagerak skulle ställas till generaltullstyrelsens förfogande för användning i tullverkets bevakningstjänst, har vidare detta fartyg — vilket, sedan det övertagits av tullverket, erhållit namnet Poseidon — iordningställts och insatts i bevakningstjänst under hösten 1935. Slutligen har av anslaget för innevarande budgetår ett belopp av 185,000 kronor beräknats för anskaffning av ytterligare ett större fartyg för bevakningstjänsten. Kostnaderna för bemanning och drift av ifrågavarande tre fartyg beräknas av styrelsen till 85,000 kronor för varje fartyg eller sålunda till sammanlagt 255,000 kronor.

Bemanning och drift av en torpedbåt och en vedettbåt.

Av de två torpedbåtar, nr 7 och nr 8, vilka ställts till tullverkets förfogande, har enligt Kungl. Maj:ts beslut den 12 april 1935 den ena, nr 7, ersatts med vedettbåten nr 34. Styrelsen har hemställt, att medel för bemanning och drift av ifrågavarande två båtar anvisas under förevarande anslag. Kostnaderna härför beräknas av styrelsen till 75,000 kronor för vardera båten eller tillhopa 150,000 kronor.

Nybyggnad av fartyg.

Båtmaterielen i övrigt för kustbevakningen skulle enligt förslag, som i betänkandet den 14 juni 1935 framlagts av de sakkunniga för utredning rörande organisationen av den statliga verksamheten för bekämpande av olovlig införsel av spritdrycker m. m. och som av styrelsen i princip biträtts, bestå av 3 tullkryssare av typ I, 5 tullkryssare av typ II, 12 tullkryssare av typ III och 6 tullracerbåtar. Av sådana båtar förfogar tullverket för närvarande över 1 tullkryssare av typ I, 3 tullkryssare av typ II, 6 tullkryssare av typ III och 3 tullracerbåtar. För genomförande av de sakkunnigas förslag skulle alltså erfordras nyanskaffning av 2 tullkryssare av typ I, 2 tullkryssare av typ II, 6 tullkryssare av typ III och 3 tullracerbåtar eller sålunda 13 båtar. Då för tullverkets bevakning användes ett jämförelsevis stort antal äldre och för sitt ändamål föga lämpade båtar, vilka på grund av sin ålder draga höga underhållskostnader, anser generaltullstyrelsen ett starkt behov föreligga av att de föreslagna ytterligare 13 båtarna så snart som möjligt anskaffas. Emellertid synes, anför styrelsen, de två tullkryssarna av typ I icke böra byggas, förrän större erfarenhet vunnits beträffande den redan anskaffade kryssaren av nyssnämnda typ, vilken levererats under år 1935. Styrelsen har därför ansett sig böra begränsa anslagsäskandet för budgetåret 1936/1937 till att omfatta medel för nybyggnad av 2 tullkryssare av typ II, 3 tullkryssare av typ III och 1 tullracerbåt. Anskaffningskostnaderna för denna båtmateriel beräknas sålunda:

2 tullkryssare av typ II à kr. 100,000.....	kronor	200,000
3 tullkryssare av typ III à kr. 70,000.....	»	210,000
1 tullracerbåt	»	50,000
		<hr/>
		Summa kronor 460,000.

Anskaffning och drift av flygplan.

Generaltullstyrelsen föreslår, att två flygplan anskaffas för tullverket. Dessa flygplan förutsättas komma till användning för spaningsarbete vartdera under omkring 600 timmar om året. Kostnaderna för flygplanens anskaffning samt för deras bemanning, underhåll och drift under budgetåret 1936/1937 beräknas sålunda:

2 flygplan	kronor	260,000
1 reservmotor	»	42,000
2 ställ reservflottörer	»	32,000
Drivmedel	»	48,000
Underhåll	»	108,000
Avlöningar till förare, spanare och radiotelegrafister.....	»	27,000
		<hr/>
		Summa kronor 517,000.

Vid denna beräkning har förutsatts, att flygplanen få utan kostnad förvaras i flygvapnets hangarer samt att sådana erforderliga reparations- och översynsarbeten, som ej kunna utföras av flygplanens besättningar, verkställas å flygvapnets verkstäder.

Automobiler m. m.

Enligt den av förenämnda sakkunniga upprättade posteringsplanen, som generaltullstyrelsen i princip biträtt, skulle för kustbevakningen erfordras 34 automobiler. För närvarande förfogar kustbevakningen över 25 automobiler, varför ytterligare 9 automobiler skulle behöva anskaffas. Enär det vore angeläget, att kustbevakningens automobilpark snarast möjligt uppbringades till det av de sakkunniga beräknade antalet samt nyanskaffning av automobiler, utöver vad som erfordrades för förnyelse av försliten materiel, icke kunde ske med anlitande av de anslagsmedel, som under återstoden av innevarande budgetår stode till generaltullstyrelsens förfogande, har styrelsen hemställt, att för nästkommande budgetår medel anvisas för nyanskaffning av 9 automobiler. Kostnaden härför beräknas efter ett genomsnittligt pris av 5,000 kronor för varje automobil till 45,000 kronor.

För underhåll och förnyelse av motorfordonsmateriel har generaltullstyrelsen dessutom upptagit ett belopp av 28,000 kronor.

Radioutrustning.

Beträffande radioutrustning hava förberörda sakkunniga föreslagit anskaffande till en början av fyra fartygsstationer och en landstation, för vilka kostnaderna av de sakkunniga beräknats till 30,000 kronor. Styrelsen, som

biträtt berörda förslag, har i enlighet härmed under anslaget för nästkommande budgetår beräknat nämnda belopp.

Underhåll och drift av fortskaffningsmateriel.

Utgifterna för underhåll och drift av tullkryssare, tullracerbåtar och automobiler hava i betänkandet den 14 juni 1935 beräknats till 323,000 kronor enligt följande specifikation:

1 tullkryssare av typ I	kronor	15,000
5 » » » II	»	60,000
12 » » » III.....	»	120,000
6 tullracerbåtar	»	60,000
34 automobiler	»	68,000
Summa kronor		323,000

Av nämnda fartygsmateriel äro emellertid 2 tullkryssare av typ II, 6 tullkryssare av typ III och 3 tullracerbåtar avsedda att nybyggas. Icke någon av dessa kan bli färdig att tagas i bruk före utgången av nästkommande budgetår, på grund varav medelsbehovet för samma budgetår minskas med 114,000 kronor. För underhåll och drift av 11 bevakningsbåtar, som utöver förutnämnda tullkryssare och tullracerbåtar för närvarande tillhandahållas av tullverket, har styrelsen beräknat kostnaderna till omkring 40,000 kronor. Medelsbehovet för nu ifrågavarande ändamål under budgetåret 1936/1937 skulle sålunda utgöra $(323,000 - 114,000 + 40,000 =)$ 249,000 kronor eller i avjämnat tal 250,000 kronor.

Tullpolis.

Årskostnaderna för ersättning till städerna för tillhandahållande av den till inrättande föreslagna tullpolisen beräknar generaltullstyrelsen till 164,100 kronor, vilket belopp styrelsen upptagit under förevarande anslag.

Vissa traktamenten.

Till vissa traktamenten är under anslaget för innevarande budgetår beräknat ett belopp av 135,000 kronor. Under budgetåret 1934/1935 utbetaltes från motsvarande anslag traktamentsersättningar med sammanlagt omkring 134,700 kronor. Då generaltullstyrelsen till traktamentsersättningar åt såsom tullpolis tjänstgörande polismän beräknat ett belopp av 25,000 kronor, har styrelsen till vissa traktamenten för nästa budgetår upptagit $(135,000 + 25,000 =)$ 160,000 kronor.

Arvoden till befälhavare och motorskötare å tullkryssare och tullracerbåtar.

Enligt de sakkunnigas förslag i betänkandet den 14 juni 1935 skulle befattningshavare, som tjänstgjorde såsom befälhavare och motorskötare å tullkryssare och tullracerbåtar, tillerkännas särskilda arvoden till belopp av 400, respektive 200 kronor för år. Generaltullstyrelsen har i sitt utlåtande över betänkandet anslutit sig till berörda förslag. Enär tullverket under nästkom-

mande budgetår förfogar över 10 tullkryssare och 3 tullracerbåtar, skulle således de föreslagna arvoden för samma budgetår uppgå till 7,800 kronor. Då ifrågavarande arvoden i likhet med traktamentena lämpligen syntes böra bestridas från förevarande anslag, har styrelsen under detsamma för ändamålet beräknat ett avjämnat belopp av 8,000 kronor.

Försäkring av motorfordon.

Med biträdande av i betänkandet den 14 juni 1935 framställt förslag har generaltullstyrelsen i sitt utlåtande över betänkandet hemställt om bemyndigande att låta taga s. k. fullständig försäkring å tullverkets motorfordon. Kostnaden härför anser styrelsen böra bestridas från förevarande anslag och upptagas till det av de sakkunniga beräknade beloppet, 11,500 kronor.

Diverse utgifter.

Till diverse utgifter, däribland kostnader för inköp av maskindelar och inventarier till fortskaffningsmateriel, samt av andra effekter för bevaktningstjänsten, förhyrning av fortskaffningsmateriel samt anskaffning eller förhyrning av garage har för innevarande budgetår beräknats ett belopp av 65,000 kronor. För motsvarande ändamål har generaltullstyrelsen för budgetåret 1936/1937 upptagit ett belopp av 71,400 kronor.

Medelsbehovet för nästa budgetår å förevarande anslag har i enlighet med det anförda av generaltullstyrelsen beräknats sålunda:

Utsjöbevakning	kronor	255,000
Bemannning och drift av en torpedbåt och en vedetbåt ..	»	150,000
Nybyggnad av 2 tullkryssare av typ II, 3 tullkryssare av typ III och 1 tullracerbåt	»	460,000
Anskaffning av 2 flygplan jämte reservmotor och 2 ställ reservflottörer	»	334,000
Bemannning, underhåll och drift av 2 flygplan	»	183,000
Anskaffning av 9 automobiler	»	45,000
Förnyelse och underhåll av motorfordonsmateriel	»	28,000
Radioutrustning	»	30,000
Underhåll och drift av fortskaffningsmateriel	»	250,000
Tullpolis	»	164,100
Vissa traktamenten	»	160,000
Arvoden till befälhavare och motorskötare å tullkryssare och tullracerbåtar	»	8,000
Försäkring av motorfordon	»	11,500
Diverse utgifter	»	71,400

Summa kronor 2,150,000.

*Departements-
chefen.*

I det för innevarande budgetår anvisade anslaget till särskilda åtgärder för bekämpande av olovlig införsel av spritdrycker m. m. ingår, såsom av det föregående framgår, ett belopp av 185,000 kronor, avsett för anskaffning

av ytterligare ett fartyg för utsjöbevakningen. Inom generaltullstyrelsen hava i och för anskaffning av lämpligt sådant fartyg bedrivits vissa undersökningar, vilka dock ännu ej helt slutförts. Enligt vad jag inhämtat, har styrelsen härvid funnit lämpligt att för ändamålet förvärvas ett större och mera snabbgående fartyg än tidigare avsetts. För möjliggörande härav erfordras enligt inom styrelsen numera verkställda beräkningar *dels* ökade medel för underhåll och drift av fartyget i förhållande till vad styrelsen beräknat i skrivelsen den 9 oktober 1935, *dels ock* att ytterligare medel, utöver nyssnämnda belopp å 185,000 kronor, anvisas för anskaffningskostnaderna. Sammanlagt beräknas kostnadsökningen för nästa budgetår belöpa sig till omkring 85,000 kronor, med vilket belopp alltså medelsanvisningen till utsjöbevakningen borde höjas. För min del har jag funnit goda skäl tala för att ett större och mera snabbgående utsjöbevakningsfartyg anskaffas, och jag har med hänsyn härtill ansett mig böra beräkna kostnaderna för utsjöbevakningen under nästa budgetår till $(255,000 + 85,000 =) 340,000$ kronor.

Den torpedbåt och den vedettbåt, vilka ställts till tullverkets förfogande, hava visat sig i olika hänseenden icke fullt lämpade för bevakningstjänsten. Torpedbåten har också numera återlämnats till flottan. Sedan nyssberörda större utsjöbevakningsfartyg anskaffats, bör även vedettbåten återställas. På grund härav har jag ansett mig icke böra räkna med kostnader för bemanning och drift av nämnda fartyg under nästa budgetår.

Generaltullstyrelsen har föreslagit, att medel för nästkommande budgetår skulle anvisas med sammanlagt 460,000 kronor för nybyggnad av 2 tullkryssare av typ II, 3 tullkryssare av typ III och 1 tullracerbåt. Jag vill härutinnan förorda den begränsningen, att under förevarande anslag medel beräknas för nybyggnad av endast 2 tullkryssare av typ II och 1 tullracerbåt. Kostnaderna härför kunna beräknas till 250,000 kronor.

Beträffande styrelsens förslag om anvisande av medel för tillhandahållande åt kustbevakningen av flygplan må erinras, att motsvarande förslag var föremål för övervägande i 1935 års statsverksproposition. Jag anförde därvid bland annat, att det syntes vara riktigast att, innan frågan om dylika åtgärder upptoges till avgörande, resultatet av den då pågående utredningen om organisationen av den statliga verksamheten för bekämpande av olovlig införsel av spritdrycker m. m. avvaktades. I det numera avgivna betänkandet i denna organisationsfråga har även spörsmålet om tillhandahållande av flygplan åt kustbevakningen upptagits till behandling. De sakkunniga hava emellertid förordat, att frågan om anskaffning av särskilda flygplan för kustbevakningens räkning skulle få anstå i avvaktan på resultatet av de åtgärder, som i anledning av de sakkunnigas förslag kunde bli vidtagna. Med hänsyn till vad sålunda förekommit torde generaltullstyrelsens ifrågavarande förslag icke böra föranleda någon åtgärd.

I anslutning till den ståndpunkt, jag tidigare intagit till frågan om omorganisation av tullverkets kustbevakning, har jag vidare ansett mig icke böra biträda styrelsens förslag om anvisande av medel för anskaffning av nya bilar.

Till kostnader för förnyelse och underhåll av motorfordonsmateriel har styrelsen i skrivelse den 9 oktober 1935 upptagit ett belopp av 28,000 kronor. Sedermera hava inom styrelsen, med ledning av erfarenheterna under senare halvåret 1935, verkställts nya beräkningar, enligt vilka för ändamålet skulle avses ett belopp av 40,000 kronor. Jag har emellertid icke ansett tillräckliga skäl föreligga att frångå styrelsens förstberörda förslag.

Styrelsens förslag om beräkande under ifrågavarande anslag av medel å 30,000 kronor till radioutrustning har jag funnit mig böra biträda.

Vad angår kostnaderna för underhåll och drift av fortskaffningsmateriel, beräknades dessa i skrivelsen den 9 oktober 1935 för nästkommande budgetår till 250,000 kronor. Av numera inom styrelsen verkställda beräkningar synes emellertid framgå, att detta belopp bör något höjas. Jag har i enlighet med nämnda beräkningar för ändamålet upptagit ett belopp av 260,000 kronor.

Med hänsyn till vad jag i det föregående anført torde medel till bestridande av ersättning till städer för tillhandahållande av tullpolis icke böra beräknas för nästkommande budgetår.

Av det till vissa traktamenten av generaltullstyrelsen beräknade beloppet, 160,000 kronor, avses ett belopp av 25,000 kronor till traktamentsersättningar åt såsom tullpolis tjänstgörande polismän. Frånräknas sistnämnda belopp, återstå till bestridande av kostnaderna för övriga traktamentsersättningar 135,000 kronor. Då emellertid enligt numera vunnen erfarenhet även dessa kostnader torde böra beräknas något högre än styrelsen sålunda ifrågasatt, har jag i anslutning till inom styrelsen verkställda nya beräkningar för ändamålet upptagit ett belopp av 145,000 kronor.

Styrelsens förslag om anvisande av medel till arvoden till befälhavare och motorskötare å tullkryssare och tullracerbåtar samt till försäkring av motorfordon anser jag icke böra nu föranleda någon åtgärd. Dessa frågor synas nämligen böra upptagas till prövning först i samband med föreliggande förslag angående omorganisation av kustbevakningen.

Slutligen får jag föreslå, att till diverse utgifter beräknas något lägre belopp än styrelsen ifrågasatt, förslagsvis 67,000 kronor. I förhållande till det för ändamålet i innevarande budgetårs anslag beräknade beloppet skulle detta innebära en ökning med 2,000 kronor.

I enlighet med det sålunda anförda synes medelsbehovet å förevarande anslag under nästkommande budgetår böra beräknas sålunda:

Utsjöbevakningen	kronor 340,000
Nybyggnad av fartyg	» 250,000
Underhåll och förnyelse av motorfordonsmateriel	» 28,000
Radioutrustning	» 30,000
Underhåll och drift av fortskaffningsmateriel	» 260,000
Vissa traktamenten	» 145,000
Diverse utgifter	» 67,000

Summa kronor 1,120,000.

Sammanfattning och hemställan.

Enligt vad jag här förordat böra anslagen till tullverket i riksstaten för budgetåret 1936/1937 upptagas med följande belopp, nämligen: anslaget till avlönningar till befattningshavare hos generaltullstyrelsen med 733,900 kronor, anslaget till avlönningar till befattningshavare å tullstaten med 13,397,000 kronor, anslaget till omkostnader med 1,715,000 kronor samt anslaget till särskilda åtgärder för bekämpande av olovlig införsel av spritdrycker m. m. med 1,120,000 kronor eller tillhopa med 16,965,900 kronor. I statsverkspropositionen beräknades samma anslag till sammanlagt 16,965,000 kronor eller 900 kronor lägre.

Under återopande av vad jag i det föregående i skilda sammanhang anfört hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels godkänna följande personalförteckning för generaltullstyrelsen:

Personalförteckning.

Befattning	Lönegrad
Tjänstemän å ordinarie stat:	
1 generaltulldirektör, arvode enligt 5 § i avlöningsreglementet	—
5 byråchefer	B 30
1 kustbevakningsinspektör, arvode enligt 5 § i avlöningsreglementet	—
1 byrådirektör och ombudsman	B 28
1 byråinspektör och föreståndare för tullverkets huvudlaboratorium	B 26
1 förste aktuarie och chef för statistiska avdelningen	B 26
1 sekreterare	B 26
5 byråinspektörer	B 24
2 förste revisorer	B 24
1 kamrerare	B 24
3 aktuarier	B 21
3 notarier	B 21
11 revisorer	B 21
4 tullkontrollörer	B 21
12 kammarskrivare	B 16
1 materialförvaltare	B 15
1 registrator	B 14
1 kansliskrivare	B 11
1 förste expeditionsvakt	B 7
15 kanslibiträden	B 7

Kungl. Maj:ts proposition nr 95.

Befattning	Lönegrad
7 expeditionsvakter	B 5
20 kontorsbiträden	B 4
7 skrivbiträden	B 2

Tjänstemän å extra stat:

1 byråinspektör B 24.

Anm. Så länge 1 byråinspektör finnes uppförd å extra stat, skall 1 av de å ordinarie stat uppförda tullkontrollörstjänsterna hållas vakant;

dels godkänna följande avlöningsstat för generaltullstyrelsen, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1936/1937:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, *förslagsvis* kronor 576,600
2. Avlöning till tjänstemän å extra stat, *förslagsvis* » 8,300
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:
 - a. Grundavlöningar
 - m. m. kronor 110,000
 - b. Avlöningsförhöjningar m. m., *förslagsvis* » 5,000 » 115,000
4. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän, *förslagsvis* » 34,000

Summa kronor 733,900;

dels till Tullverket: Avlöningar till befattningshavare hos generaltullstyrelsen för budgetåret 1936/1937 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 733,900;

dels godkänna följande personalförteckning för tullstaten:

Personalförteckning.

Befattning	Lönegrad
------------	----------

Tjänstemän å ordinarie stat:**1. Lokaltullförvaltningen.**

3 tulldirektörer	B 29
3 tullöverinspektörer	B 27
3 tullbevakningschefer	B 26
3 tulldirektörsassistenter	B 26
6 tullförvaltare av klass 1 A	B 26

Befattning	Lönegrad
3 tullkommissarier	B 26
7 tullförvaltare av klass 1 B	B 24
21 tullöverkontrollörer	B 24
17 förste tullkontrollörer	B 22
17 tullförvaltare av klass 2	B 22
20 tullförvaltare av klass 3	B 21
129 tullkontrollörer	B 21
5 tullförvaltare av klass 4	B 18
3 tullkassörer	B 18
317 kammarskrivare	B 16
22 tullmästare	B 15
26 tulluppbördsmän	B 15
152 tullkontorister	B 12
124 tullöveruppsyningsmän	B 12
1 kansliskrivare	B 11
572 tulluppsyningsmän	B 8
31 kanslibiträden	B 7
725 tillsyningsmän	B 6
309 tullvakter	B 5
55 kontorsbiträden	B 4
30 skrivbiträden	B 2

2. Kustbevakningen.

22 kustöveruppsyningsmän	B 12
55 kustuppsyningsmän	B 8
53 förste kustvakter	B 7
165 kustvakter	B 6
55 kustbevakningsbiträden	B 5

3. Gränsbevakningen.

1 gränsbevakningschef	B 22
1 kammarskrivare	B 16
6 gränsöveruppsyningsmän	B 12
188 gränsuppsyningsmän	B 8

Tjänstemän å övergångsstat:

12 tullkassörer	B 18
25 kammarskrivare	B 16
1 gränsöveruppsyningsman	B 12
1 gränsuppsyningsman	B 8

Anm.: 1. 12 tulluppbördsmanstjänster å ordinarie stat må tillsättas endast i den mån 12 tullkassörer å övergångsstat avgå från sina befattningar.

Kungl. Maj:ts proposition nr 95.

2. 14 tulluppbördsmanstjänster och 11 tullkontoristtjänster å ordinarie stat må tillsättas endast i den mån 25 kammarkrivare å övergångsstat avgå från sina befattningar. Härvid iakttages, att tullkontoristtjänsterna tillsättas i första hand.

3. En av de å ordinarie stat upptagna kustvakttjänsterna skall hållas vakant, så länge den å övergångsstat uppförde gränsuppsyningsmannen kvarstår i tjänst.

4. En av de å ordinarie stat upptagna gränsuppsyningsmanstjänsterna skall hållas vakant, så länge den å övergångsstat uppförde gränsöveruppsyningsmannen kvarstår i tjänst;

dels godkänna följande avlöningsstat för tullstaten, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1936/1937:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, <i>förslagsvis</i>	kronor 11,530,000
2. Avlöningar till tjänstemän å övergångsstat, <i>förslagsvis</i>	» 225,000
3. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t	» 1,500
4. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:	
a. Grundavlöningar m. m., <i>förslagsvis</i>	kronor 1,361,500
b. Avlöningsförhöjningar m. m., <i>förslagsvis</i>	» 70,000
5. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	» 209,000

Summa kronor 13,397,000;

dels till Tullverket: Avlöningar till befattningshavare å tullstaten för budgetåret 1936/1937 anvisa ett förslagsanslag av kronor 13,397,000;

dels godkänna följande omkostnadsstat för tullverket, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1936/1937:

Omkostnadsstat.

1. Reseersättningar, <i>förslagsvis</i>	kronor 250,000
2. Expenser, <i>förslagsvis</i>	» 735,000
3. Publikationstryck, <i>förslagsvis</i>	» 16,800
4. Hemliga utgifter	» 2,000
5. Övriga utgifter, <i>förslagsvis</i>	» 711,200

Summa kronor 1,715,000;

dels till Tullverket: Omkostnader för budgetåret 1936/1937 anvisa ett förslagsanslag av kronor 1,715,000; dels ock till Tullverket: Särskilda åtgärder för bekämpande av olovlig införsel av spritdrycker m. m. för budgetåret 1936/1937 anvisa ett reservationsanslag av kronor 1,120,000.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

H. Wihlborg.

Innehållsförteckning.

	Sid
Inledning	1
Avlöningsstaten för generaltullstyrelsen.....	4
Avlöningsstaten för tullstaten.....	20
Lokaltullförvaltningen	22
Frågan om överkvalificerad arbetskraft inom tullverket s. 23; Tullanstalt i Köping s. 36; Förslag till ändringar i lokaltullförvaltningens personalorganisation s. 39.	
Kustbevakningen	52
Gränsbevakningen.....	52
Anslagsberäkning	55
Omkostnadsstaten för tullverket	61
Särskilda åtgärder för bekämpande av olovlig införsel av spritdrycker m. m. ..	65
Sammanfattning och hemställan	73